

Hosha^cna Rabbah in Casale Monferrato 1732

Musical Ceremony for 5-6 voices, strings, oboes and basso continuo by anonymous composers

Liturgical Texts and the Cantata "Dove in the Clefts of the Rock" Libretto by S.H. Jarach

Edited with realization of the basso continuo by Israel Adler

JERUSALEM 1990 The Jewish Music Research Centre The Hebrew University of Jerusalem

Yuval Music Series

2

The Hebrew University of Jerusalem
Faculty of Humanities • Institute of Languages, Literature & Arts

THE JEWISH MUSIC RESEARCH CENTRE
in collaboration with the National Sound Archives
The Jewish National and University Library

EXECUTIVE BOARD:
Chairman: Ezra Fleischer
Israel Adler; Moshe Barasch;
Roger Kamien; Shlomo Morag; Aviezer Ravitzki; Israel Shatzman

Director: Israel Adler

EDITORIAL COUNCIL: Chairman: Israel Adler, Hanoch Avenary; Bathya Bayer; Iaacov Ghelman; Avigdor Herzog; Israel J. Katz; Edith Gerson-Kiwi; Neil Levin; Uri Sharvit; Amnon Shiloah Eliyahu Schleifer; Mark Slobin; Johanna Spector

Editor: Edwin Seroussi

Hosha^cna Rabbah in Casale Monferrato 1732

Musical Ceremony for 5-6 voices, strings, oboes and basso continuo by anonymous composers

Liturgical Texts and the Cantata "Dove in the Clefts of the Rock" Libretto by S.H. Jarach

with realization of the basso continuo by Israel Adler

JERUSALEM 1990 The Jewish Music Research Centre The Hebrew University of Jerusalem This publication is one of the projects of the Centre which have been made possible thanks to grants from:

The Ministry of Education and Culture, Department of Culture and Arts;

The Cantors Assembly Research and Publication Fund;
The Szlama Czyzewski Memorial Fund for Liturgical Music; The Rabbi Milton Feist Memorial Fund; The Noah Greenberg Memorial Endowment Fund, established by the Estate of Jacob Perlow; The Esther Grunwald Memorial Fund;
The A.Z. Idelson Memorial Fund, established by his daughters; A group of Friends of the Hebrew University in Italy, established by the late Dr. Astorre Mayer, Milano; The Yehudi Menuhin Foundation, established by the Friends of the Hebrew University in Belguim; The Pinto Family Fund; Maître Maurice Rheims, Paris; The Alan Rose Memorial Foundation; The Leslie Rose Bequest; Dr. Paul Sacher, Basel; The Fannie and Max Targ Research and Publication Fund; The Elyakum Zunser Foundation.

The Hebrew University

Jerusalem 1990

Music Graphics: Svetlana Gordon
Typesetting, design and layout
Kesset Publications
Printed in Israel
ISSN 0792-3740

HOSHA°NA RABBAH IN CASALE MONFERRATO 1732

Contents

Foreword vii

Introduction ix

Hoshaena Rabbah in Casale Monferrato (1732, 1733, 1735) ix
The 1732 Musical Ceremony xi
Synopsis of the 1732 Cantata-quasi-Oratorio xii
Transcription xiv
Abbreviations and Conventional Signs xv
Critical Notes xvii

THE MUSICAL CEREMONY PART A

[1] Symphony-overture in G, for strings and b.c. 1

[2] Adôn ôlam, for 1v. and b.c. 12

[3A] Sinfonia in G, for oboe, violins (unisono) and b.c. 13

[3B] Zemîrôt (Psalm 13:6) "according to the melody of shôfet" 15

PART B

[4] Symphony-overture in D, for strings and b.c. 15

[5-15] Yônah ("Dove in the Clefts of the Rock"), cantata-quasi- oratorio, for five or six voices: Angels I-II, Zion (=Yônah),

"Man Clothed in Linen" (probably one of the two

angels), "Clemenza" and "Dio"; strings, oboes, and b.c.

[5] Angels I-II: Duetto (Yônah) 29

[6-7] Zion: Recitative (Êkh) and aria (Haḥîshah) 37

[8-9]"Man Clothed in Linen": Recitative (Medabber)

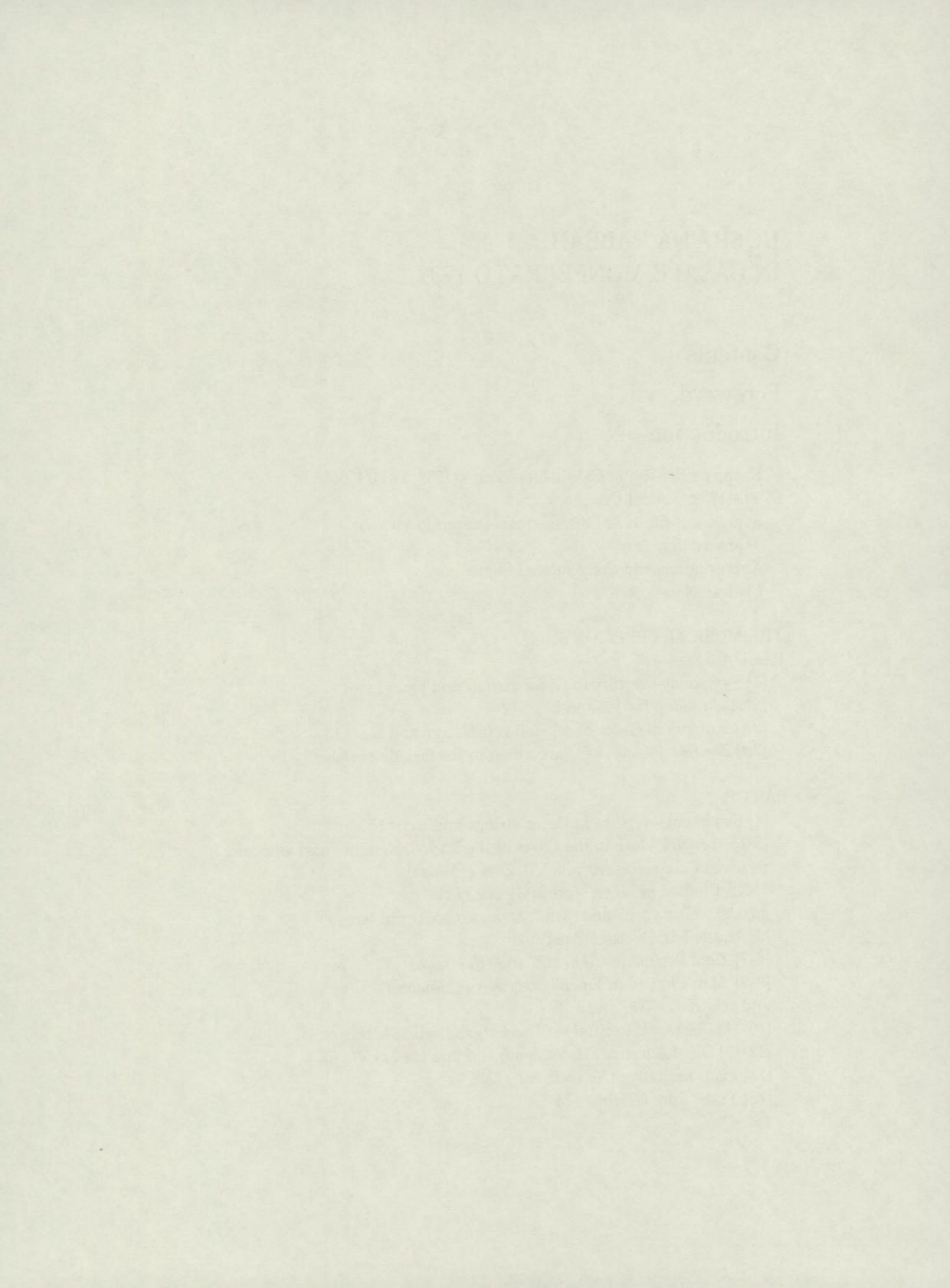
and aria Kônen tsûr 42

[10-11] Clemenza: Recitative (Teshû'at) and aria (Shôkhen) 55

[12-13] Dio: Recitative (Mah tehemî) and aria (Be-ḥarbî) 63

[14] Zion: Recitative (Na maharû) 73

[15] Tutti: Coro (Dôdîm) 74

FOREWORD

Yuval Music Series is intended to further one of the main objectives of the Jewish Music Research Centre, namely the publication of source materials on Jewish music. Its goal is to present to the public an extensive corpus of recordings, musical transcriptions and other ethnographic documents related to the various Jewish musical traditions. It is our hope that the series will grow to become a contemporary descendent of Abraham Zvi Idelsohn's magnum opus, the Hebräisch-Orientalischer Melodienschatz (Thesaurus of Hebrew Oriental Melodies). Since the publication of the tenth and last volume of Idelsohn's pioneering work in 1932 no attempt has been made to replace or update it. Indeed, the enormous growth of Jewish musical documentation which has been accumulated in recent generations has made such an undertaking impossible.

Yet students of Jewish music need new and updated source materials for their research and, on the other hand, many of them have themselves accumulated source materials during their specialized studies. The *Yuval Music Series* should serve both purposes. It will consist of separate volumes by different scholars (or teams of scholars); each volume will generally explore a repertory of a specific community or region and will contain significant musical transcriptions with an edition of the relevant texts, prefaced by a concise scholarly introduction. This will enable scholars to publish the musical transcriptions which they prepared for their research which would otherwise hardly have appeared in articles or books due to the usual scarcity of space.

Two main kinds of musical transcriptions will find their way into the Series. The first is the notation of music transmitted by oral tradition; the second is the edition of unpublished musical manuscripts or rare prints. The raw materials for the first kind will come mainly from the holdings of the National Sound Archives at the Jewish National and University Library in Jerusalem. But it is hoped that similar materials from other institutions and private collections will also find their way to the Series. The volumes will generally be accompanied by recorded audio cassettes containing selections from the corpus presented in each. The materials for the second kind of transcription will be selected from the manuscripts and rare prints listed in the *Hebrew Notated Manuscript Sources up to circa 1840* (RISM BIX¹) as well as from more recent sources.

It is our hope that the Yuval Music Series will become an ever growing Thesaurus of source materials and a basic research tool for all scholars of Jewish music.

INTRODUCTION

HOSHA'NA RABBAH IN CASALE MONFERRATO (1732, 1733, 1735)

Under the influence of the kabbalistic ideas developed in Safed during the sixteenth century, night vigils (tiqqûnîm) were organized, at first in Jewish communities in Italy and other Mediterranean countries, and then spreading through practically all of Europe. Such events were held on different occasions of the annual liturgical cycle, including the night of Hoshana Rabbah, a holy day that marks the last opportunity for obtaining divine pardon (an extension of the Day of Atonement), called in Italy: yôm ha-hôtam haggadôl ("Day of the Great Seal"). During the night before Hoshana Rabbah particularly fervent appeals are addressed to God, imploring him to answer the prayers of the People of Israel for redemption and the reconstruction of the Temple in Jerusalem.

In the seventeenth and eighteenth centuries the vigil of Hosha'na Rabbah offered one of the most widespread occasions for the performance of art music works, especially in Italy.² Such performances were mainly cultivated by confraternities such as those belonging to the movement known as *shômerîm lab-boqer* ("Watchers of the Dawn") or similar denominations. The first instance of a musical setting for Hosha'na Rabbah which has come down to us is no. 27 in Salamone Rossi's *ha-shîrîm asher li-shelomoh* (Mantua, 1622-23): the *piyyût eftah shîr bi-sefatay* which we also find included in a printed collection of special prayers for the confraternity *me'îrê shahar* ("The Wakers of the Dawn") of Modena.³ Among the numerous sources attesting musical activity during the vigil of Hosha'na Rabbah we know of one additional seventeenth century musical source: the *Cantata ebraica in dialogo*, by Carlo Grossi, printed in Venice, 1681.⁴ During the eighteenth century musical manifestations on the occasion of Hosha'na Rabbah attained considerable proportions in the Casale Monferrato Jewish Ashkenazi ("Tedesco") community in the 1730's. The earliest source so far discovered related to these events is that for the 1732 ceremony presented here.

Casale Monferrato, a town in Piedmont (Northern Italy), had a Jewish population since the fifteenth century. After an extensive period under the rule of the Gonzaga dukes of Mantua (1536-1708), Casale Monferrato passed to the dukes of Savoy (1709). By the

- 1 The *tiqqûn* of Hosha^cna Rabbah had antecedents: "There is a widespread custom to stay up during the night [of Hosha^cna Rabbah] ... and to read the whole of the Pentateuch ... and the like. This custom does not go back further than the 13th century...[and] later assumed the character (probably through the kabbalists of Safed) of a *tikkun*..." (*EJ*² 8:1028; see also *EJ*² 10:642).
- 2 For a detailed study of art music praxis in Italian Jewish communities during this period, see AdPM I, p.43-154; for musical ceremonies on the occasion of Hoshacna Rabbah by the kabbalistically oriented confraternities belonging to the movement of the shômerîm lab-boqer, see idem, index, s.v. "hôšacnā rabbā" and "confréries...".
- 3 Printed in ashmoret hab-boqer, Mantua, 1623-24, fol.171a-172b; 2nd ed. Venice, 1720-21, fol.162b-163a.
- 4 See AdPM I, p.89-109; AdHN II, p.879.

eighteenth century the Jewish population numbered about 500 to 700. The splendid synagogue (built in 1595), where the musical ceremonies took place, is one of the biggest of the ancient Italian synagogues. The musical event of 1732 coincided with a period of hectic endeavour by the Jewish leaders of the town to prevent the threatened segregation of their community in a ghetto (cf. AdCM, p.[96]).

Our main source of information regarding musical events at the Jewish community in Casale Monferrato during this period is a manuscript kept at the Lenin State Library in Moscow (Ml, Ginzburg coll., Ms.807 I-III).⁵ The manuscript, which was discovered in 1964 by Moshe Gorali, contains three musical scores for the Hosha^cna Rabbah ceremonies of 1732, 1733, and 1735. Besides these musical manuscripts, the libretti of the cantatas performed during these ceremonies as well as some additional literary material has also been preserved in other manuscript and printed sources.⁶ The following summary of the detailed study of the three ceremonies (see AdCM) is extracted from the description of the manuscripts in the RISM volume B IX¹ (AdHN I, p.540-541):

Each ceremony is divided into two parts. Part A consists of a series of liturgical chants and instrumental pieces, acting as a kind of introduction to the main part of the ceremony. Part B: a cantata [1735] or a cantata-quasi-oratorio [1732 and 1733]⁷ of which the libretto was written especially for the musical ceremony of that year.

The author of the libretti for 1732 and for 1733 is identified as S. H. Jarach. The author of the text of the cantata for 1735 remains unknown. The initiator of the ceremonies was Joseph Hayyim Chezighin (in Italian: Guiseppe Vita Clava), who commissioned the libretti and probably undertook the compilation and editing of the music and participated in the performances as *maestro di capella* and cembalo player. He may also have composed or arranged some of the melodies of the liturgical texts, and minor items such as some *sinfoniae*.

The scores may be said to have been formed in four stages. First, a Hebrew libretto was written; then an Italian version of the libretto was worked out; afterwards the Italian version was set to music, or compositions from the general repertory of the time were adapted to fit the new text; finally, the scores were edited for performance and the Hebrew libretto was fitted to the music. Many instances of problematic Hebrew text-underlay, especially in the recitatives of the 1733 ceremony show that the music was originally written for the Italian version of the libretto. Two of the overture-symphonies have been identified in the contemporary Italian repertory: the overture no.1 of the 1732 ceremony is attributed in other sources to Hasse, Handel or Vivaldi, and the overture no.4 of the 1733 ceremony has been identified as a work by Antonio Brioschi.8 Other instrumental pieces were quite possibly taken from similar sources. Several of the vocal items may even have been borrowed from various sources according to the *pasticcio* procedure, with the exception of the recitatives which were probably composed especially for the occasion.

⁵ See AdCM and AdHN I, nos. 210-212.

⁶ The three libretti were published by M. Gorali: GoHRa, GoHRb, GoHRc.

⁷ For a discussion of the relationship of the 1732 and 1733 cantatas to the development of the Italian oratorio in the eighteenth century, see AdCM, p.[108-111]

⁸ See the "Remarks on the symphonies overtures..." by Bathia Churgin in AdCM, p.[132-133].

Because of the qualitative discrepancy between the first two cantatas and the last one, one may assume that the participants in the composition of the cantatas were at least three persons: Anonymous A — the composer of the first two cantatas, Anonymous B — the composer of the third cantata, and the musical editor of the texts — probably Joseph Hayyim Chezighin (G.V. Clava). The latter fitted the Hebrew text of the libretti to the score, gathered and edited the music of part A and the symphony-overtures of part B, and perhaps composed or arranged some of the melodies of the liturgical texts as well as the orchestral preludes and interludes. The need for an Italian version of the libretti may testify that the anonymous composers of the cantatas were non-Jewish.

As regards the relationship between the liturgical chants in part A and the traditional repertory of the Tedesco (Italian-Ashkenazi) synagogal chant, the most interesting finding is item no. 3B of the 1732 ceremony: this is a setting for two voices and basso continuo of Psalm 13:7, which is part of the <code>zemîrôt</code> (<code>pesûqê de-zimrah</code>) of the daily morning prayers. The awkward and highly incompetent harmonisation of the melody illustrates the above mentioned qualitative discrepancy between "Anonymous A" and "Anonymous B". The main importance of this item is the existence as such of the notation of the melody in the upper part of the piece. This is the second earliest version known so far of the traditional Ashkenazi melody for the <code>piyyût</code> for the High Holidays "shôfet kol ha-arets".9

THE 1732 MUSICAL CEREMONY

The title of the 1732 score, on fol. 1a, is as follows in English translation:

"With the Help of God. For the forthcoming day of Hosha'na Rabbah in the year 5493 [1732]. Cembalo: The Honoured Teacher and Sage R. Joseph Hayyim Chezighin, may his Rock and Redeemer protect him. Adôn 'ôlam, zemîrôt, yônah be-ḥagwê sela'."

The 1732 score consists of fifteen orchestral and vocal items. The orchestral items (1, 3A and 4) are scored for 3-5 real parts: strings, b.c. and occasionally an oboe part (item 3A). The vocal items — all sung by male voices notated in the alto c clef — are scored for voices (up to three real parts), strings, oboes (occasionally) and b.c.

Part A (items 1-3): (1) symphony-overture in G, for violins I-II, viola and b.c.; (2) the liturgical poem adôn ôlam, for 1v. and b.c.; (3) "Sinfonia" in G for oboe, violins (unisono) and b.c. followed by an arrangement for two voices and b.c. of Psalm 13:6 (wa-anî be-ḥasdekha vataḥtî) "according to the melody of shôfet [kol ha-arets]" for the High Holidays (see above, the passage related to note 9).

- 9 The older notated version is the one that appeared eight years earlier in Benedetto Marcello's *Estro poetico armonico*, vol. IV (Venice, 1724), p.86; see AdHN II, p.881-882. See also in AdCM, p.[119-122], the comparative table of this melody in sources of the written and oral tradition down to the twentieth century.
- 10 "Though this symphony/overture is found in sources ascribing it to Hasse, Vivaldi and Handel, it was probably written by a minor composer...", see B. Churgin, in AdCM, p.[132].

Part B (items 4-15): (4) symphony-overture in D, for violins I-III, viola and b.c.;¹¹ (5-15) the cantata-quasi-oratorio *yônah bên ḥagwê sela^c* ("Dove in the Clefts of the Rock"), for five (or six) voices, strings, oboes and b.c., titled in brief (on the title page and on fol. 14a of the score): *Yônah* ("Dove").

The printed edition of the libretto (Mantua, 1732) — reproduced here, in facsimile, after the Hebrew Introduction — includes additional texts which enabled us to throw light on some significant aspects of the historical background (see AdCM, p.[54-55, 86-97]).

SYNOPSIS OF THE 1732 CANTATA-QUASI-ORATORIO

The text deals with the distress of Zion, the consolation of the Exiled and the promise of their Redemption. The characters (as mentioned above they are all sung by male voices notated in the alto c clef, including Zion/Yônah who appears as a woman) are as follows:

- two angels;
- Zion, also called *Yônah* ("the Dove"), representing Israel
- îsh lavûsh baddîm ("Man Clothed in Linen", cf. Daniel 10:5), probably one of the two angels
- melîts ("Clemenza"12), the interceder, defending Israel
- qôl elohîm ("the Voice of God", "Dio"12)

The following is a translation of the author's argument in Hebrew, titled he'arah ("Remark"), on p.3 of the printed libretto:

"Let it be known to whomever may inquire that this piece has been conceived with the image of two heavenly angels, who approach Jerusalem, to bring her solace and consolation. And, behold, she is wrapped in sorrow and pain, and she laments. Suddenly, from amidst her cries of mourning, the glory of the Lord appears before her eyes, and her face is illuminated. Thereupon the righteous angels join her in supplication before the Lord, and the good tidings of His forthcoming justice and salvation are spread throughout the land. Thus Zion is comforted and calls upon her sons to raise their voices in song, and to rejoice. And all the nation will join together in praise of the Lord. Sorrow and strife will vanish and comfort will come to the Jewish people."

The printed libretto also has rubrics introducing the pieces to be sung by each of the characters. These are also given below in English translation.

[5] Angels I-II: Duetto

The voice of the Angels of Heaven who approach the daughter of Zion

The two angels call *Yônah* (the Dove symbolizing Zion) asking her to rejoice in song, since the time of redemption is come:

- 11 This symphony seems to be a *pasticcio* of movements from different sources; cf. AdCM, p.[103], note 107 and p.[132].
- 12 The Italian designations of the characters of *melîts* ("Clemenza") and of *qôl elohîm* ("Dio") have been adopted from the names given to these characters in the cantata-quasi-oratorio of 1733, cf AdCM, p.[53], note 7 and p.[57], note 19.

O dove that art in the clefts of the rock, let me see thy countenance Let me hear thy voice in song, break forth into singing, for the set time is come Rise up Zion, thou fairest among women, be glad and rejoice How long wilt thou be cast down, joyful be now, for ever and ever

[6-7] Zion: Recitative and aria

Zion with a wailing voice proffers her lament unto the Angels of God

In her recitative (no. 6) Zion complains: "O friends, how say you to my soul, flee? My children are gone forth of me and have not yet returned." She appeals to God for consolation: "Only in his shade shall I find rest". However she is in dispair because "the time for redemption is slow in coming." Then Zion sings her aria (no. 7) beseeching God to hasten and provide her with shelter.

[8-9] "Man Clothed in Linen": Recitative and aria

In Heaven the "Man Clothed in Linen" implores God's mercy for Zion

In his recitative (no. 8), the angel addresses himself to God describing the suffering of Zion and her humiliation by foreign conquerors: "Other masters besides you have possesed her." The aria (no. 9) contains the angel's pledge for the rebuilding of Jerusalem's walls.

[10-11] Clemenza: Recitative and aria

Swiftly flying and lifting his wings

the Defender now makes his appearance

Clemenza's recitative (no. 10) is a lamentation on the destiny of Zion: "Imprisoned is the Daughter of Zion among the trees of the forest... Her eyes are wet with tears...no pilgrims in the Festivals come to her gates... she hath girded herself with sackcloth for the husband of her youth". The aria (no. 11) expresses confidence that "He that dwelleth in heaven... shall build Zion again".

[12-13] Dio: Recitative and aria

A voice responds, the voice of the Lord from heaven speaks up

The voice of God speaks in the recitative (no. 12) with words of consolation and hope for Zion: "Why art thou sad, my daughter ... rejoice wholeheartedly for this is the day of good tidings." In the aria (no. 13), God promises to destroy the enemies of Zion "with my drawn sword in my outstretched hand" and to bring about redemption of Israel: "The desert, the wilderness and the dry lands shall be glad for them ... and I shall hasten the coming of the Messiah who will bring unto you blessing at this time."

[14] Zion: Recitative

Zion the afflicted and now comforted will raise her voice and rejoice

In the last recitative (no. 14) Zion calls the People of Israel: "O, my children, hasten and come unto me, listen to the voice of God..., for He is here to deliver us. If He will restore the Temple, we shall play and make music for the rest of our days".

[15] Tutti: Coro

Them all together with Zion, will now raise their voice in song

The Finale is an outburst of song and joy in praise of God:
Friends, come forth with song, a sound of strength and splendour
For God who exalts in the beauty of His people
Give, o ye mighty, songs and laudations
Praise God, call upon His name

TRANSCRIPTION

In the Moscow manuscript the Hebrew text-underlay has been transcribed in Latin characters reflecting the Sefardic pronunciation of the Jews of North-Western Italy (Piedmont), with typical correspondences such as "(ñ)" for ayin, "d" for taw (without dagesh), "sc" or "sci" for shîn, but also "s" used indiscriminately for shîn, sîn and samekh, etc. (see AdPM I, p.93, note 336). Examples of more or less extended passages of the original Latin transcription are given in AdCM, chapter 2b (text-underlay in the musical incipits) and in music examples IV-V (p. [123-126]). In the present edition we have adopted, in order to facilitate modern performance, a transcription scheme reflecting a "neutral" Sefardic pronunciation according to common Israeli usage.

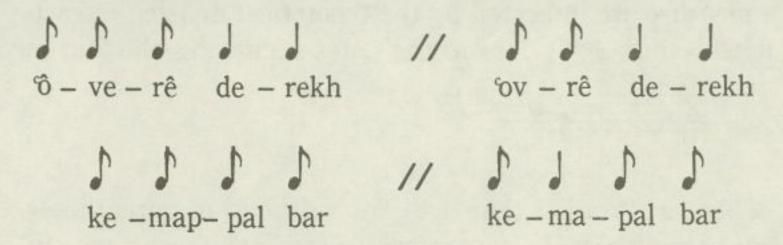
TRANSCRIPTION TABLE Consonants:

$$x - '$$
  $y - t$ $y - q$ y

Vowels:
$$x \times x \times -a$$
 $x \times x \times -a$ $x \times x \times x - a$ $x \times x \times -a$ $x \times x \times x - a$ $x - a$ $x \times x \times -a$ $x - a$ $x - a$ $x - a$ $x - a$ $x - a$

The transliteration of alef (') is omitted at the beginning of a word. The alef mater lection is is marked as a dash above the preceding vowel, e.g.: $\lambda - abb\bar{a}$. Consonants with dagesh forte are doubled.

The transliteration of *shewā mobile* (e) and the doubling of the consonant in the case of *dagesh forte* is carried out only when implied by the music, e.g.:

ABBREVIATIONS AND CONVENTIONAL SIGNS

A-G; a-g see Tonality indications and Pitch indications

app. appogiatura

B Bass

f forte

f. folio(s)

fig. figured bass

Fl flute

m. measure

M the Moscow manuscript

Ob oboe piano

Sa-d sigla of the Stockholm manuscripts used for the critical edition of the

symphony-overture no. 1

T indications valid for all the parts of a given measure (usually indicating

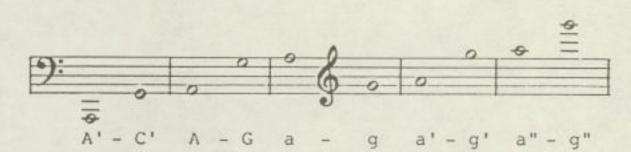
dynamics)

T.p. title page

V violin Vla viola

TONALITY INDICATIONS: A-G (with or without b or #) for major tonality a-g (with or without b or #) for minor tonality

PITCH INDICATIONS:

CONVENTIONAL SIGNS:

pointed bracket on the right >, when used alone, indicates that what follows has been omitted in a given source;

the plus sign + indicates that what follows has been added in a given source;

double pointed brackets are used to indicate that the version adopted in our edition and given within these brackets, was replaced in a given source by the variant version preceding the brackets.

MEASURE NUMBERING AND REFERENCE TO DURATION

The first complete measure is always numbered 1 (anacrouses are not counted). References to duration of part of a measure are indicated by the theoretical division of each measure into eight 1/8 ()) notes; thus 2^{24} refers to the notes occupying the 2nd to the 4th 1/8 note segment in m.2:

References to a single note, of longer duration than 1/8, are indicated in parentheses followed by the rhythmic note-value, thus: 18⁽⁷⁻⁸⁾ refers to the last quarter note in m. 18:

References to notes of lesser duration than 1/8, are followed by the rhythmic note values, e.g.: 17¹, refers to the first 1/16 note in m. 17:

WORKS CITED

- AdCM ישלושה טקסים מוסיקליים להושענא רבה בקהילת קסאלי מונפראטו (1986): נא-קלז (1986): נא-קלז (1986). נא-קלז (I. Adler. "Three Musical Ceremonies for Hosha Rabbah in Casale Monferrato, 1732, 1733, 1735".)
- AdHN I. Adler. Hebrew Notated Manuscript Sources up to circa 1840...München, 1989. 2 vols. (RISM B IX1)
- AdPM I. Adler. La pratique musicale savante dans quelques communautés juives en Europe aux XVIIe-XVIIIe siècles. Paris-La Haye, 1966. 2 vols.
  - EJ² Encyclopaedia Judaica. Jerusalem, 1971-1972.
- GoHRa 124-109:(1967) מ' גורלי. "קאנטאטה עברית עתיקה להושענא רבה". תצליל ז (1967):(1967) מ' גורלי. "קאנטאטה עברית עתיקה להושענא רבה". תצליל ז (M. Gorali, "An Ancient Hebrew Cantata for Hosha Rabbah".)
- GoHRb 14-5:(1968) מ' גורלי. "קאנטאטה על גאולה וקיבוץ גלויות". תצליל ח (M. Gorali, "Cantata on the Redemption and the Ingathering of the Exiled".)
- GoHRc 119-117:(1973) מ' גורלי. "מתוך פנקטו של יוסף חיים קציגין". תצליל י"ג (M. Gorali, "From the Note-Book of J.H. Chezighin".)

CRITICAL NOTES

No. 1: Symphony-Overture in G (p.15-28)

A complete list of the sources which have been identified to include this symphony, with various attributions to composers (Hasse, Handel and Vivaldi), is given in AdCM p.[129-130]. The following critical notes refer to the Moscow manuscript and to the four manuscripts from the Stockholm Library (SKma) which have been used for this edition, and which are referred to below under the following sigla:

- M Ml, Ginzburg coll., Ms. no. 807.— Score: V_{1.2}, Vla, B.— F. 1b-5a.— For a detailed description, see AdCM, p.[58-69].
- Sa SKma, Od-R.— Score: V₁₋₂, Vla, B.— 4p.— Title at head of p.1: "Sinfonia".— Composer attribution, there: "da Hasse".— Date: ante 1768.
- Sb SKma, O-R.— Score: V₁₋₂, Vla, Horns₁₋₂, B.- F. 27b-30a ("N⁰ IX" in the ms.).— Title at head of f.27b: "Sinfonia".— Composer attribution, there: "da Hasse".
- Sc SKma, C 3A-R.- Parts (2 copies each): Fl₁₋₃, B.— T.p. (in both B parts): "Basso // Sonata con tre Flauti Trav^{si} e Basso // del Sig. // Gio. Adolfo Hasse // detto il Sassone".— With slight variants in the two t.p.
- Sd SKma, Tornwalls saml.— Parts: V₁₋₂, B (fig.).— T.p.: "N⁰ 2 // Sinfonia G# // Violino primo // Violino secondo // Viola e // Basso // Del S^{re} Hendel." The attribution to Handel is corrected by a modern hand, adding the name of "G.A. Hasse" with a question mark.

The edition is based, with a few exceptions, on the Moscow manuscript (dated 1732), which is probably the earliest of the preserved sources of this work. Variant versions of the other sources have been indicated in the table below, disregarding, however, variants of bowings and staccato signs.

The Fl₃ part of the Sc manuscript is generally notated an octave higher than the corresponding Vla part in the other sources; from m. 68 onwards this part differs completely from the Vla part in the other sources. These divergences have not been detailed in the critical notes. The additional Horn parts in the Sb manuscript are also not referred to in the critical notes.

The variant readings are preceded by the indication of their location in a given source, which is always composed of four elements: (1) page no. of the printed edition; (2) reference to the measure numbering and duration as indicated above; (3) indication of the part; (4) indication of the source.

page	measure	part	source(s)	read
[Allegro	m. 1-45)			
1	1 (superscrip	otion)	Sa, Sc, Sd	Allo assai
			Sb	Allegro
1	16	В	Sd	+ fig. 5
1	22-4	Vla	Sb	<u>3. < 5 > </u>
1	31	T	Sb, Sc	+ p
1	31	V ₁₋₂	Sb	e' <g'></g'>
1	36	B .	Sd	+ fig. 5
				1
1	41	V ₁₋₂	Sa, Sd	+ app.
		1-2		9
1	41-4	В	Sb	G# G# B C <g c="" g=""></g>
1	43-5	В	Sd	+ fig. 765
1	44	Fl_3	Sc	f'# <g'></g'>
1	51	T	Sb, Sc	+ f
1	65,6	В	Sd	+ fig. 43
1	78	В	Sc	F# <g></g>
2	81	T	Sd	+ p
2 2	88	V_{1-2}	Sb	b" <a"></a">
2	91	T	Sd	+ f
2	121	Fl ₁₋₂	Sc	> app.
2	121,3	В	Sd	+ fig. 65
2	137	В	Sd	+ fig. #
2	138	Vla	Sa	
2	145	T	Sa-d	+ p
3	155	V ₁₋₂	Sa, Sb,Sd	+ app.
3	161	Т	Sa-d	+ f
	10	В	Sa	8 ^{va} bassa
		В	Sd	+ fig. #
3	171	Fl_1	Sc	c" <a"></a">
3	171	В	Sd	+ fig. b7
3 3 3 3 3 3 3	17-18	V_2	M	continues col 1 ^{mo}
3	182	В	Sd	+ fig. 6
3	183	V_2	Sb	c' <b'></b'>
3	185	В	Sd	+ fig. ⁶ ₄
3	187	В	Sd	+ fig. #
3	18(7-8)	V_1	Sa, Sb	+ tr
	205	T	Sa-d	+ p
4	221	T	Sa-d	+ f

page	measure	part	source(s)	read
4	225	В	Sd	+ fig. 5
4	231		Sa	
4	234	V ₁₋₂ B	Sd	+ app. as in m.4 ¹
4	243	В	Sd	+ fig. 7
4		Б	Su	+ fig. 7
4	245	В	M	C <e></e>
4	25^{1}	V_{1-2}	M, Sd	g <a'></a'>
		Fl_3	Sc	d' <e'></e'>
4	25^{2}	В	Sd	+ fig. 7
4	266	В	Sd	+ fig. 6
4	26(6-8)	V ₁₋₂	M	d' <e'></e'>
		Vla	Sa, Sc, Sd	g <b'></b'>
4	271,2	В	Sd	+ fig. 67
4	275	$V_{1\cdot 2}$	Sa, Sc	+ app. as in m.4 ¹
4	277	В	Sd	+ fig. 5
4	281	V ₁₋₂	Sa, Sc	+ app. as in m.4 ¹
4	285	V ₁₋₂	Sa	+ app. as in m.4 ¹
4	295	T	Sd	+ app. as in in.4 + f
5	301	В	Sd	+ fig. 7
J	00	D	Su	+ 11g. /
5	301-8	V ₁₋₂	Sd	
5	305	В	Sd	+ fig. ⁶ ₄
5	30(7-8)	V ₁₋₂	Sa, Sb, Sc	+ tr
5	311	B .	Sd	+ fig. ⁷ ₅
5	311-4	V ₁₋₂	Sd	same as in m.301-4
5	31(3-4)	V ₁₋₂	Sa-c	+ tr
5	315	B	Sd	+ fig. ⁶ ₄
5	317	$V_{1\cdot 2}$	Sa-d	+ app.
5	321,5,7	В	Sd	+ fig. 5 6 5
5	32(7-8)	V ₁₋₂	Sa, Sb	+ tr
5	331	T 1-2	Sa-c	+ ti + p
5	335	T	Sd	
5	335	В	Sd	+ p + fig. 7
5	335-8		Sd	same as in m.30 ¹⁻⁴
5	341	V ₁₋₂ B	Sd	
5	341-4		Sd	+ fig. $^{6}_{4}$ same as in m.30 ⁵⁻⁸
5	345	V ₁₋₂ B	Sd	
5	345-8			+ fig. ⁷ / ₅
5	34(7-8)	V ₁₋₂	Sd	same as in m.301-4
		V ₁₋₂	Sa-c	+ tr
5	351	В	Sd	+ fig. 6
5	353	V_{1-2}	Sa-d	+ app. as in m.31 ⁷

page	measure	part	source(s)	read
5	355	T B	Sa Sd	+ f + fig. $\frac{5}{3}$
5	358	Vla	Sa	d <e></e>
5	361,3	В	Sd	+ fig. 65
5	36(3-4)	V ₁₋₂	Sa, Sb	+ tr
5	365	T	Sb-d	+ f
6	381	T	Sa-d	+ p
6	395	T	Sa-c	+ f
6	397	Fl_2	Sc	g' (upper note of the chord)
				N
6	397-8	Fl ₁	Sc	
6	401,3,5	$V_{1\cdot 2}$, Fl_2	Sa, Sc	g' (upper note of the chords)
6	401-6	Fl ₁	Sc	broken chords as in m.39 ⁷⁻⁸
6	411	Fl ₁₋₂	-Sc	> app.
6	415	T	Sc, Sd	+ p
6	417	Fl ₁	Sc	g' (upper note of the chord)
6	417-8	Fl ₂	Sc	broken chords as in m.397-8
6	421,3,5	V ₁₋₂ ,Fl ₁₋₂	Sa, Sc	same as m.401,3,5
		1-271-2		
6	43(1.2)	V ₁₋₂	Sb	+ app
6	43(3-4)	Fl ₁₋₂	Sc	> tr
6	435	T	Sb-d	+ f
6	445	В	Sd	+ fig. b7
6	44 ⁵ to 45 ⁸	V ₁₋₂ ,Fl ₁₋₂	Sa,Sc, Sd	6 12 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4 4
6	451-8	Vla, Fl ₃	Sc, Sd	col Basso
Adlari	]o (m.46-51)			
7	46 (supersci	rintion)	Sa	Grave
	40 (Supersei	iption)	Sb	Largo
			Sc	Adagio e piano
			Sd	Adagio
7	461	В	Sd	+ fig. 4+
7	463	V ₁₋₂ ,Fl ₁₋₂	Sa,Sc,Sd	
7	473		Sa,Sc,Sd Sa,Sc,Sd	> app.
7	48(3-6)	V_{1-2}, V_{1-2} V_{1-2}, V_{1}		> app. + tr
	10	Fl ₃	Sc	
7	501	T T	Sa, Sb, Sd	> app. + p
	00		oa, ob, oa	, P

page	measure	part	source(s)	read
7	50(3-6)-J	Fl ₁₋₂ Fl ₃ Vla	Sc Sc	> tr > app.
7	50(5-6)	В	Sa Sc	+ tr 8 ^{va} bassa
All[egro	o] (m.52-126)			
7	52 (superscri	iption)	Sa, Sc Sb Sd	Allegro assai Allegrissimo
7	52(1-3)	V_{1-2}	Sd	+ tr
7	53(1-3) 1.	V_{1-2}^{1-2} , Fl_2	Sa, Sc, Sd	+ tr
7	552-3	B	Sd Sd	+ fig. 65
7	572-3	В	Sd	
7	582-3	Vla	Sb	+ fig. $^{65}_{43}$ d'd' <b'b'></b'b'>
7	591-3	В	Sb	omits the measure
7	601-2	В	Sd	+ fig. 66
7	621	T	Sa, Sb, Sd	+ ng. 00 + p
8	641	В	Sd	+ fig. 66
8	653	Fl_3	Sc	f'# <g'></g'>
8	661	T	Sa, Sc, Sd	+ f
8	671	V_2	Sd	a' <c'#></c'#>
		В	Sd	+ fig. #
8	732	V ₁₋₂	Sa	> app.
8	73(2-3)	V ₁₋₂	Sd	+ tr
8	741-3	T	Sc, Sd	1 4 <0.>
9	75-76(1-3) .	V ₁₋₂	Sd	+tr
9	76(1-3) .	V^2	Sc	+ tr
9	761-771	В	Sa, Sc, Sd	8 ^{va} bassa
9	772-3	Vla	Sb	a' a' <f# f#=""></f#>
9	791-2	В	Sd	+ fig. 66
9	801	Vla	Sd	c#(♪) <c# d(月)=""></c#>
	811	T	Sa-d	+ p
9	811-3	В	Sb	d F# F# <f# d=""></f#>
	851	T	Sa, Sb, Sd	+ f
9	861	V ₁₋₂	Sb	> app.
9	87(1-3)	V _{1.2}	Sd	+ tr
9	88(1-3)	V ₁₋₂	Sa, Sd	+tr
10	[90, 92] ²⁻³	В	Sd	+ fig. 65
10	931	Vla	Sa	d <g></g>
10	941	V_2	Sa-d	e' <c'></c'>
10	100(2-3)	V ₁₋₂	Sa	+ tr
		V_2	Sd	+ tr

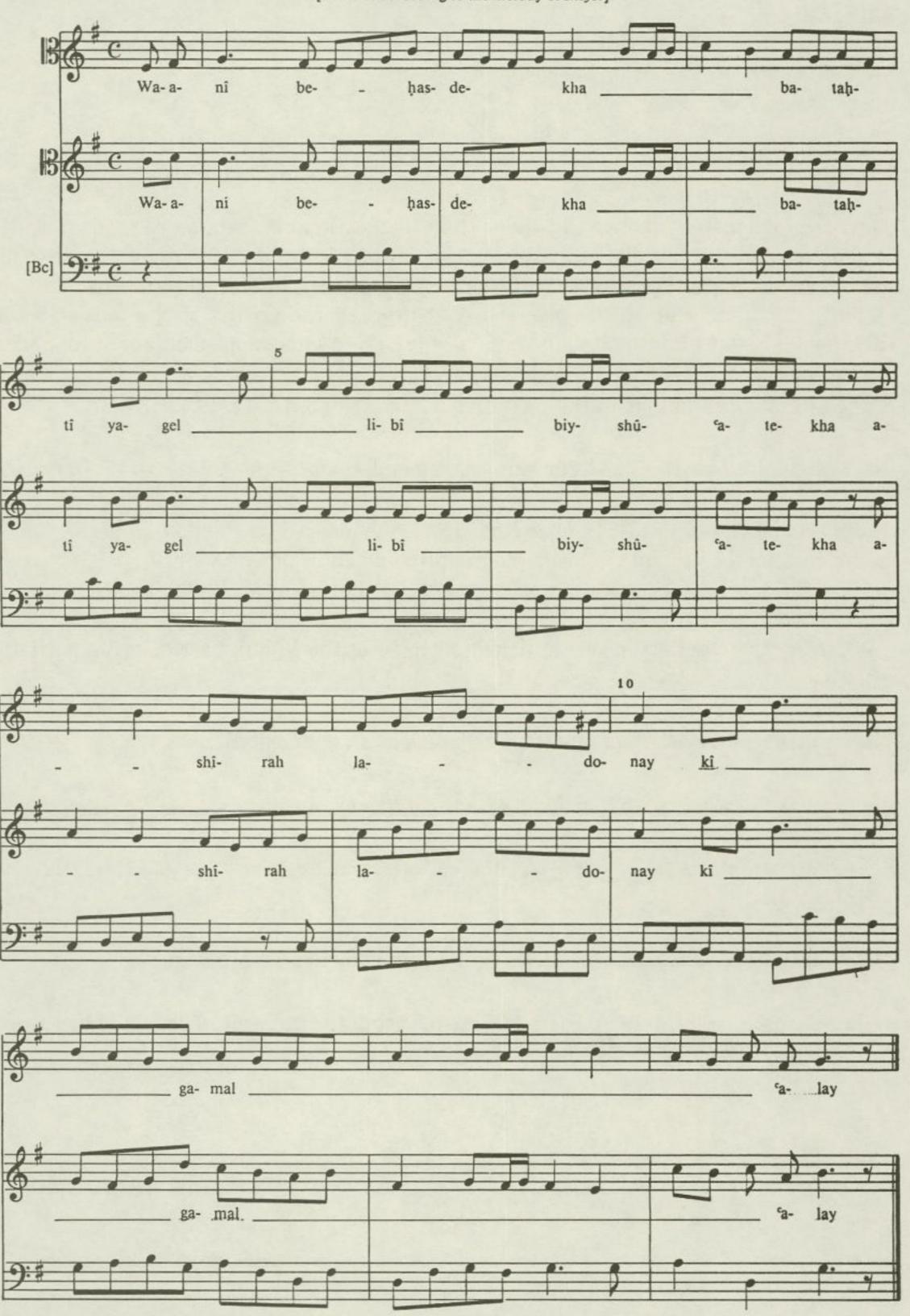
page	measure	part	source(s)	read
10	1011	T	Sa, Sd Sc	+ p + f
10	1012-3	Vla	Sb	d' d' <b' b'=""></b'>
11	1051	T	Sb, Sc Sa, Sd	+ p + f
11	1091	T	Sb, Sc	+ f
11	1091-3	V_2	Sb	6 1 CIII
11	1111	T	Sb, Sd	+ p
11	1131	T	Sb, Sd	+ f
11	1131-3	V ₂ , Fl ₂	Sa-d	1 4 < 0.>
11	115(2-3)	V_{1-2} Fl_2	Sa Sc	+ tr > app.
11	116 ¹	T	Sa	+ p
11	116 ²	V_2	Sa, Sb, Sd	d' <b'></b'>
11	1171	T	Sb, Sd	+ p
11	119(2-3)	V ₁₋₂ ,Fl ₁₋₂ V ₂	Sa-d Sa	+ app. as in m.15 + tr
11	120^{1}	T	Sa, Sb, Sd	+ f
11	120^{2}	Fl_1	Sc	d" <b"></b">
11	125^{3}	В	Sa, Sd	8 ^{va} bassa
11	1261-3	T	Sa-d	] 4 <>

No. 3B: Wa-anî be-ḥasdekha (p.15)

This item is scored in the Moscow manuscript for two alto voices and basso continuo. The upper part renders one of the earliest preserved versions of the traditional High Holidays tune for *shôfet kol ha-arets* (see the passage related to note 9 in the Introduction). The dilettante arrangement for 2 voices and basso continuo (clumsy voice leading throughout the item, awkward crossing of parts, multiple cases of parallel octaves and fifths, non-warranted dissonant clashes, etc.) would certainly rule out any attempt at a performance. Our edition of the score renders the upper part only. Following is a transcription of the item as given in the Moscow manuscript.

זמירות בניגון שופט [3B]

[Zemîrôt according to the melody of shôfet]

No. 4: Symphony-Overture in D (p.15-28)

Probably a pasticcio of movements from various sources (see note 11 in the Introduction). [Allegro]

- p.18, m.18(5-6), B: M erroneously has a <b>;

— p 23, m.46⁽¹⁻²⁾, Vla: M erroneously has c'# <d>.

Sar[a]banda

- p.24, m.93-8, V: M erroneously has dele-

No 6: Recitative Êkh tōmerû dôdîm (p.37-38)

On the problematics involved in the setting of the Hebrew texts to the music of the recitatives and the conclusion that the music of the recitatives was originally set to an Italian version of the libretto, see AdCM, p.[114-116, 125-126]. Our editorial emendations (mainly rhythmic) due to the divergences caused by the setting of the music to the Hebrew text instead of the Italian version — are given on a supplementary stave added above the score.

For editorial emendations in the recitative no. 6, see m.6, 13, 17, 19-20, 34, 37.

No. 8: Recitative Medabber (p.42): for editorial emendations, see m. 2, 4-5, 6, 15-16.

No. 9: Aria $K\^{o}nen ts\^{u}r$ (p.43-54): oboe participation evidenced by the note in m. 67: "oboe soli"; notation of V_2 (and Ob_2) generally omitted when in unison with V_1 . p.46, m.28² until m.37⁴, notation of V (and $Ob)_{1\cdot 2}$ omitted in M; V($Ob)_1$ has the note, in m.28: "con la p[art]e";

p.46, m.37¹⁻⁴, V(Ob)₁: erroneous anticipation in M of the V(Ob)₁ part of m.38, partially erased.

No. 10: Recitative Teshû'at 'ôlamîm (p.55-56): for editorial emendations, see m. 6-7, 21.

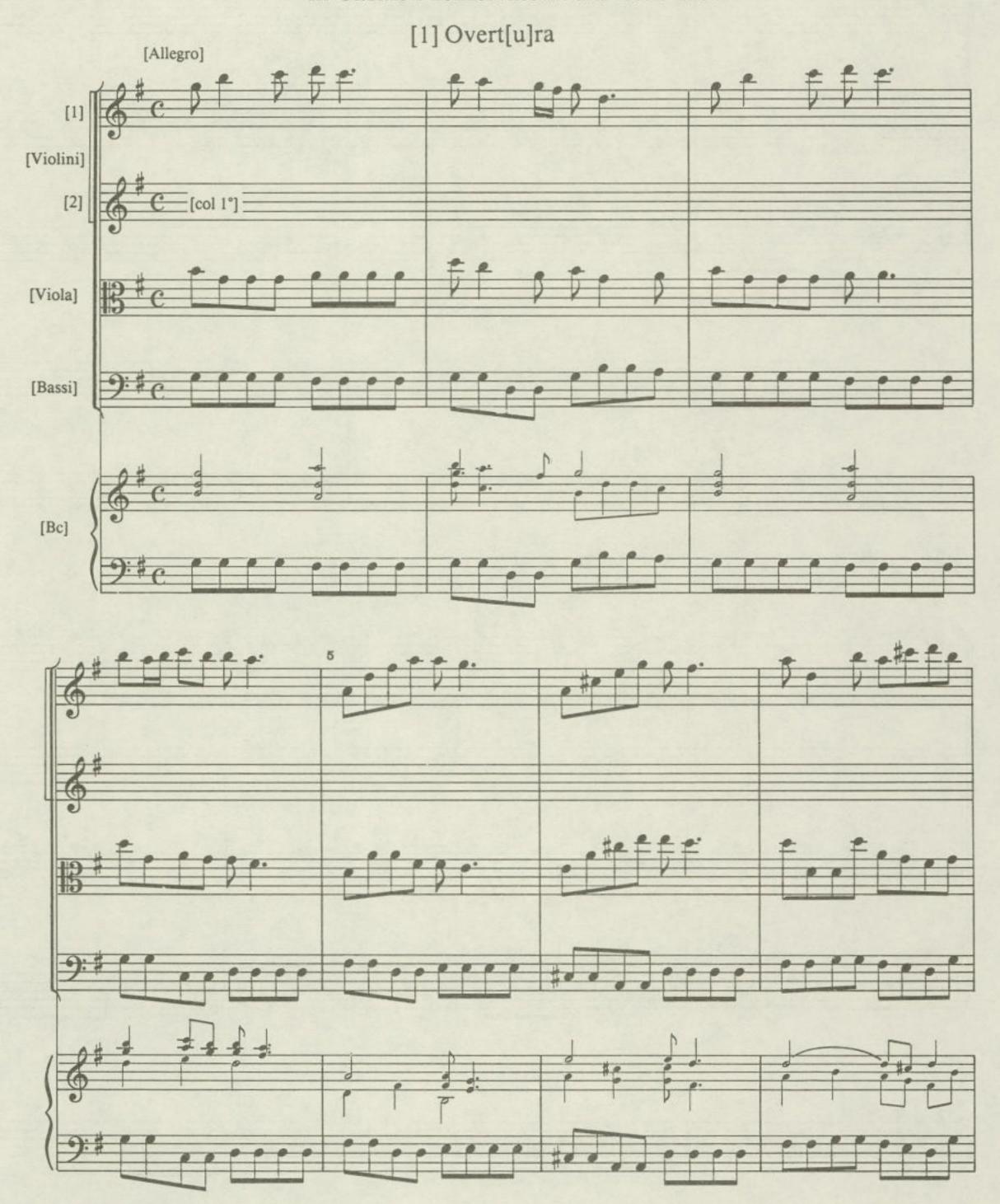
No. 11: Aria Shôkhen (p.56-62): p.59, m.421,Ob: M has erroneously (<) >

No. 12: Recitative *Mah tehemî* (p.63-64): for editorial emendations, see m.11, 14, 17, 19, 20-21, 25, 31.

No. 14: Recitative Nā maharû (p.73-74): for editorial emendations, see m.2-3.

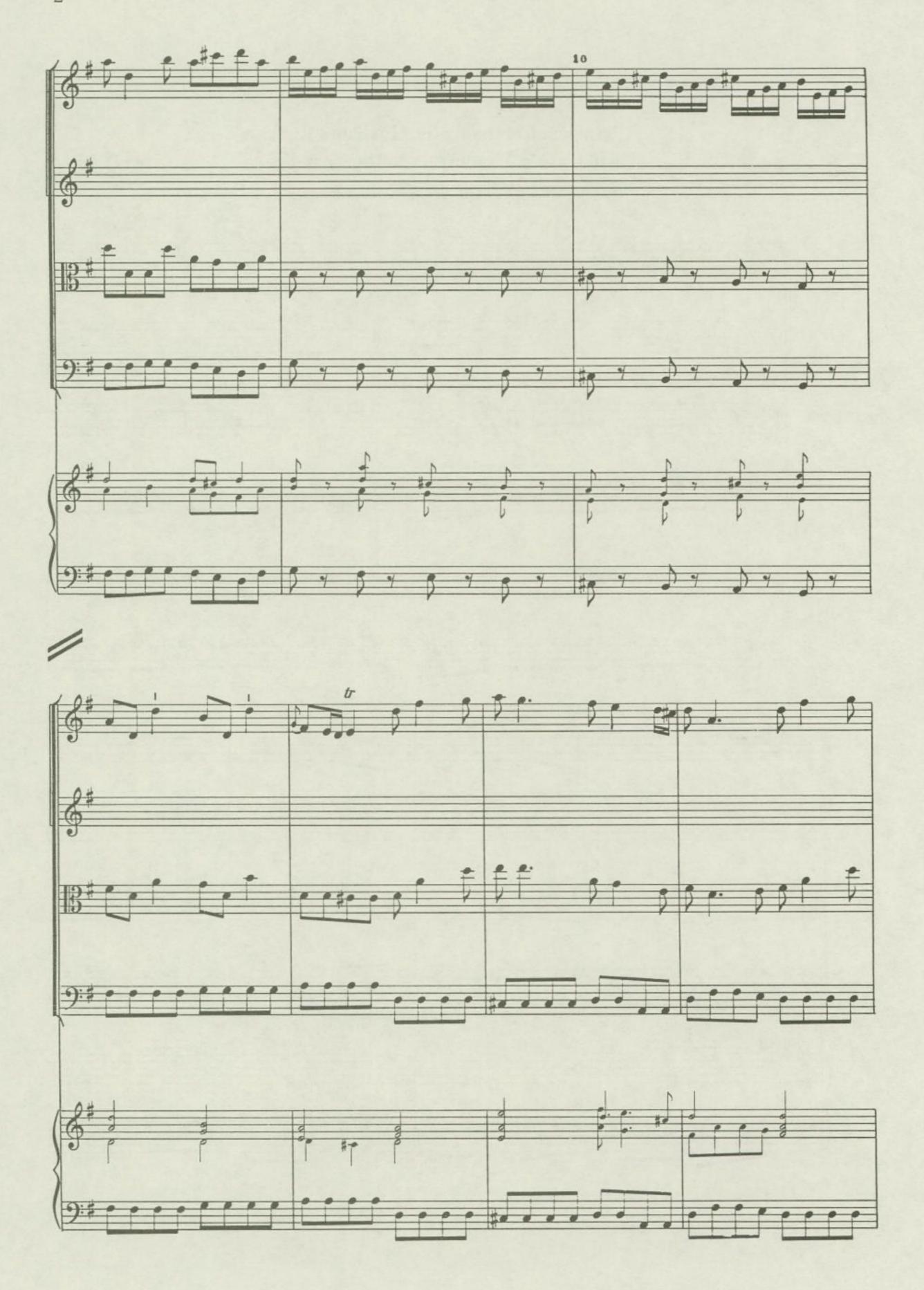
No. 15: Coro Dôdîm (p.74-79): p.76, m.147, the lowest of the three (alto) voices: M has a'<d>.

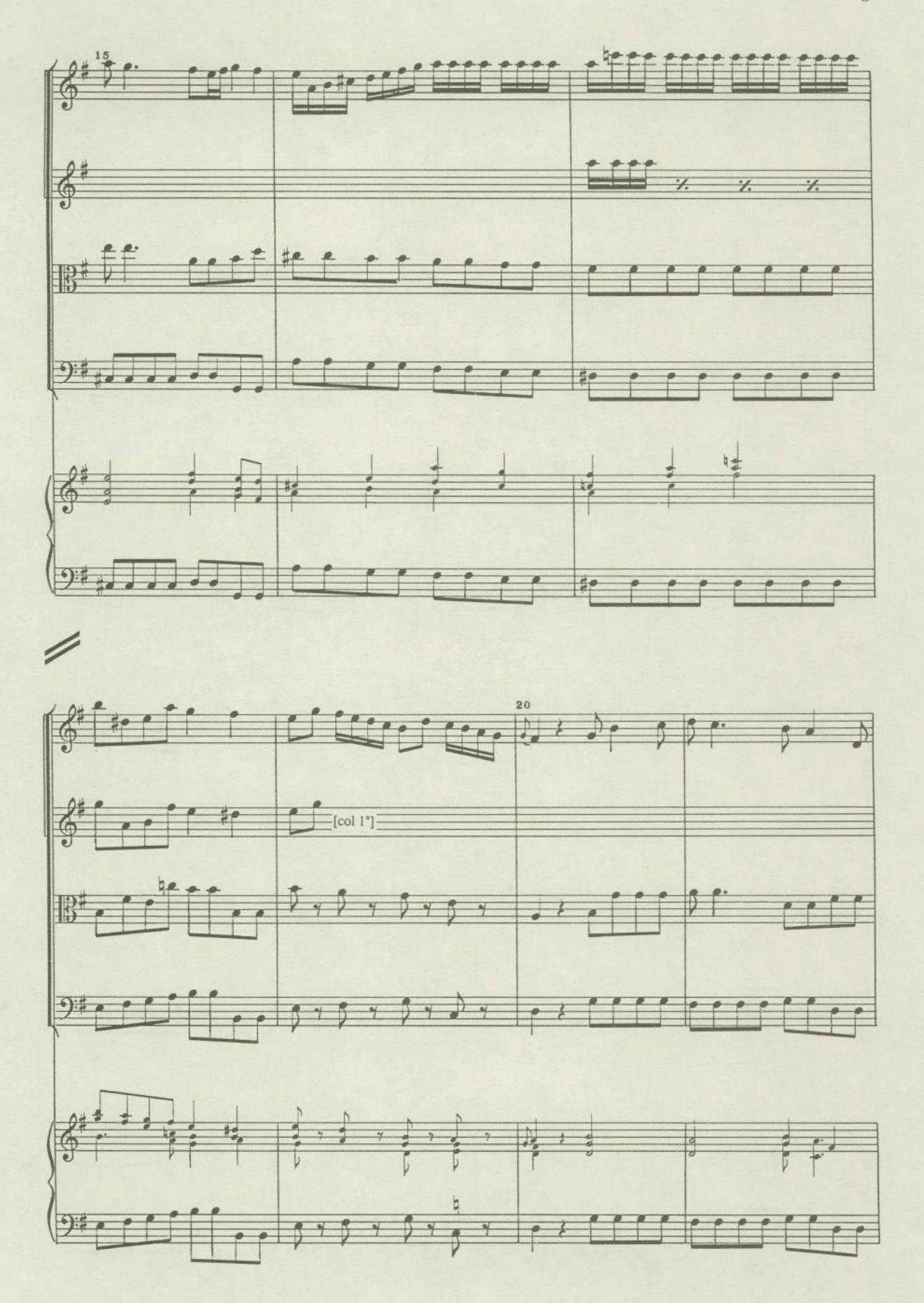
Musical Ceremony for Hosha^cna Rabbah in Casale Monferrato in the Year 1732

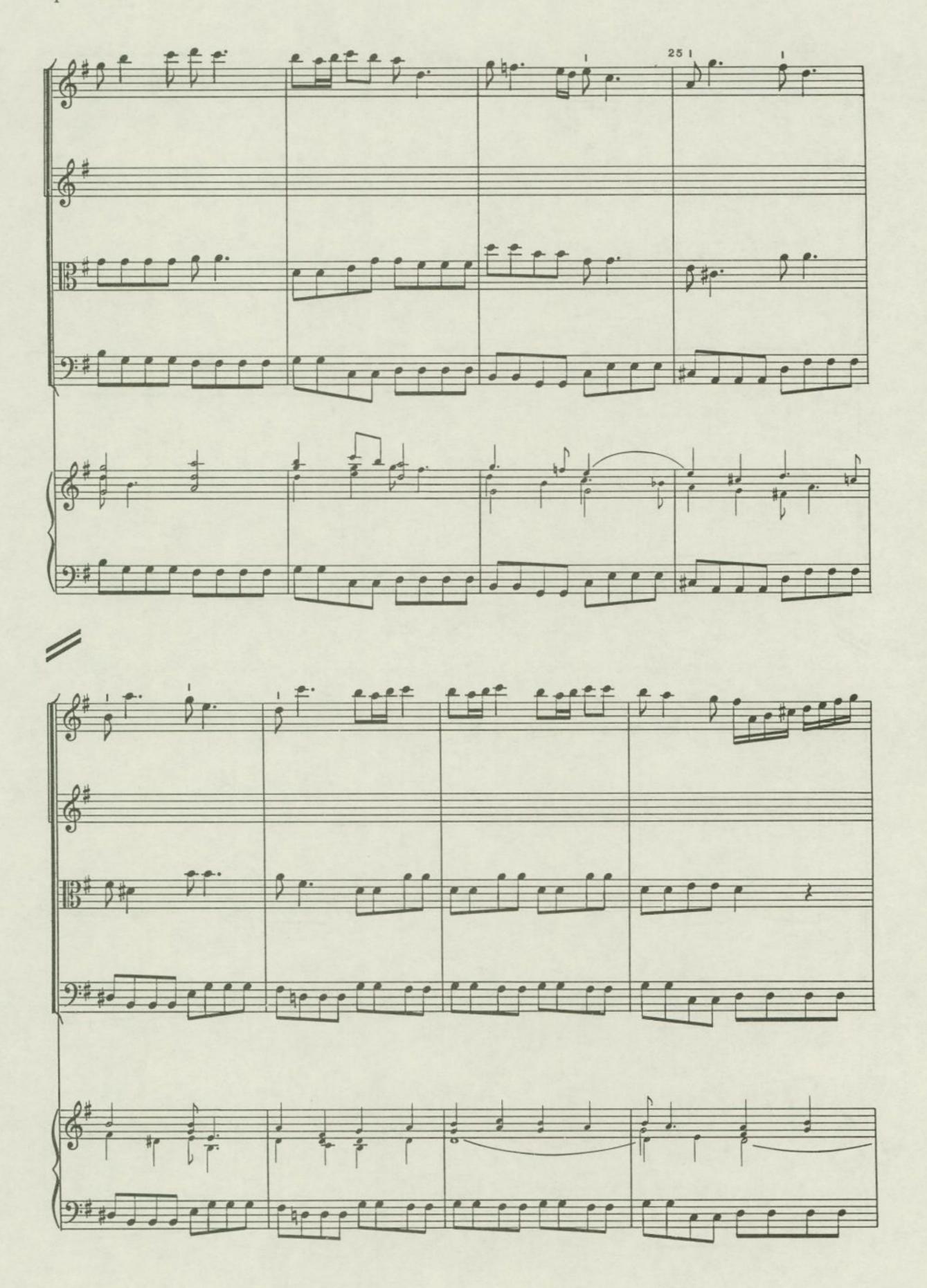

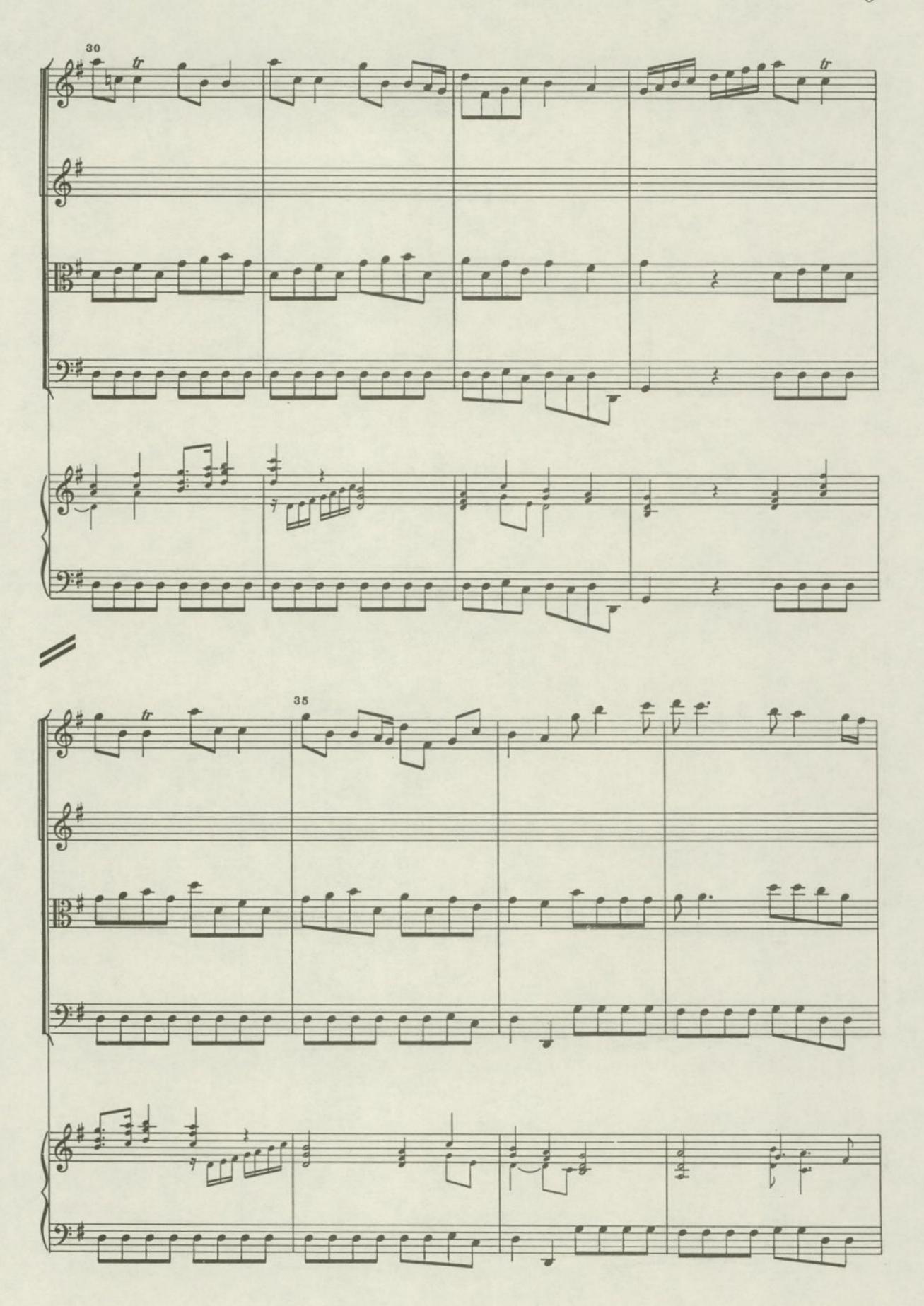
© 1990 by the Jewish Music Research Centre

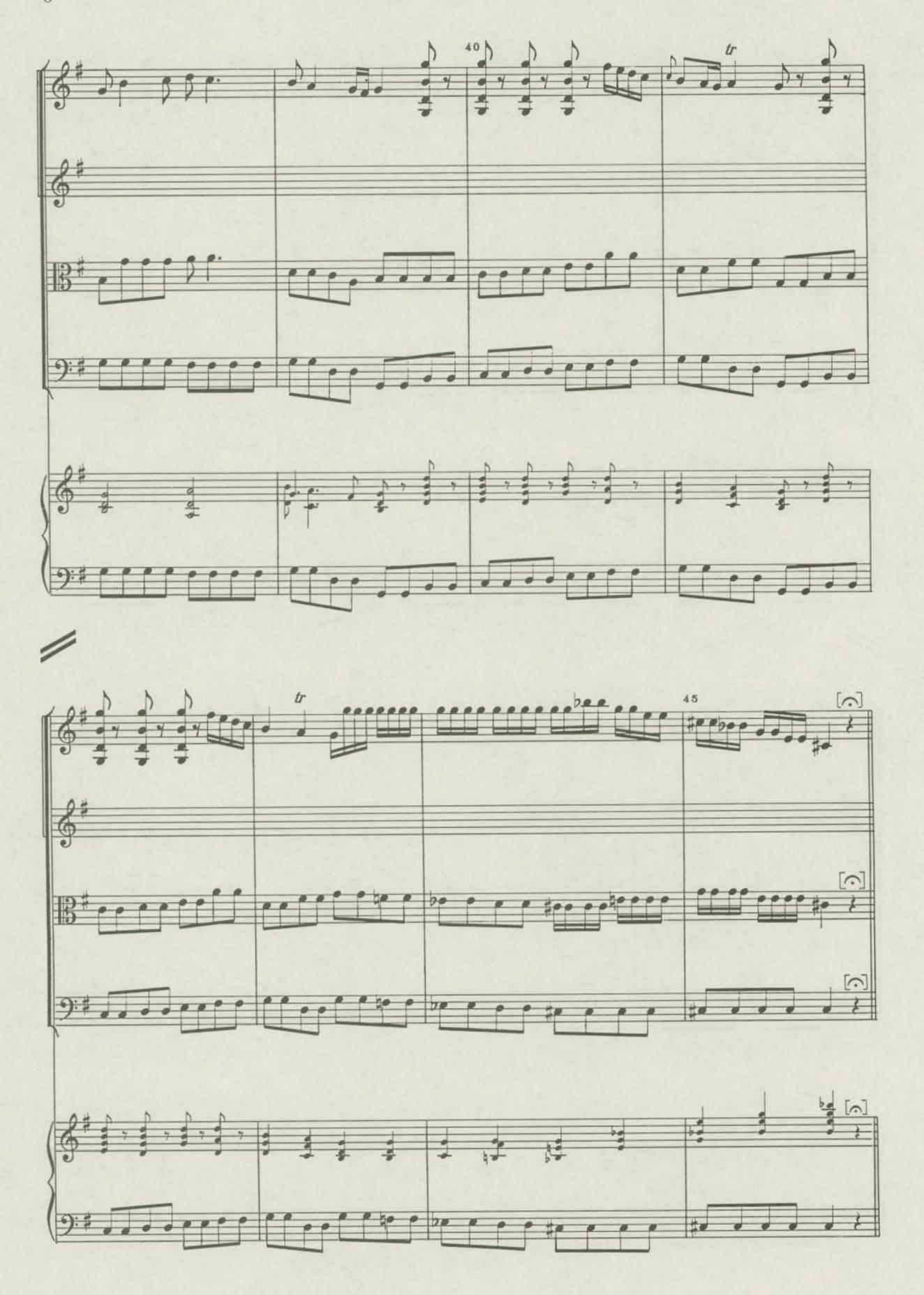
The Hebrew University of Jerusalem

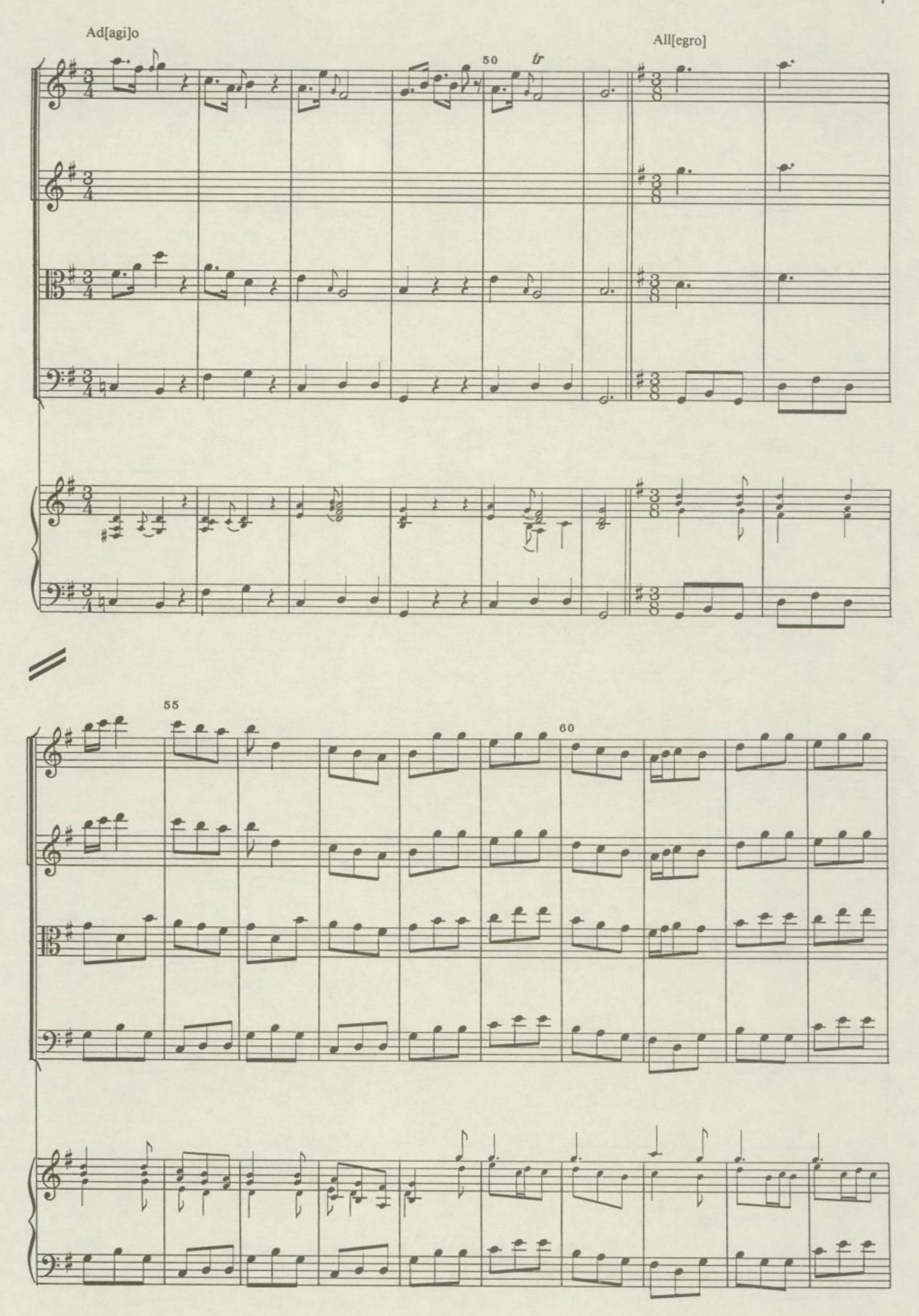

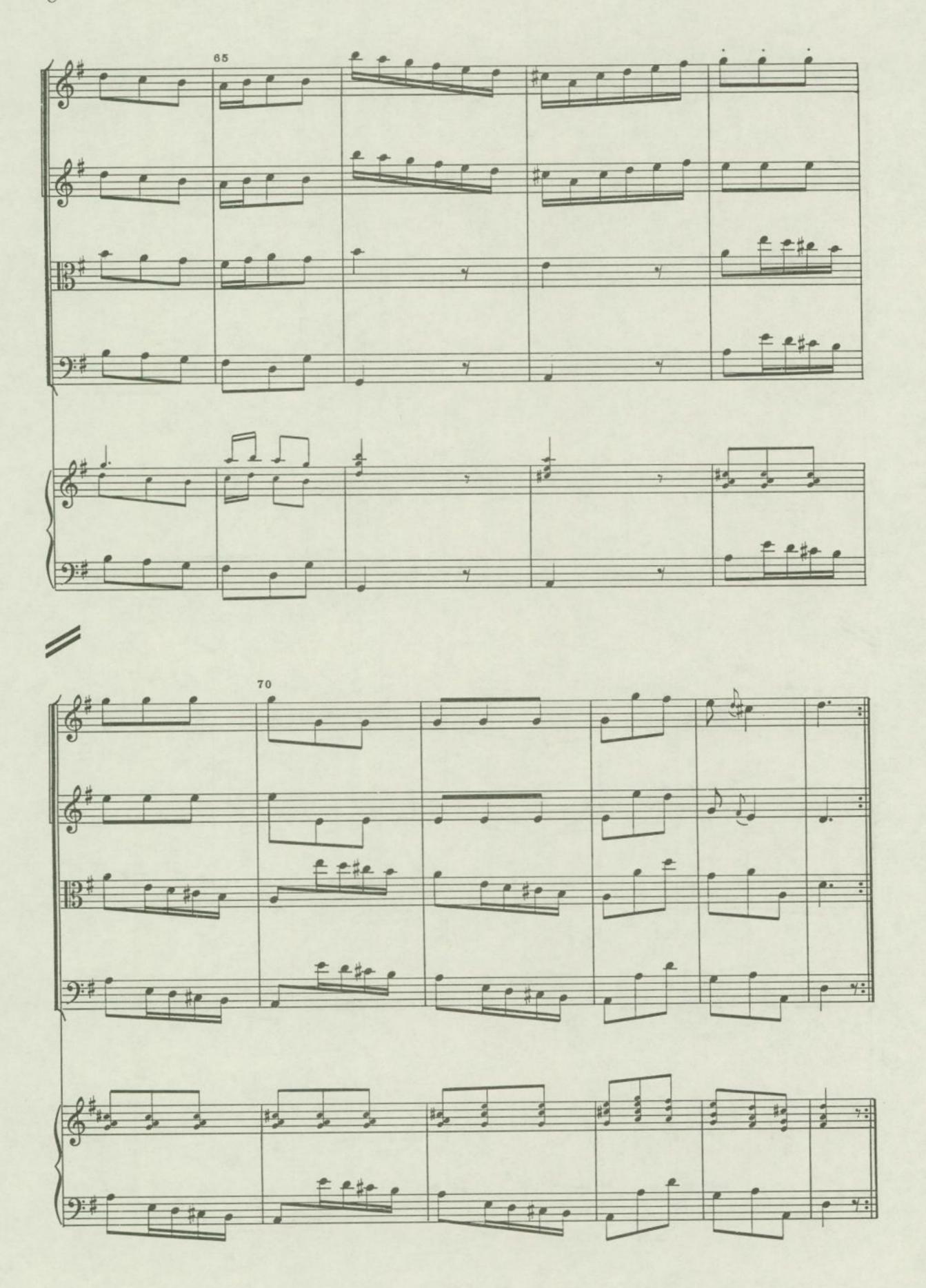

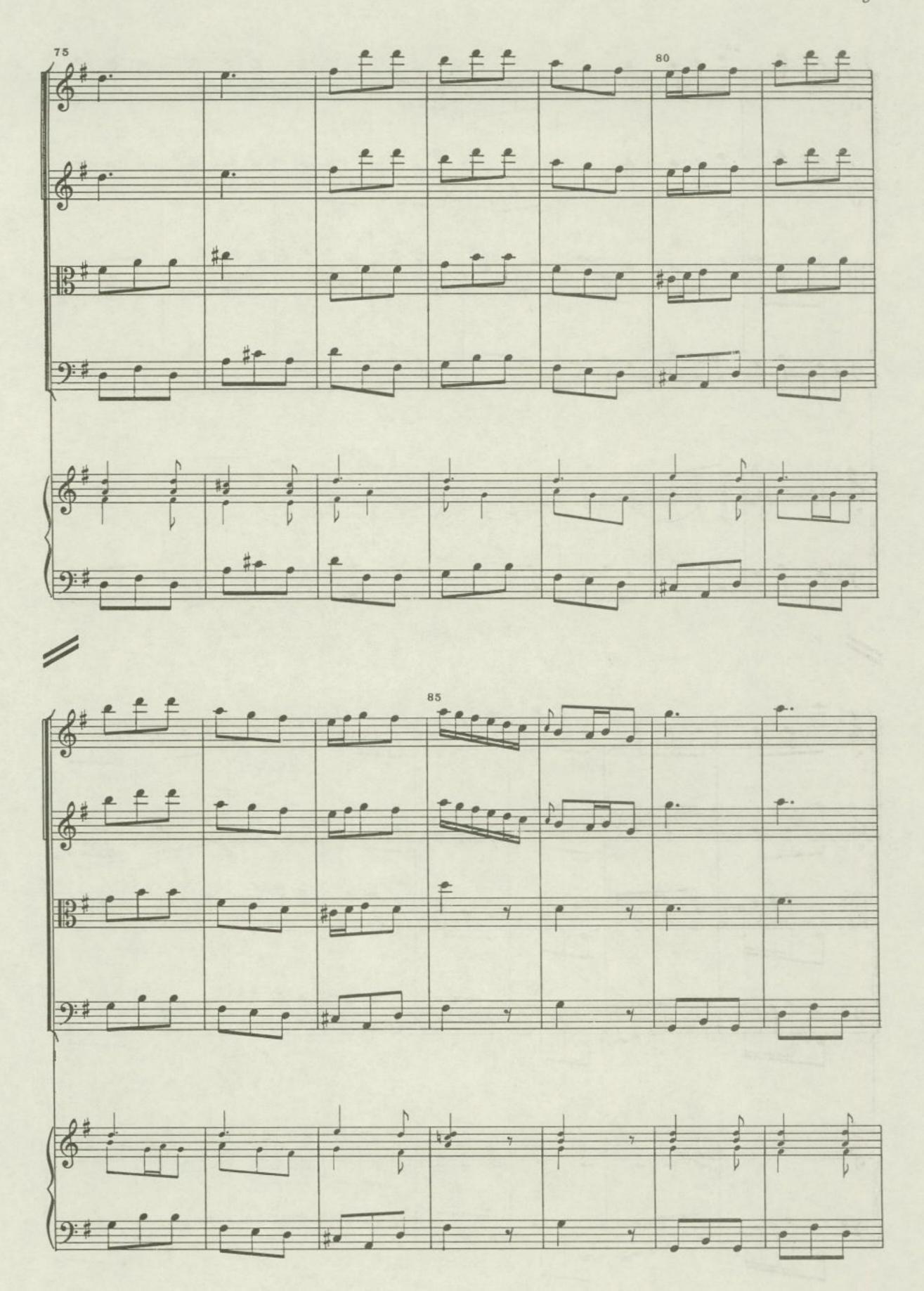

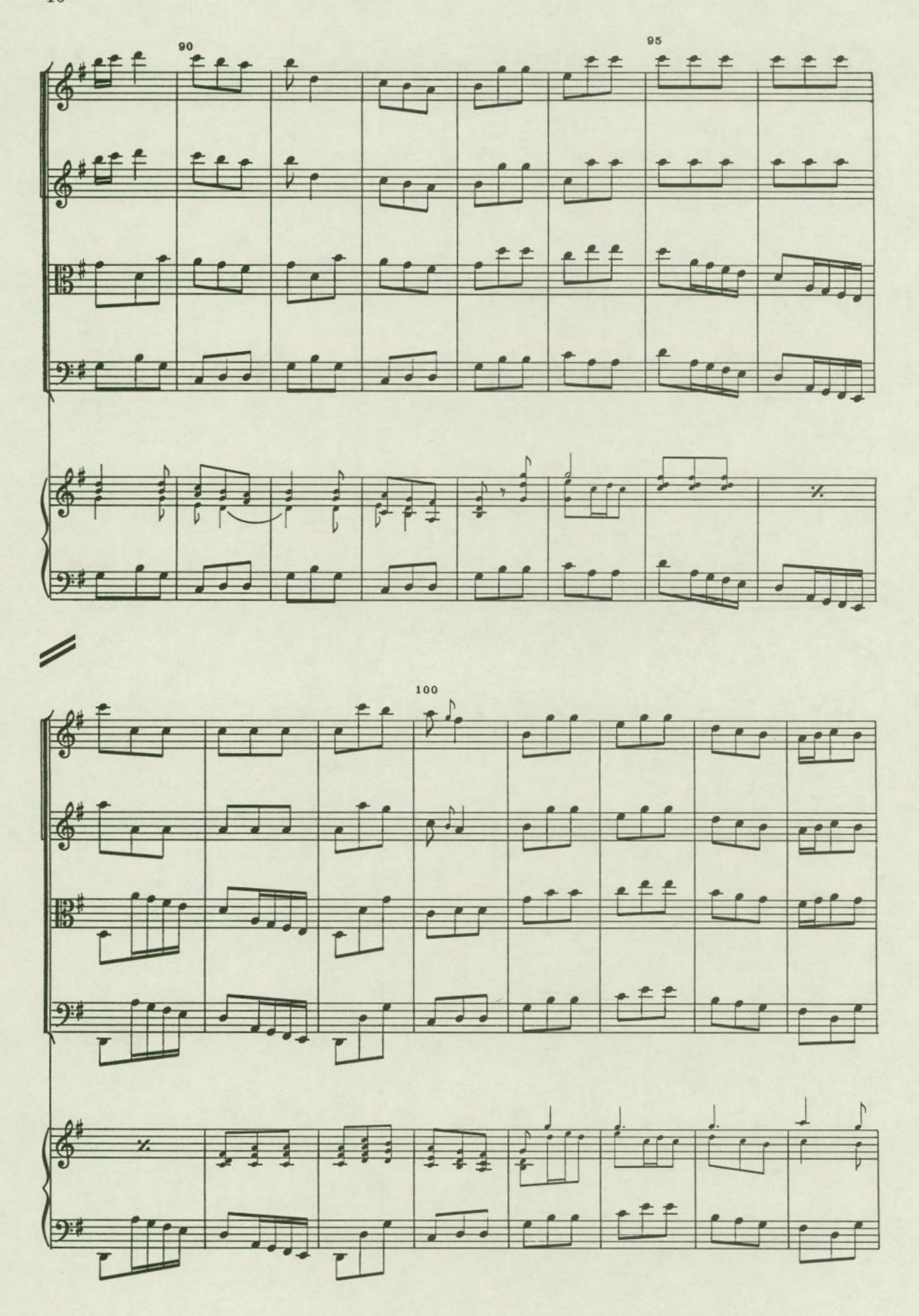

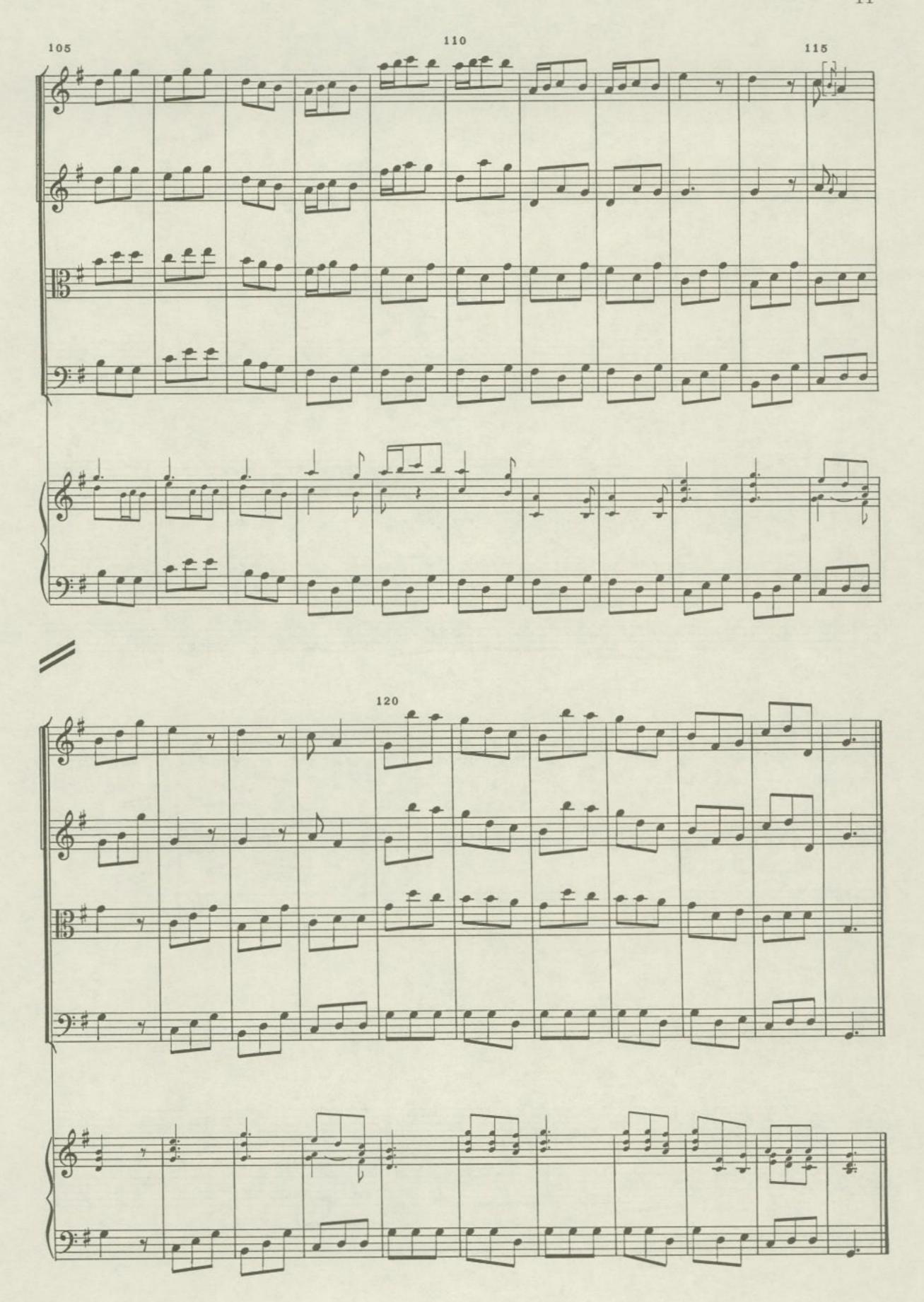

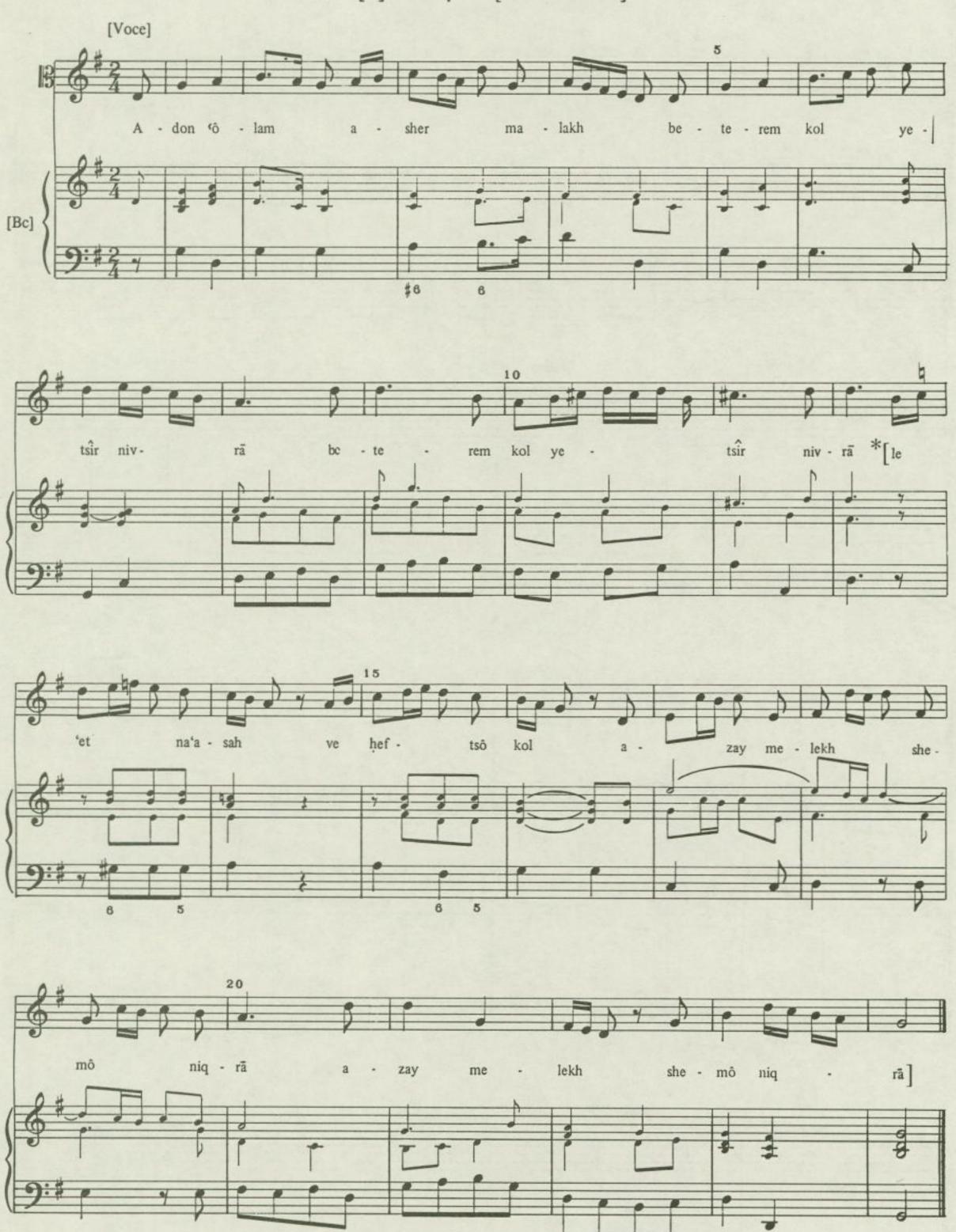

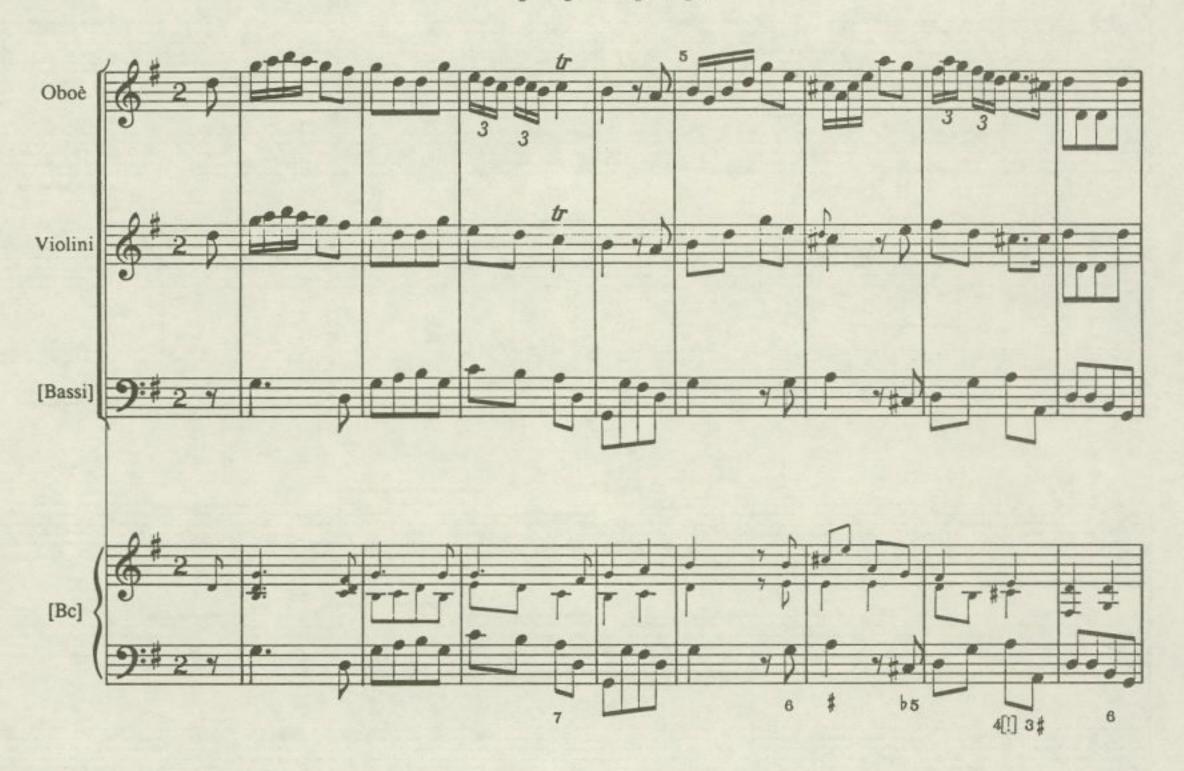

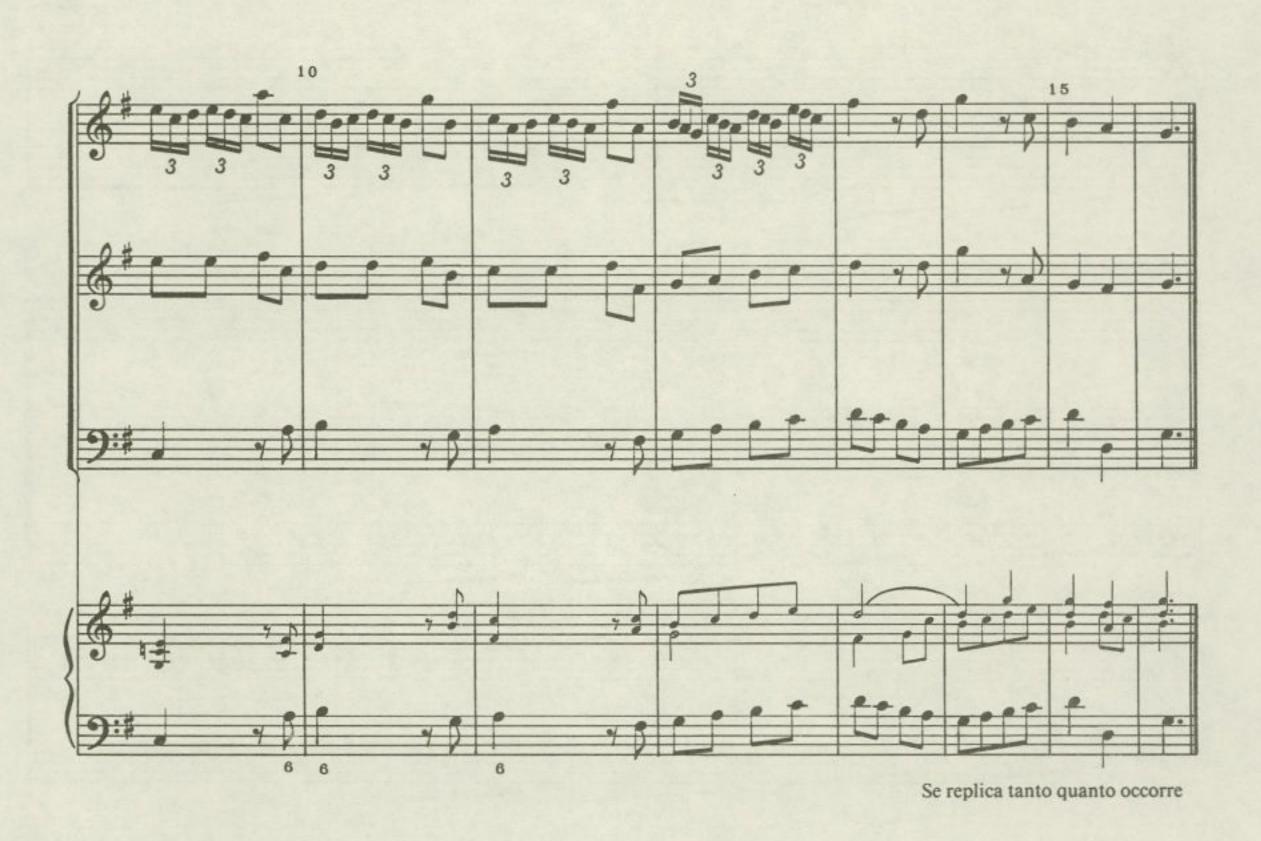
[2] אדון עולם [Adôn côlam]

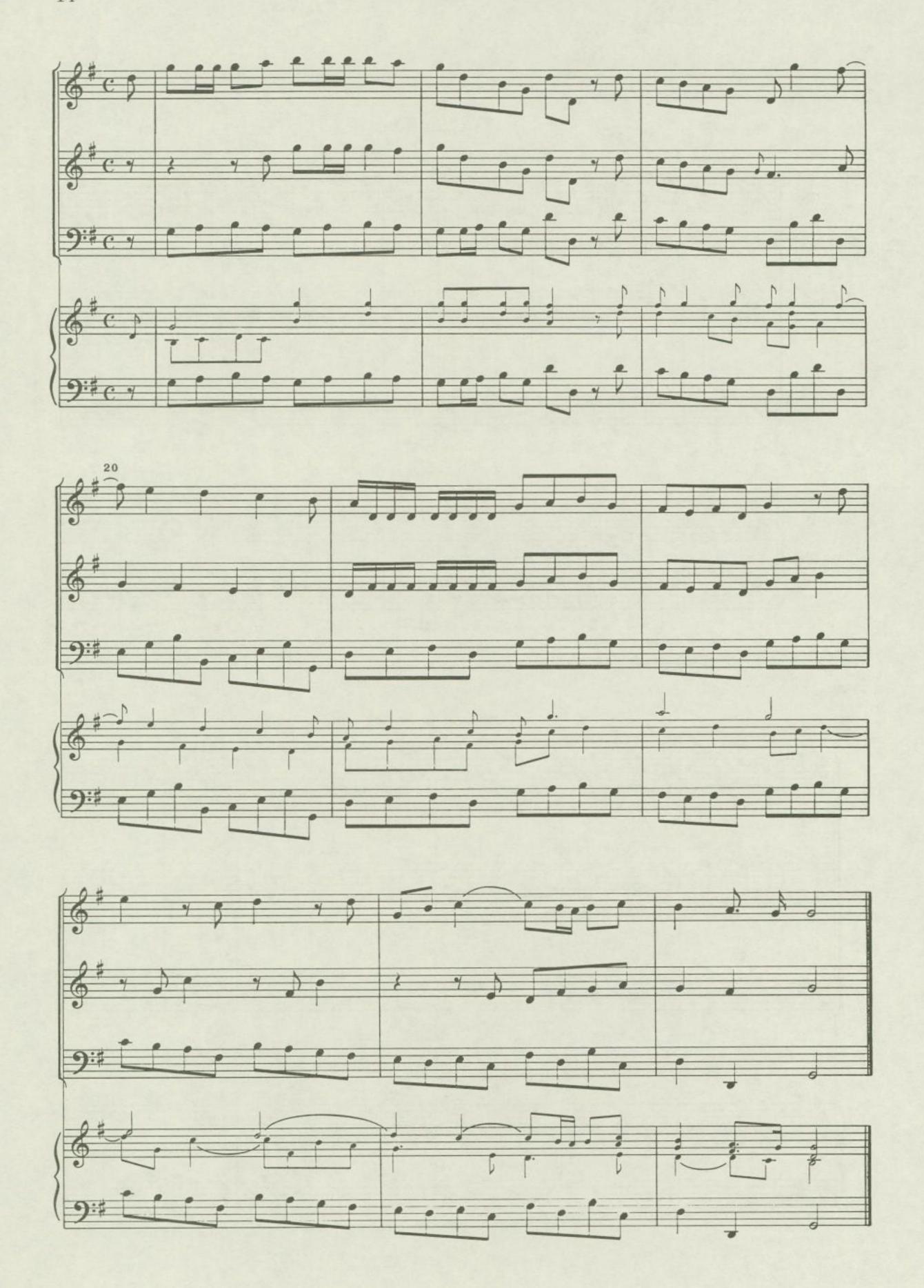

^{*}The manuscript has erroneously the text-underlay of the third verse of adôn 'ôlam

[3A] Sinf[oni]a

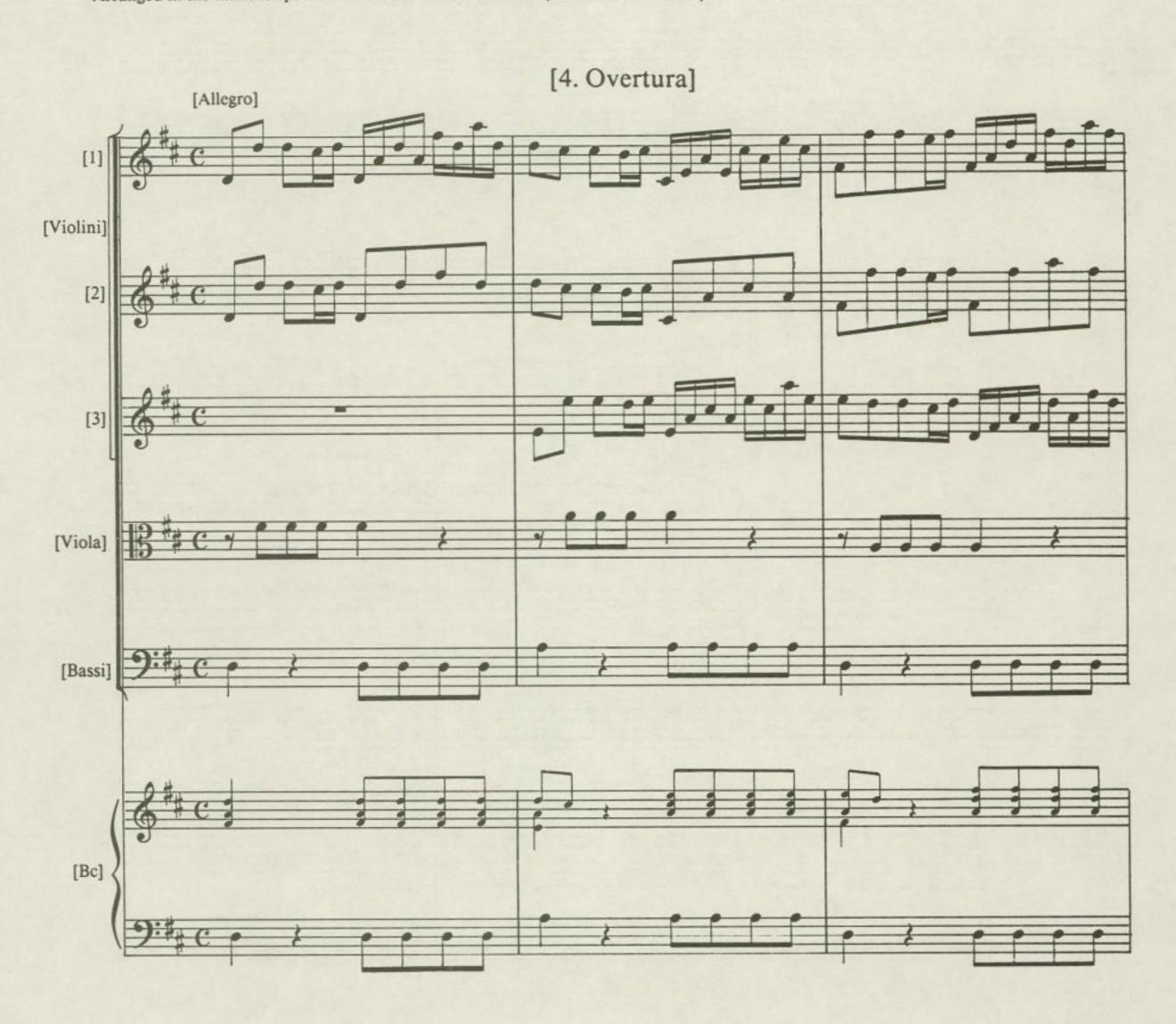

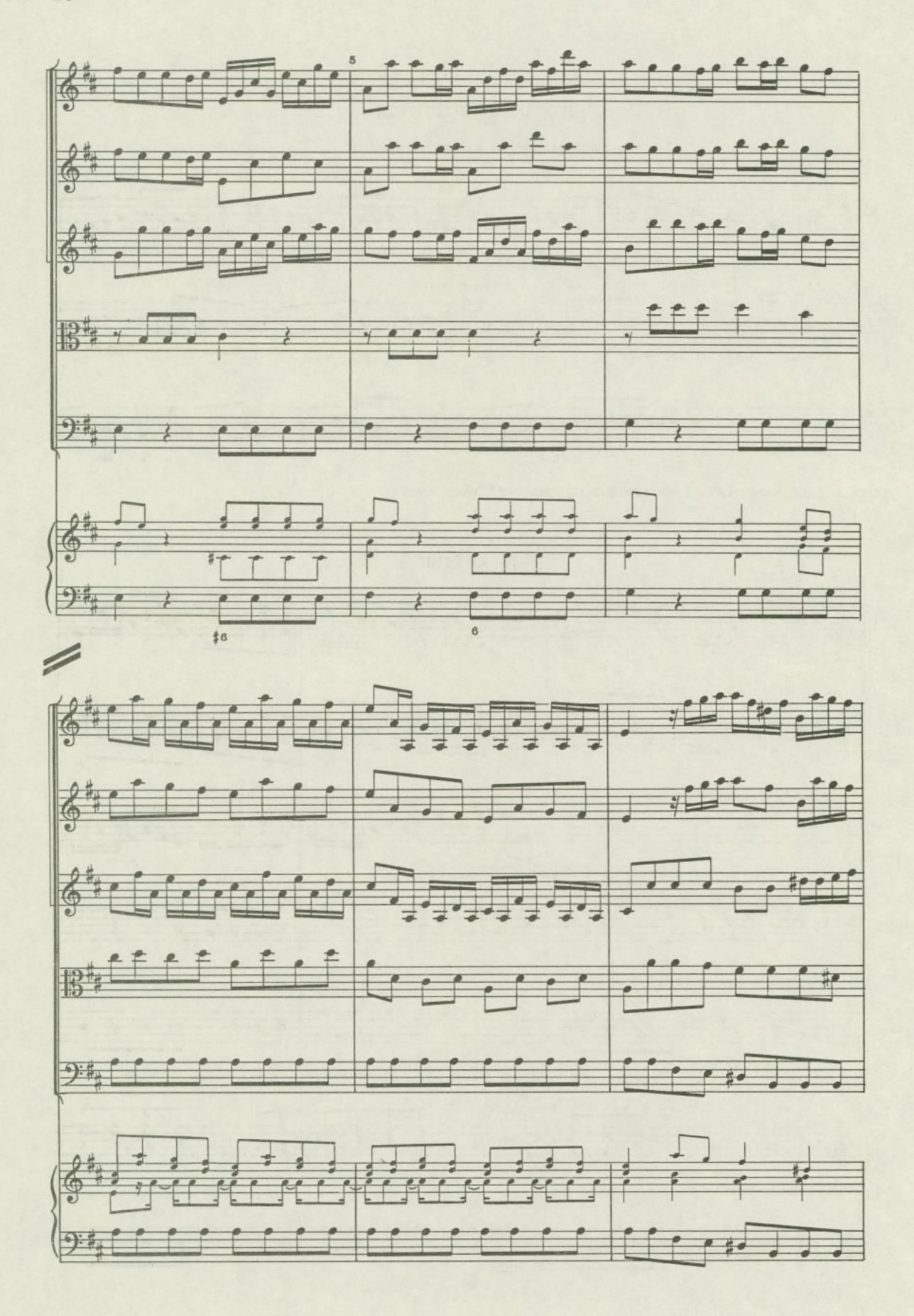
זמירות בניגון שופט*[3B]

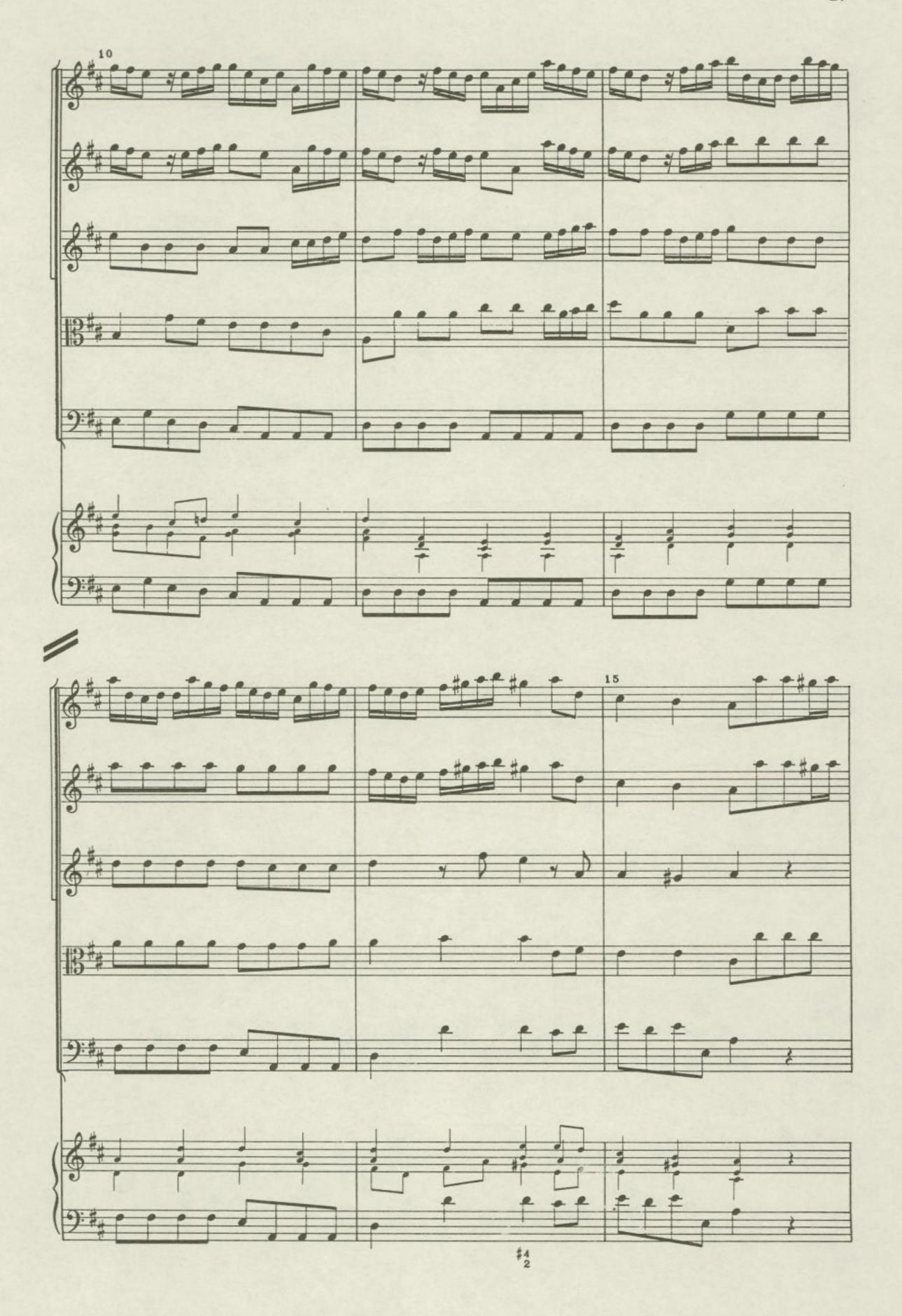
[Zemîrôt according to the melody of shôfet]

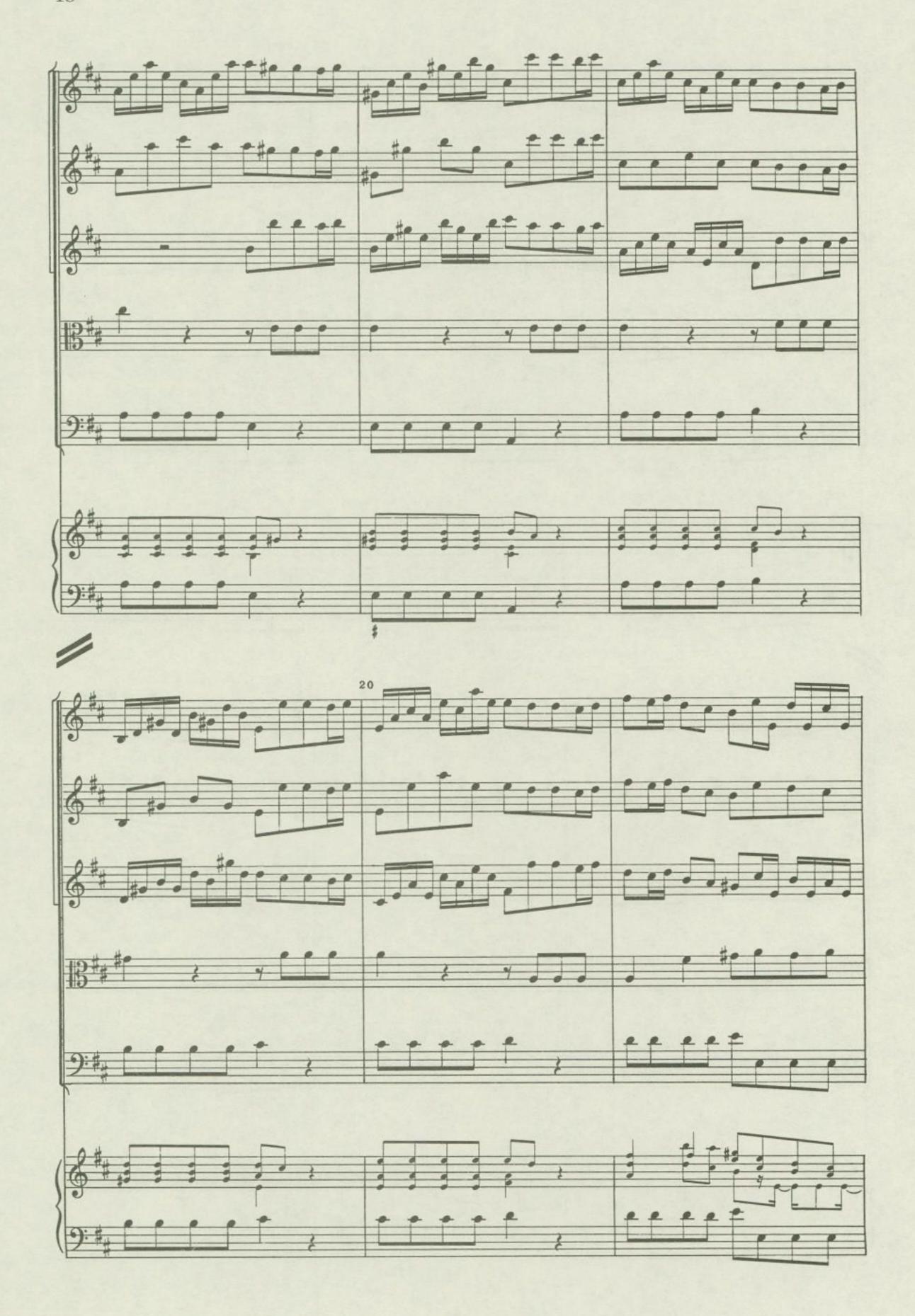

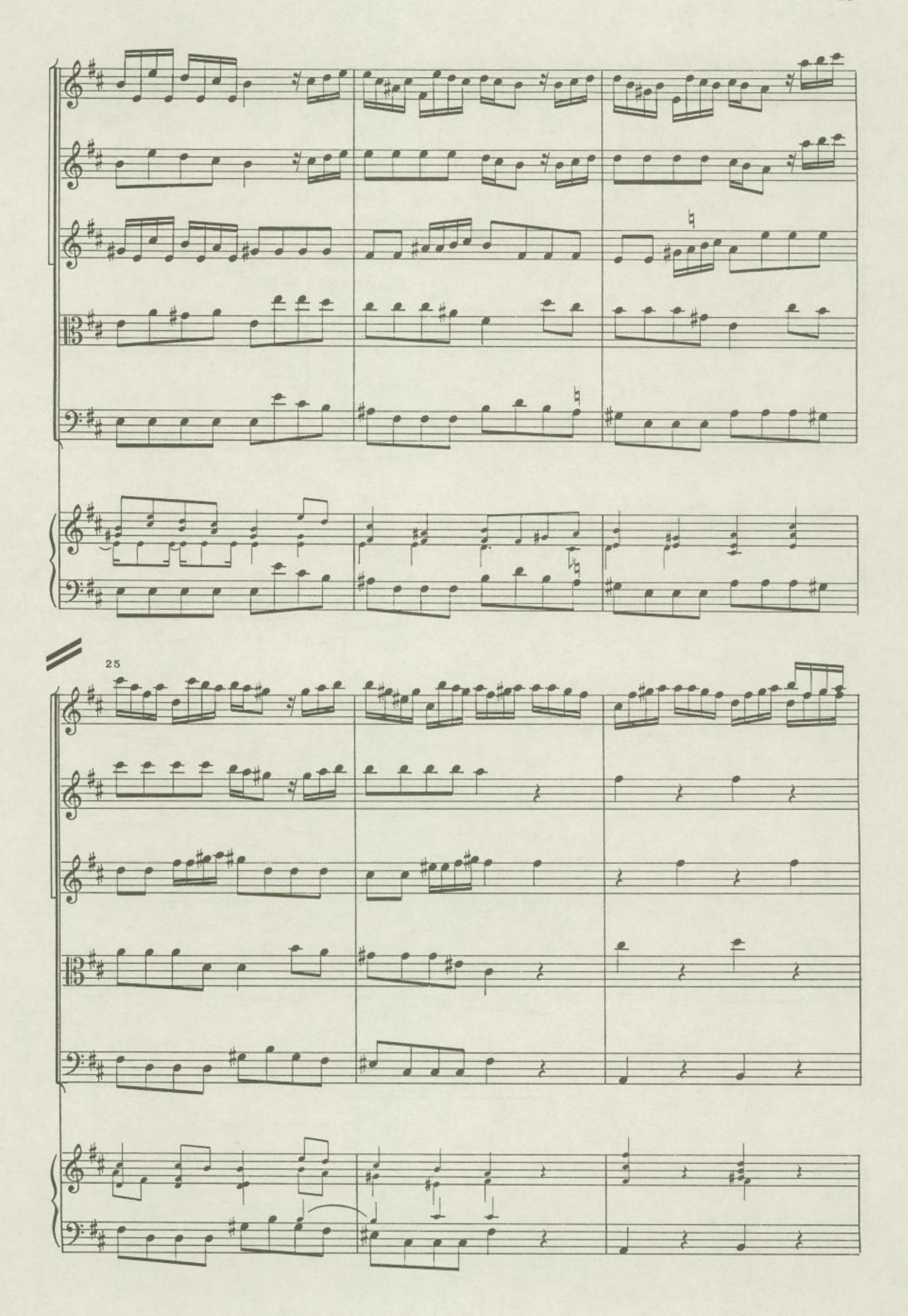
*Arranged in the manuscript for 2 voices and Basso continuo (see "Critical Notes").

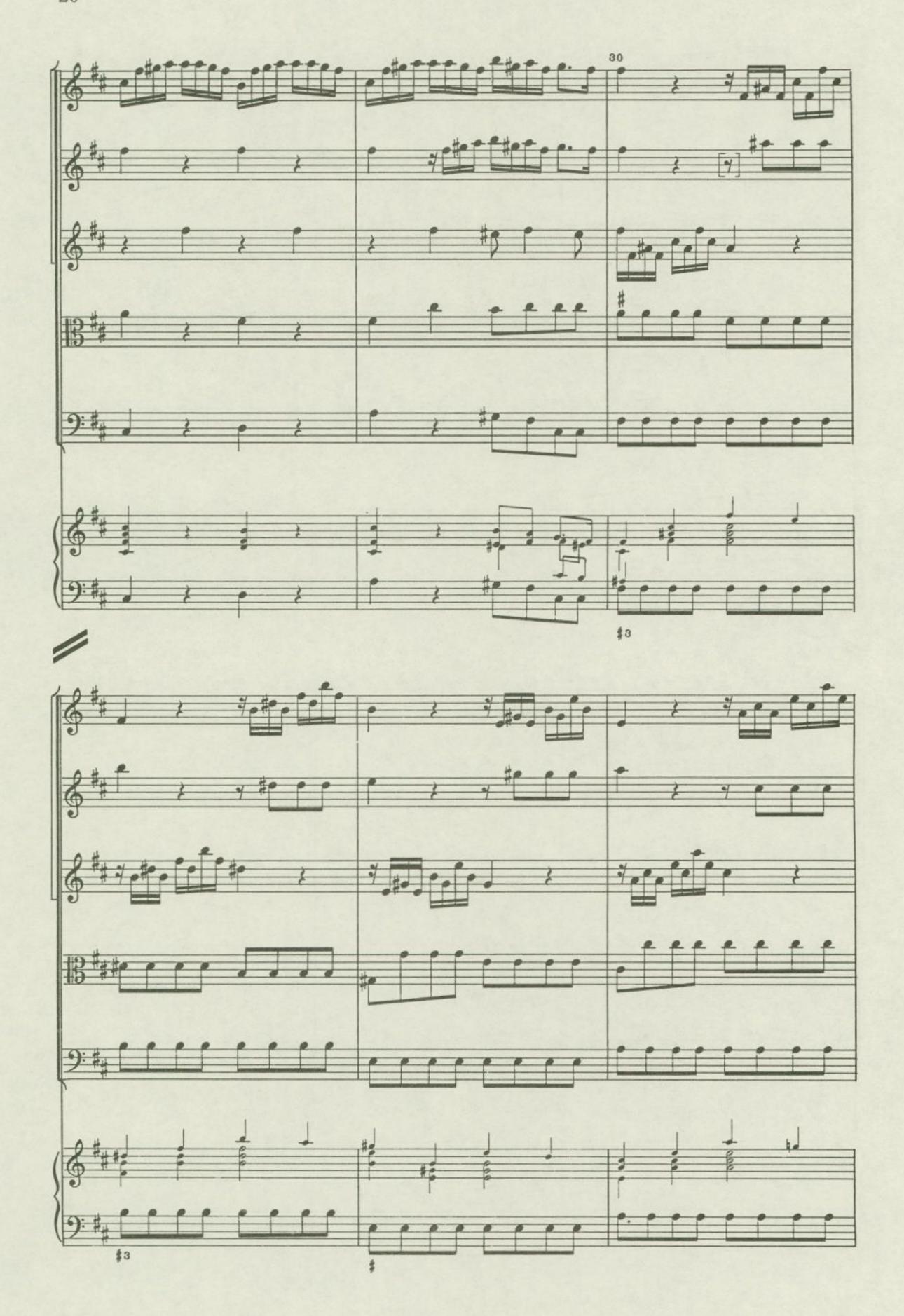

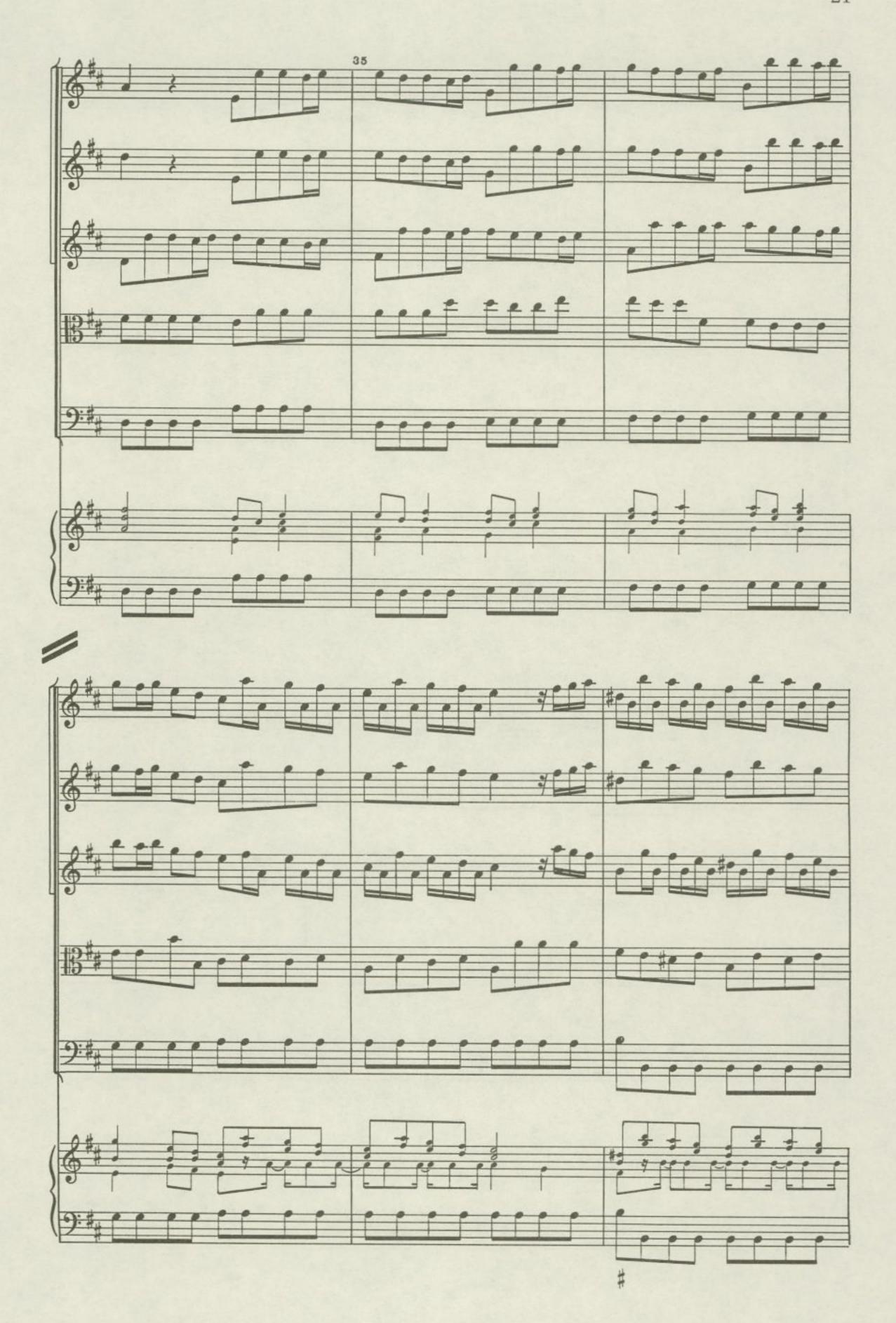

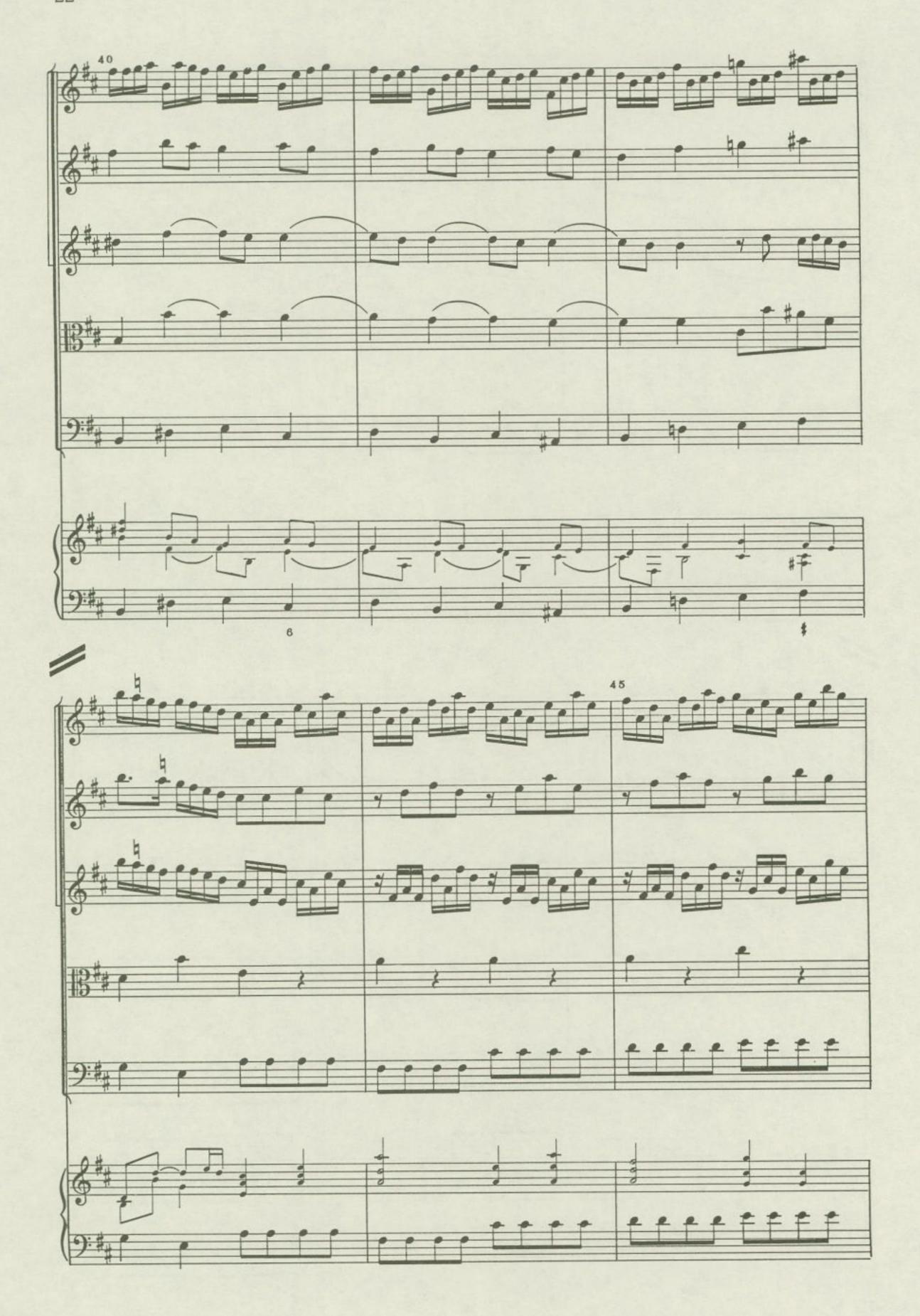

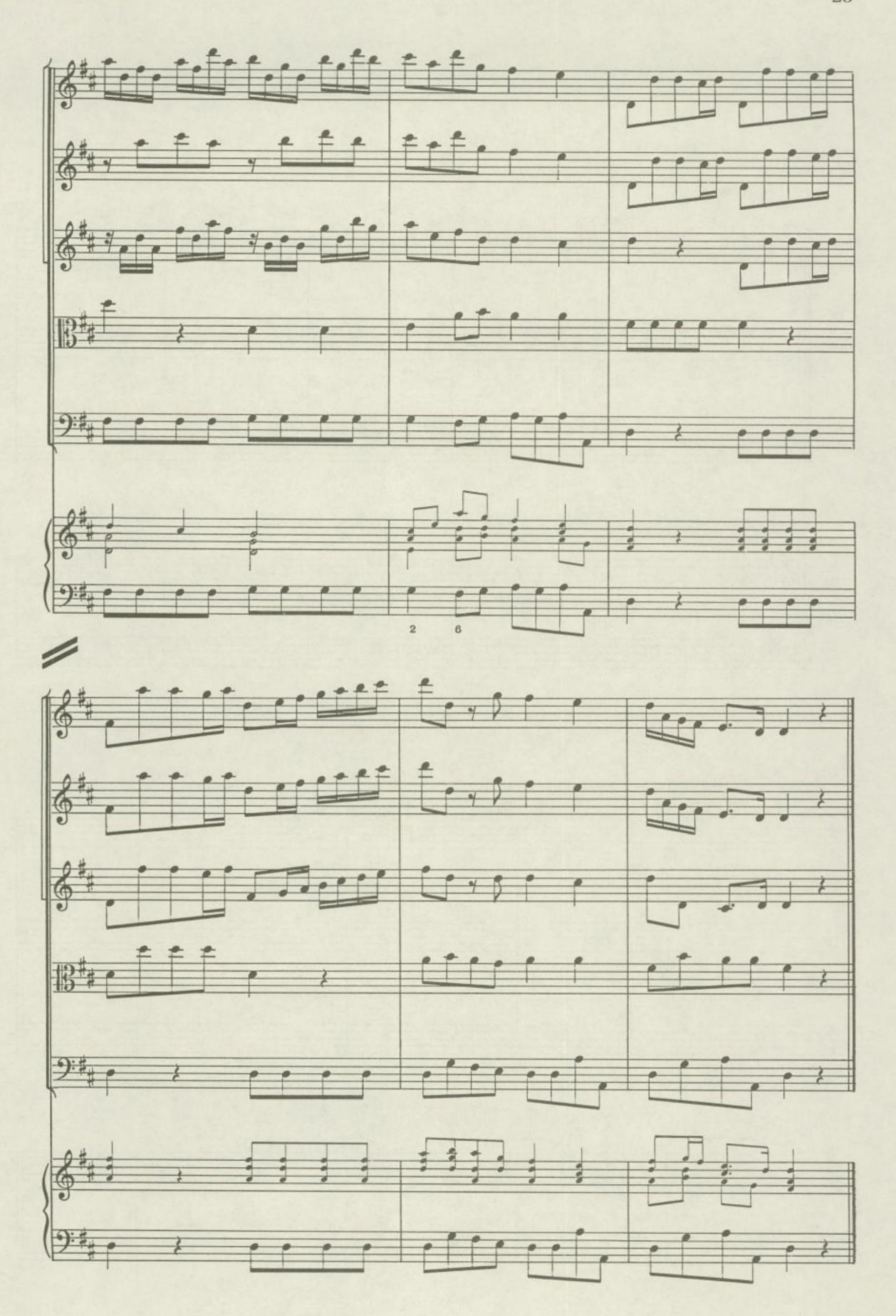

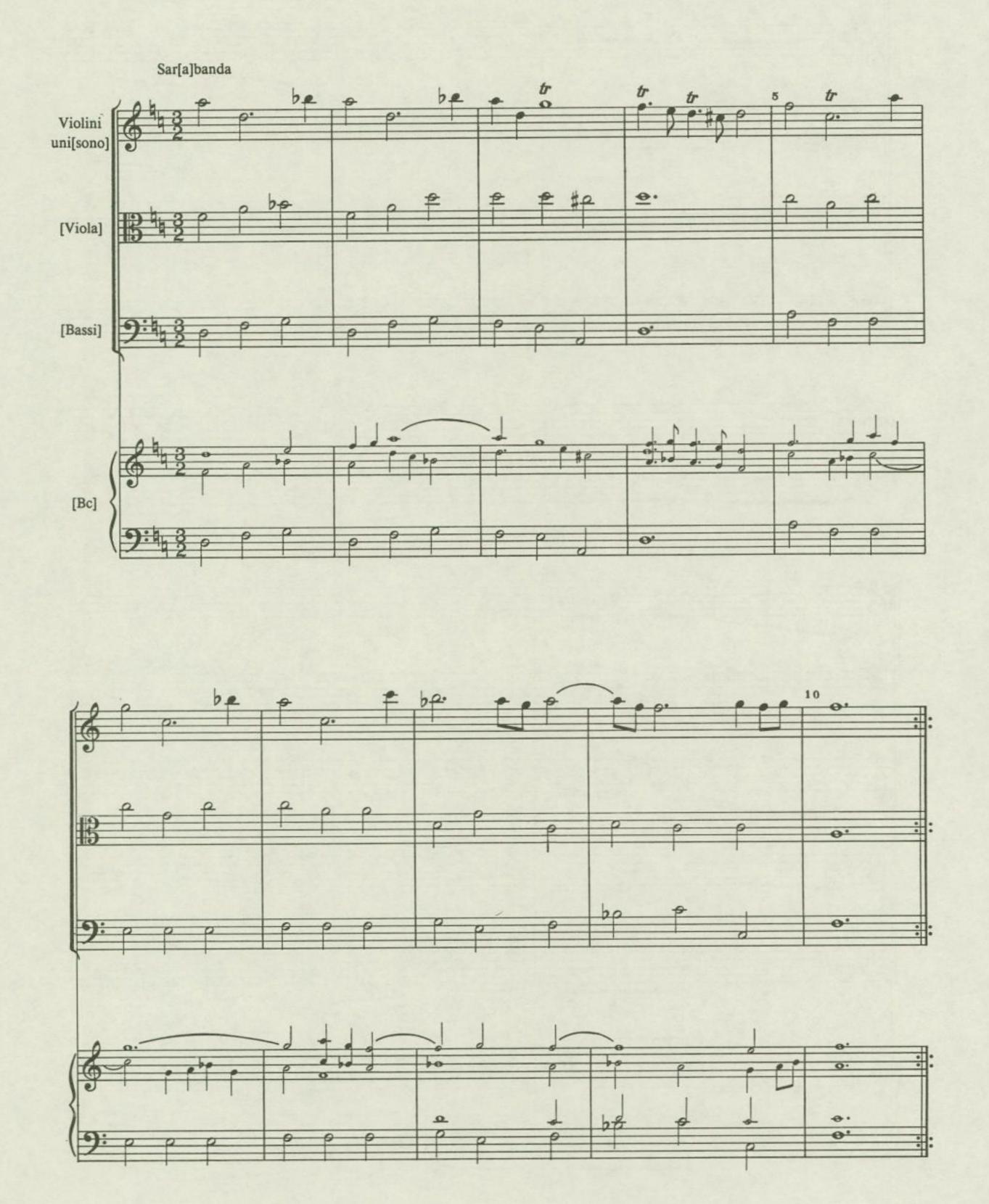

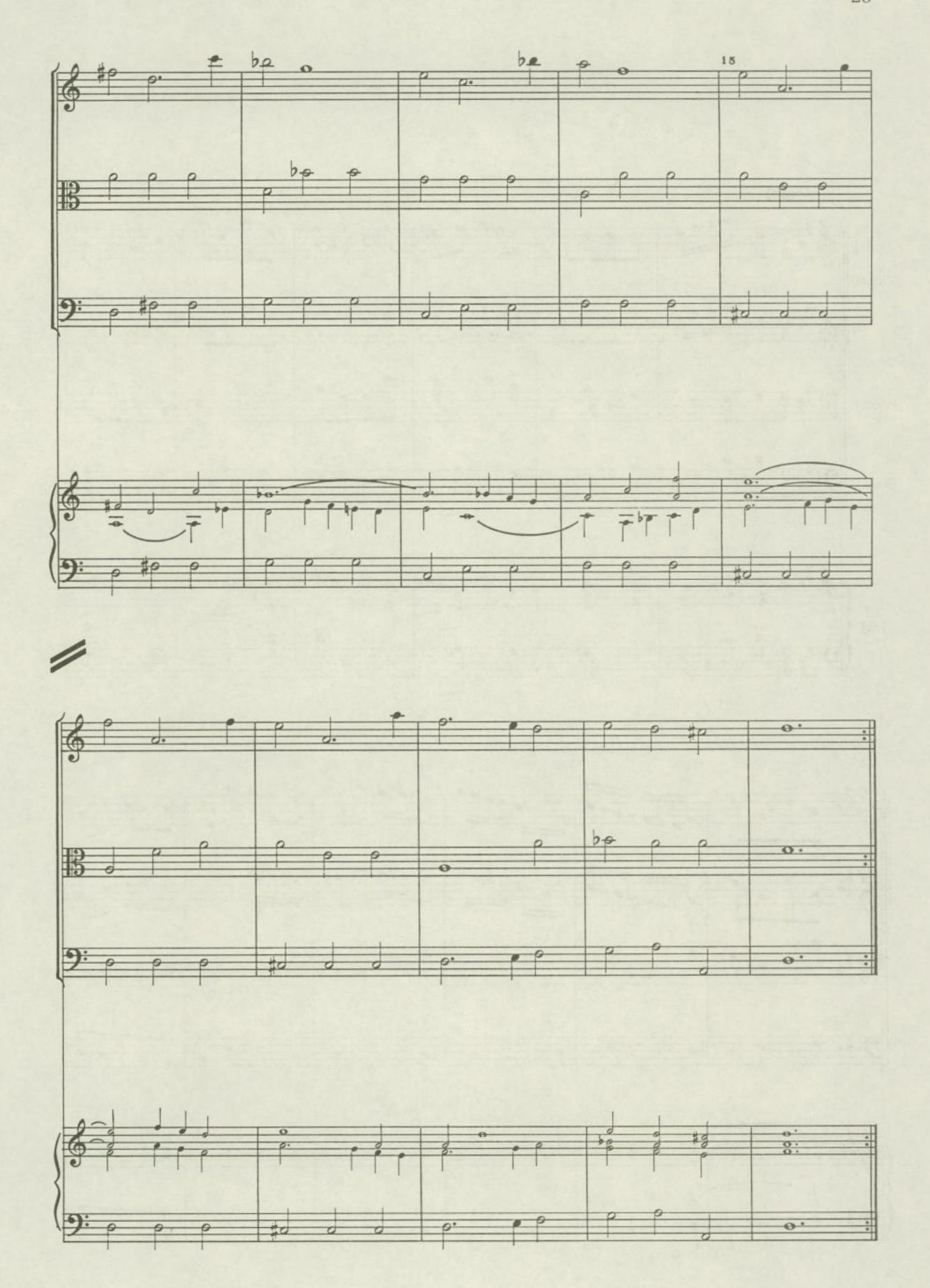

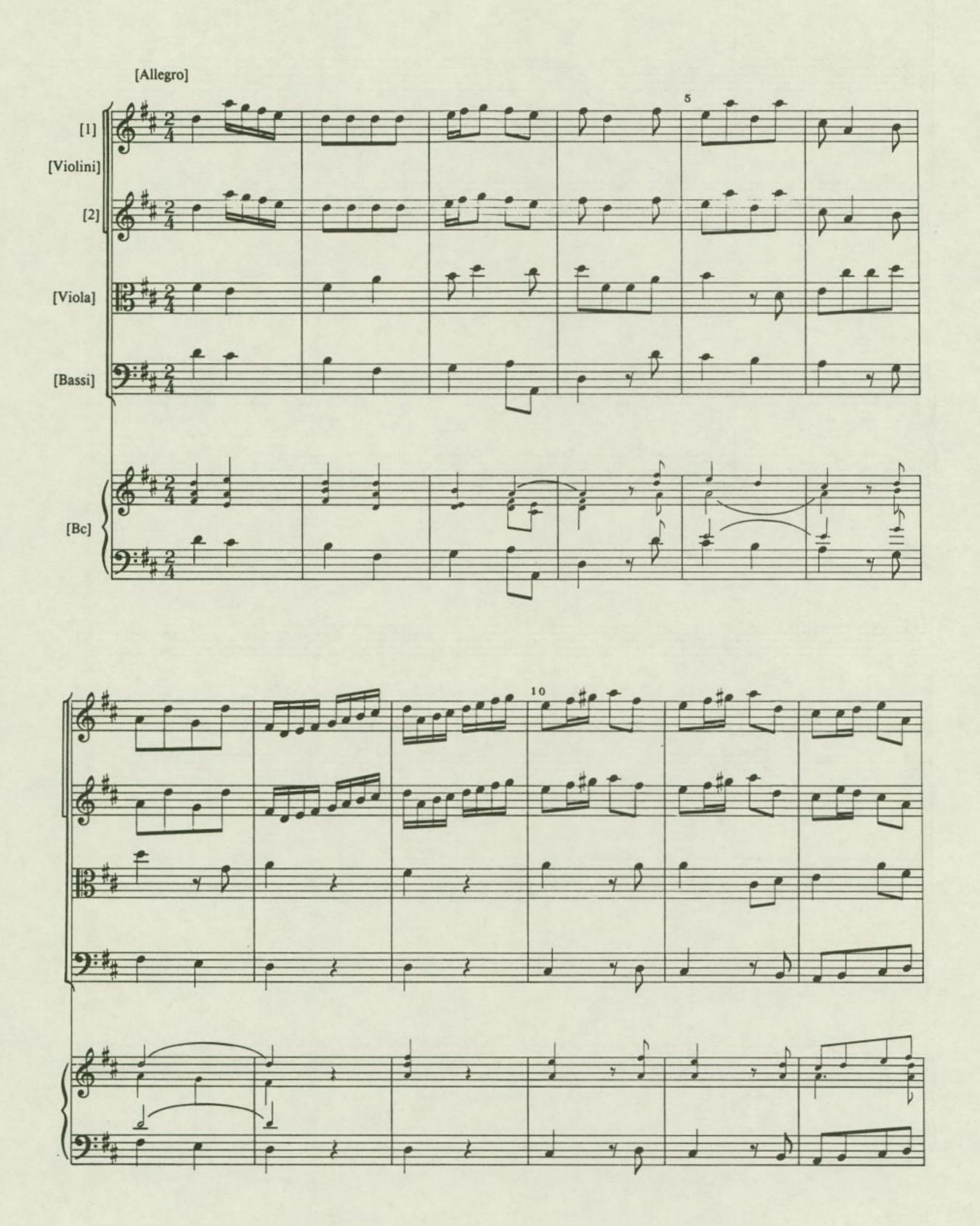

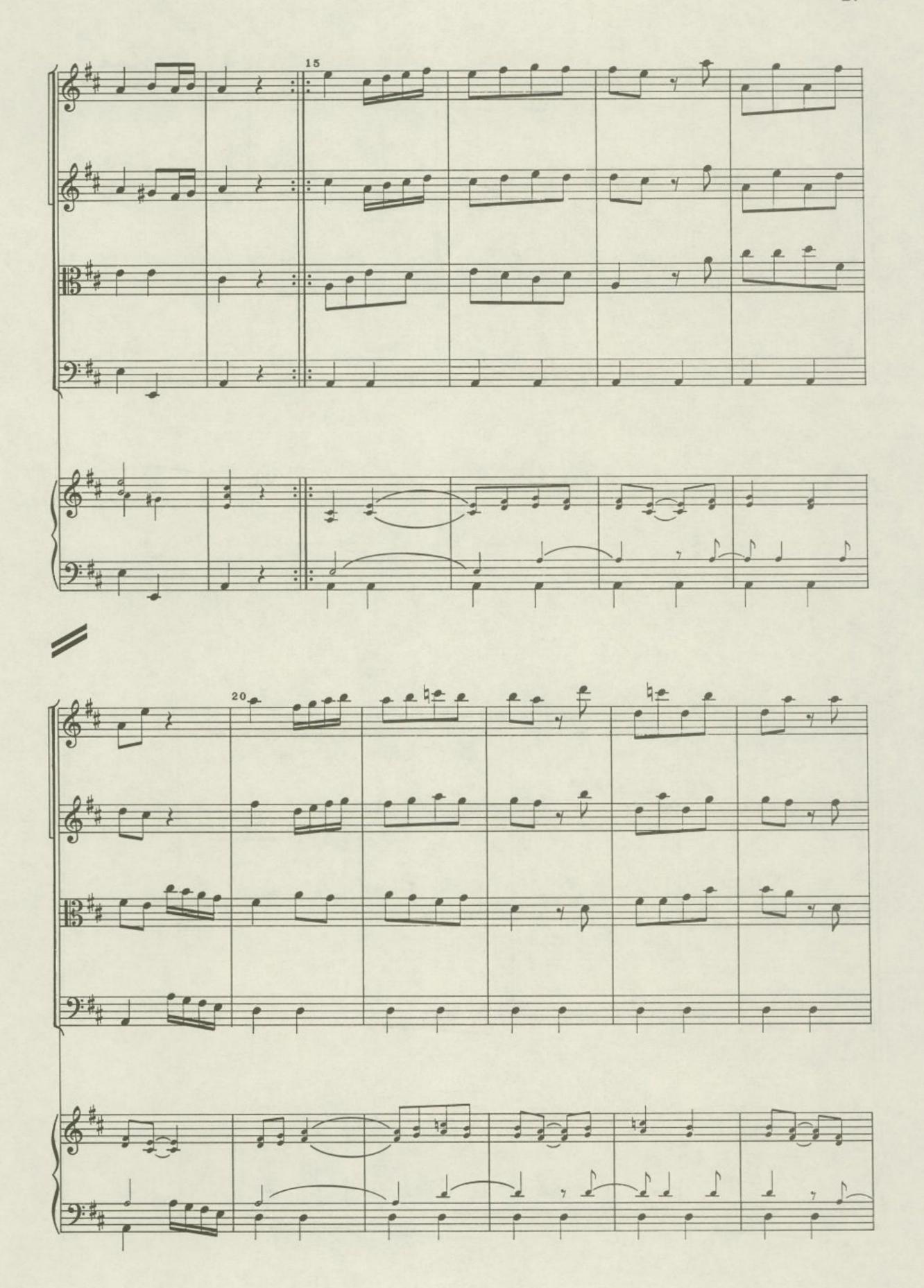

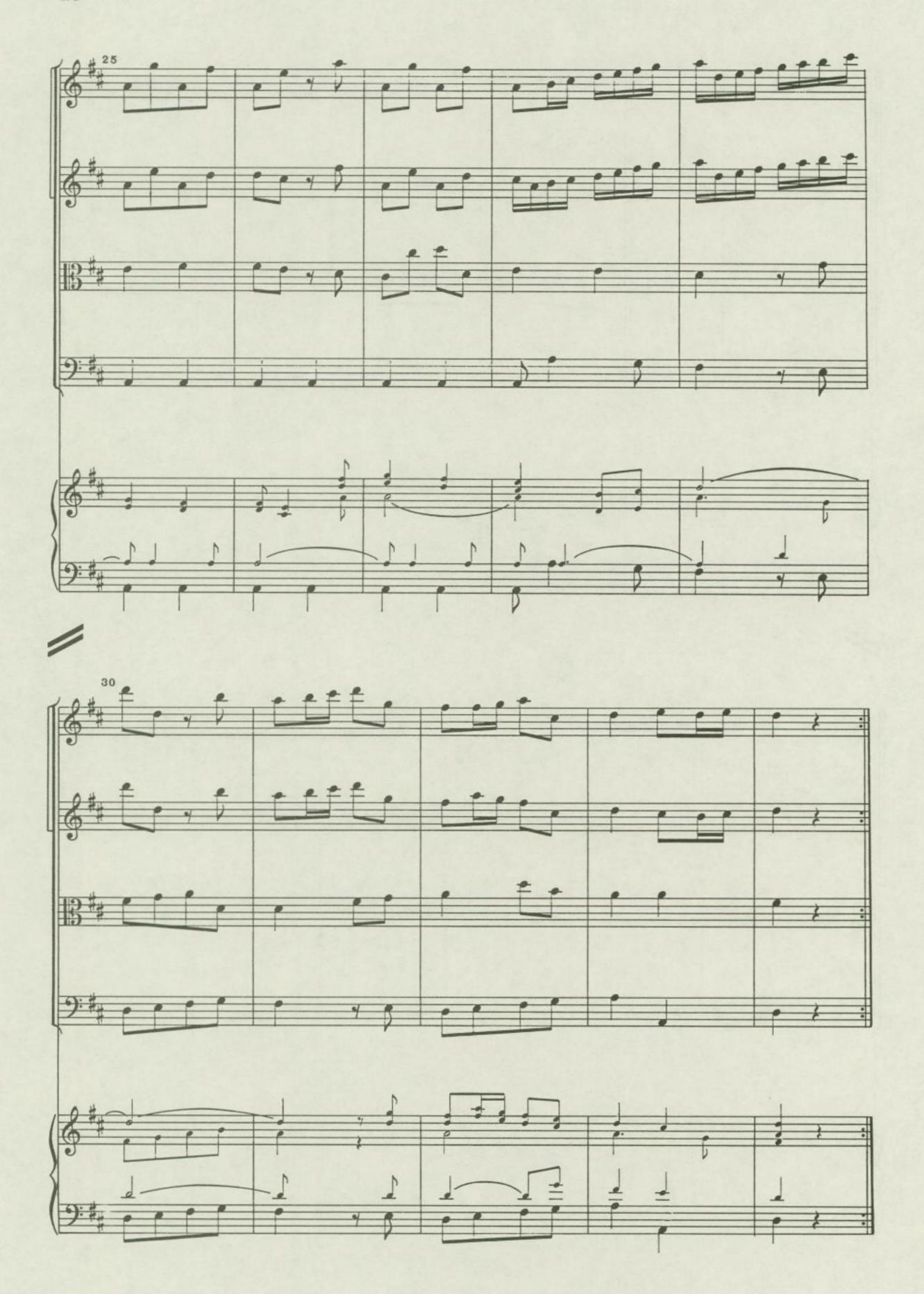

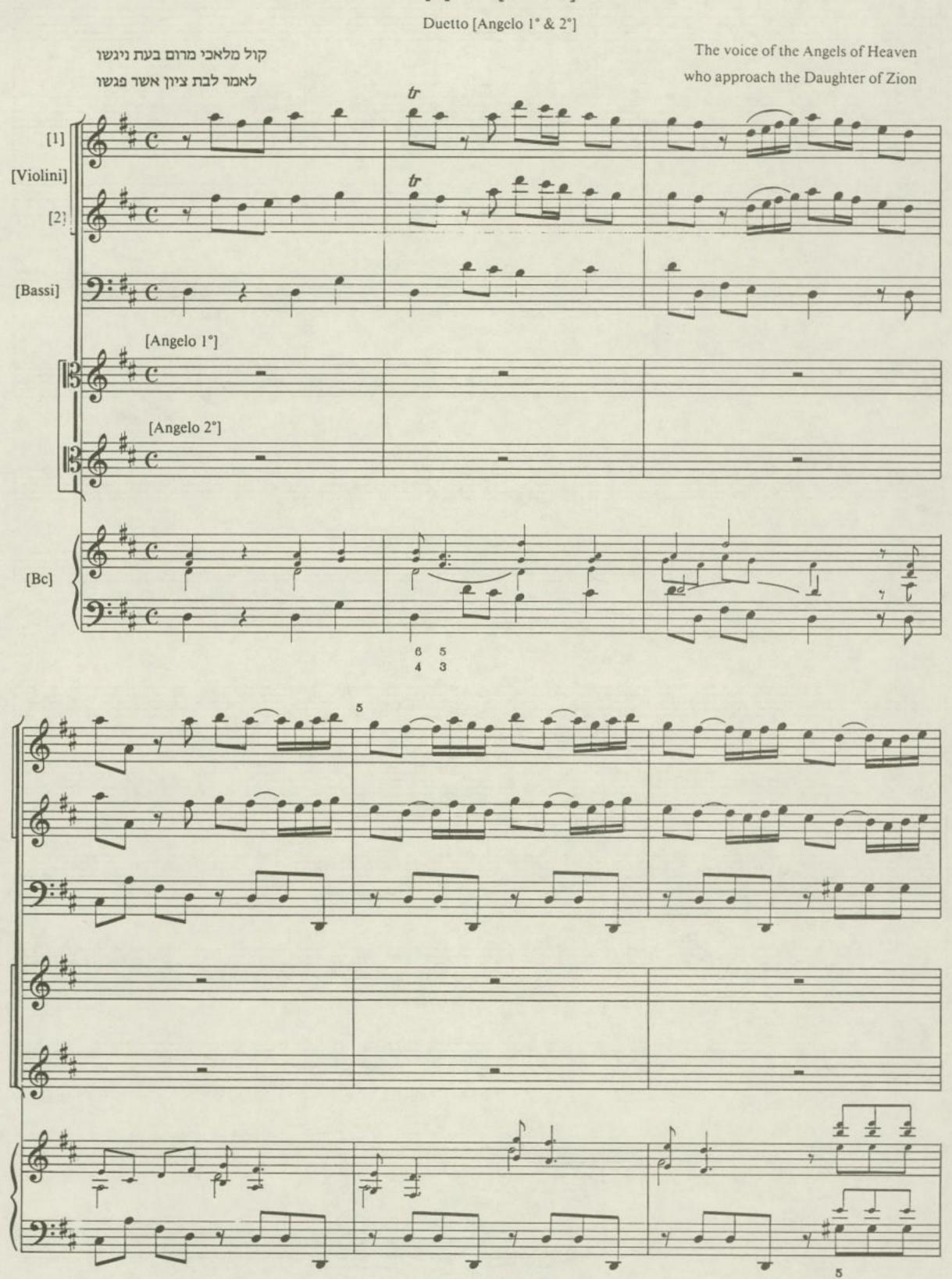

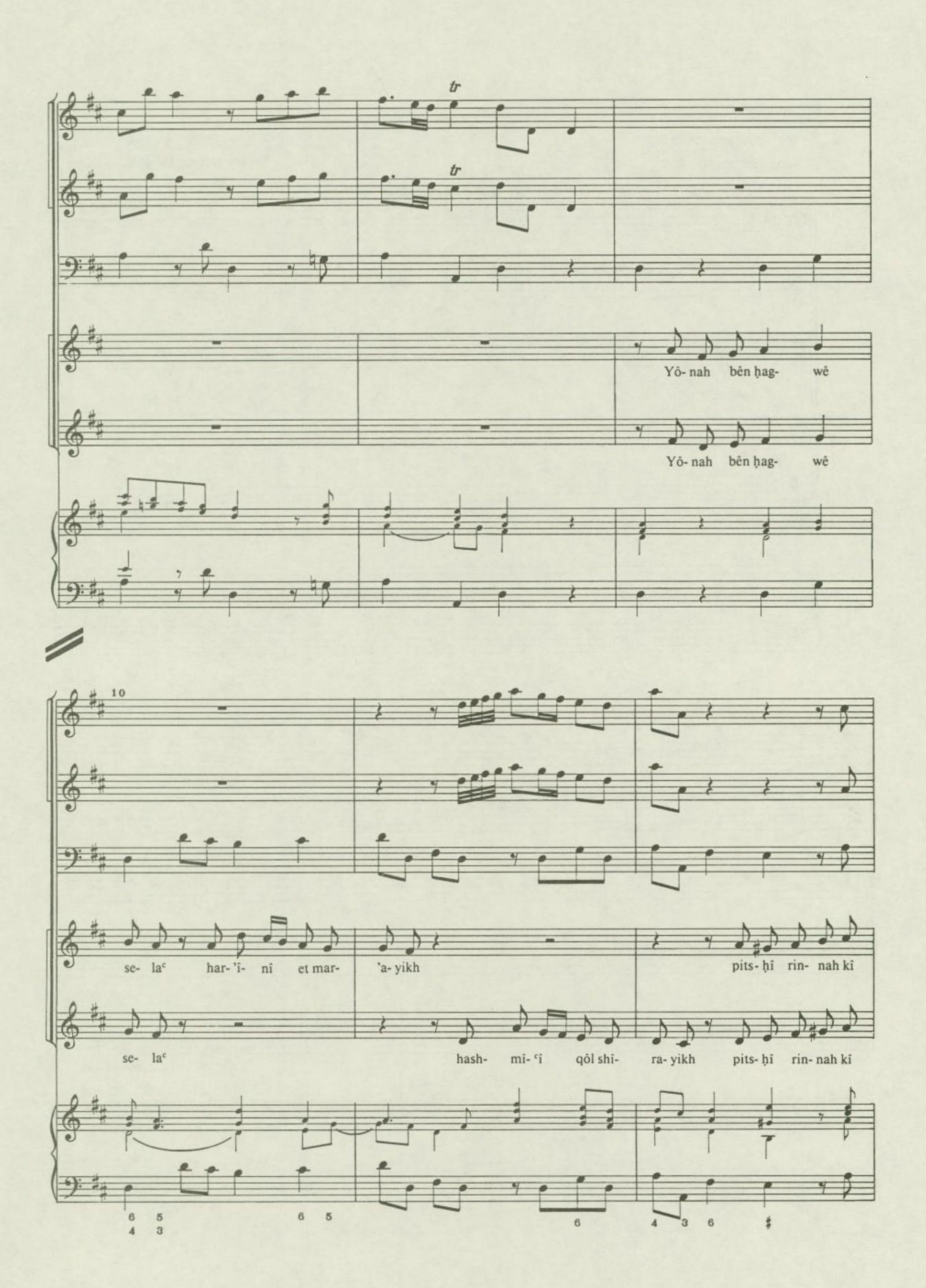

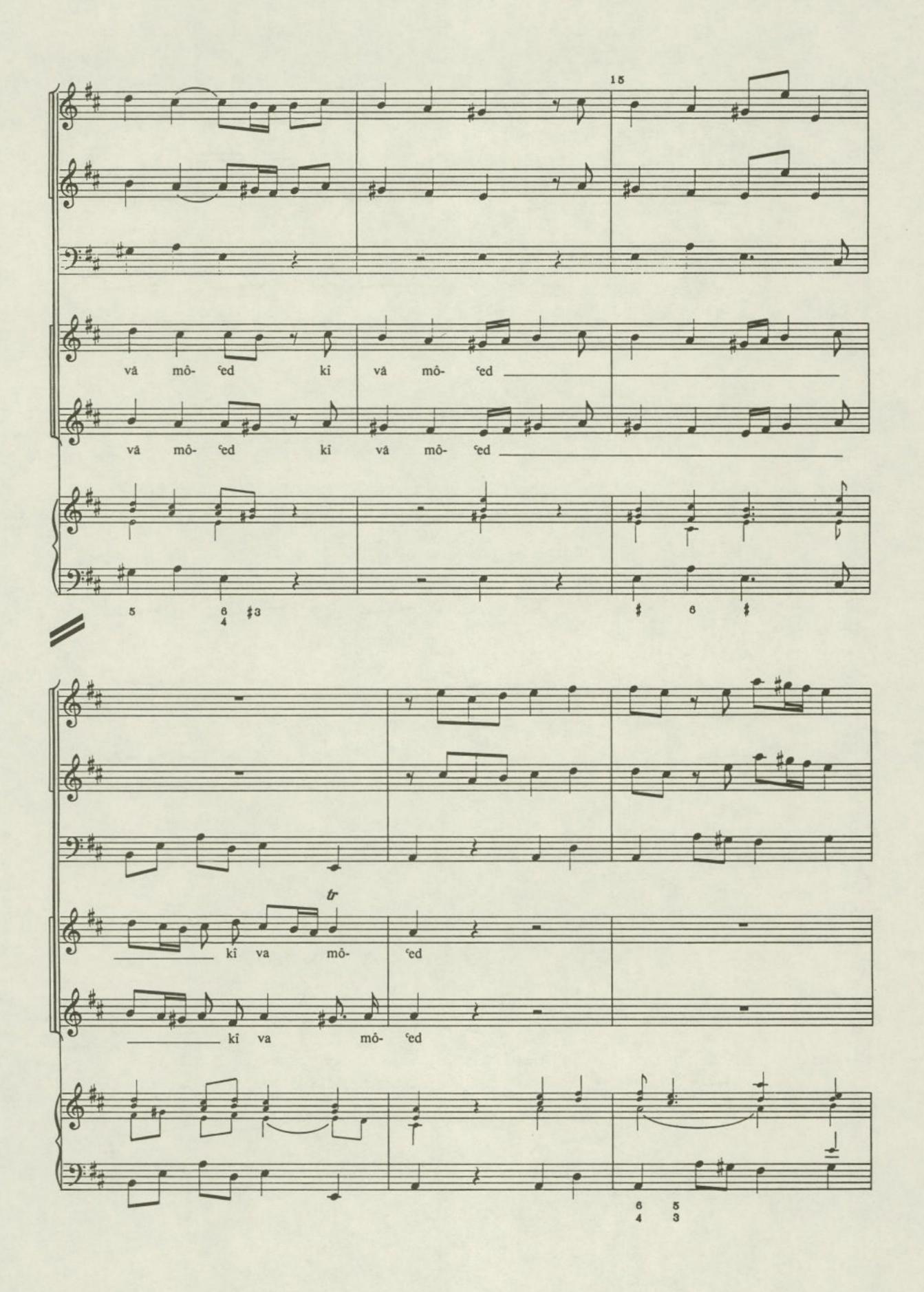

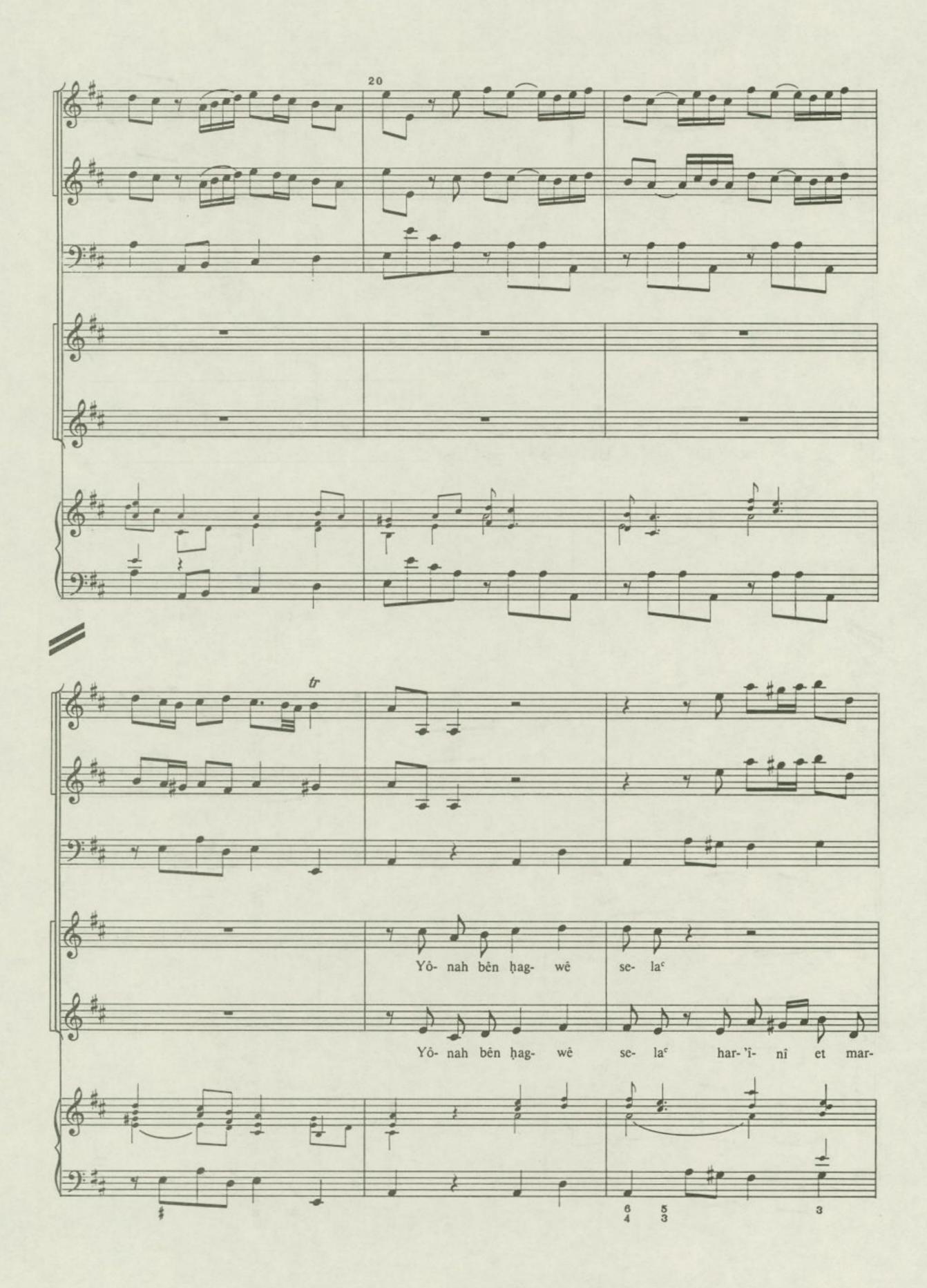

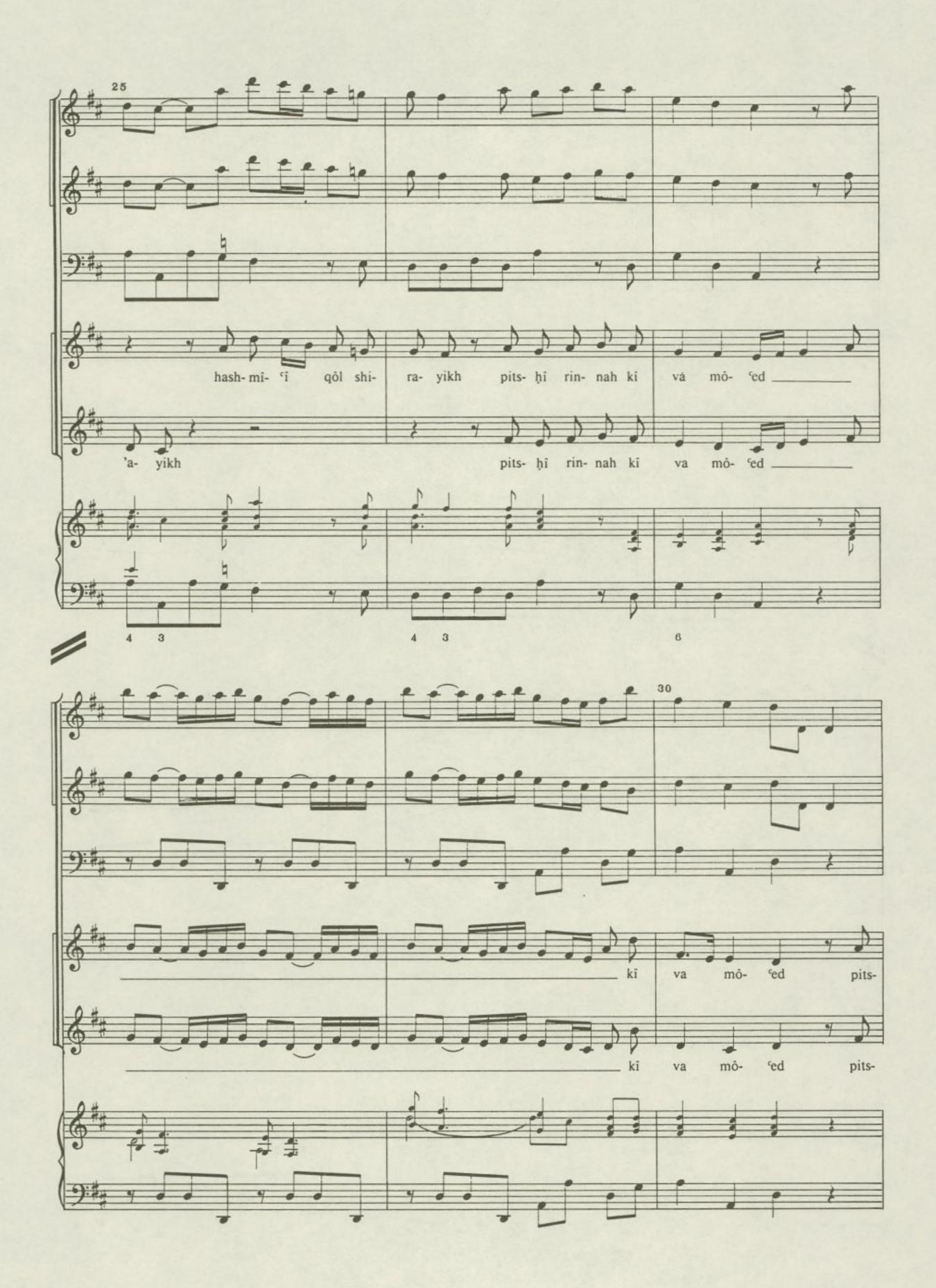
[5] יונה [Yônah]

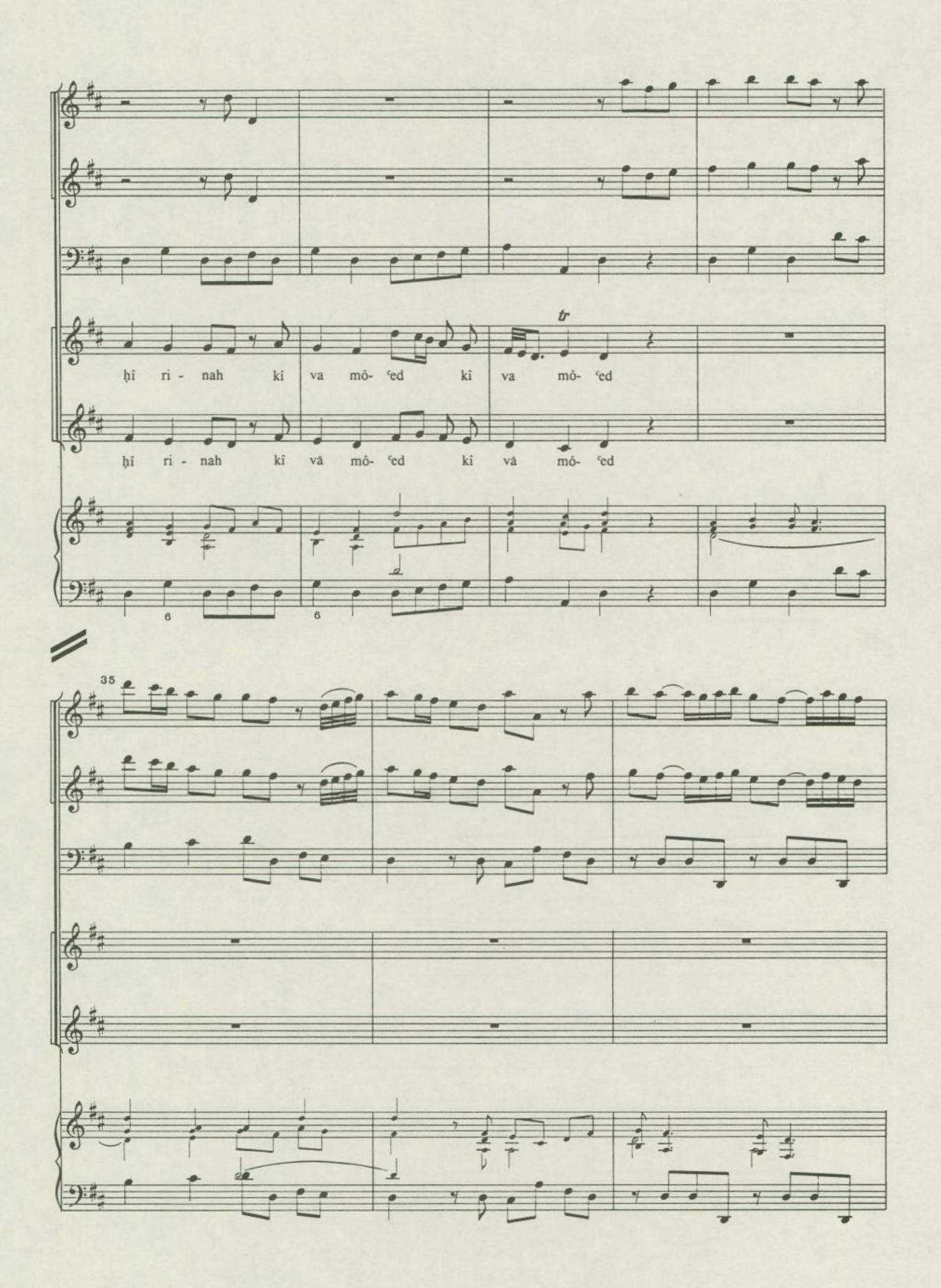

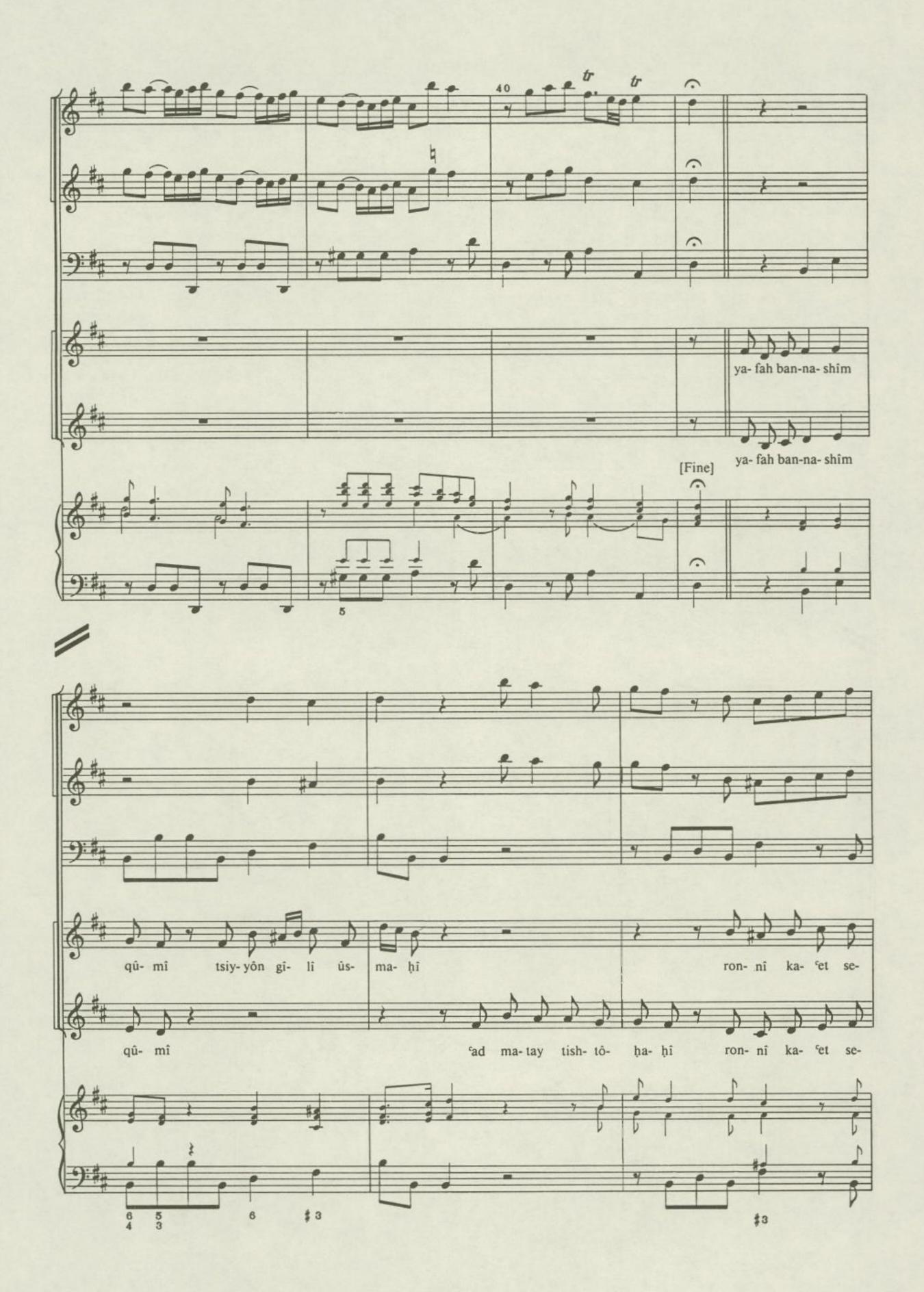

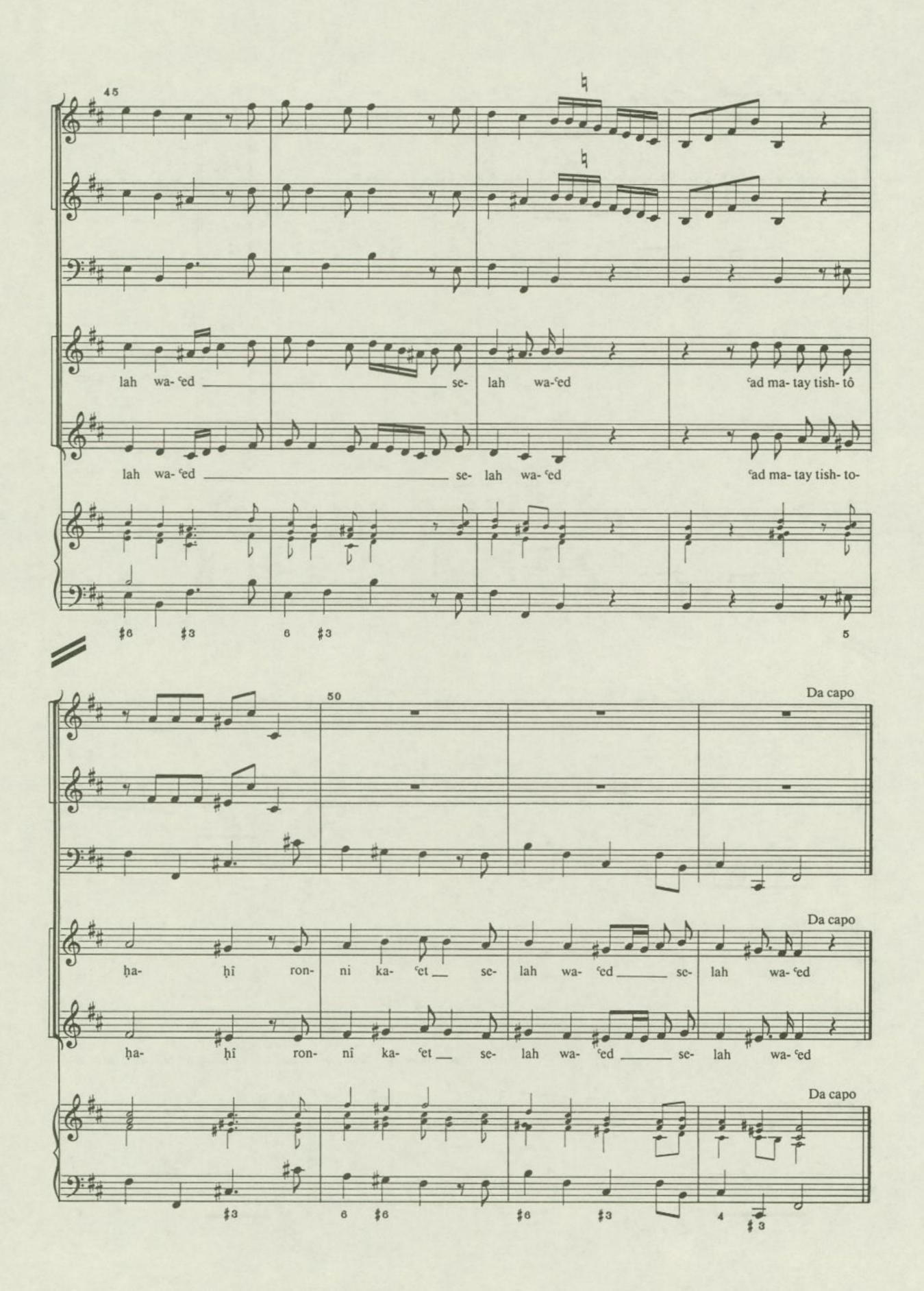

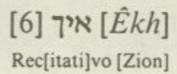

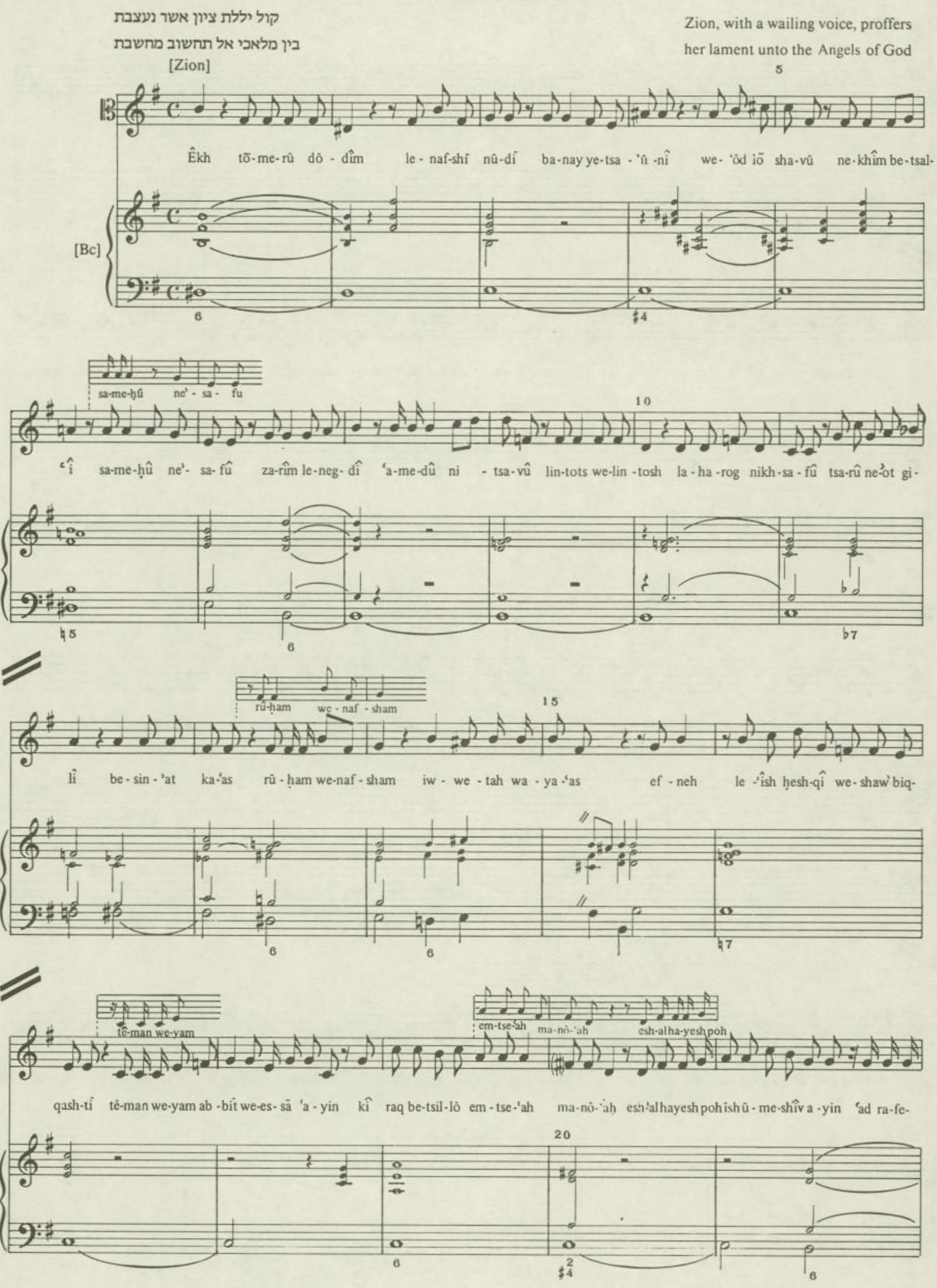

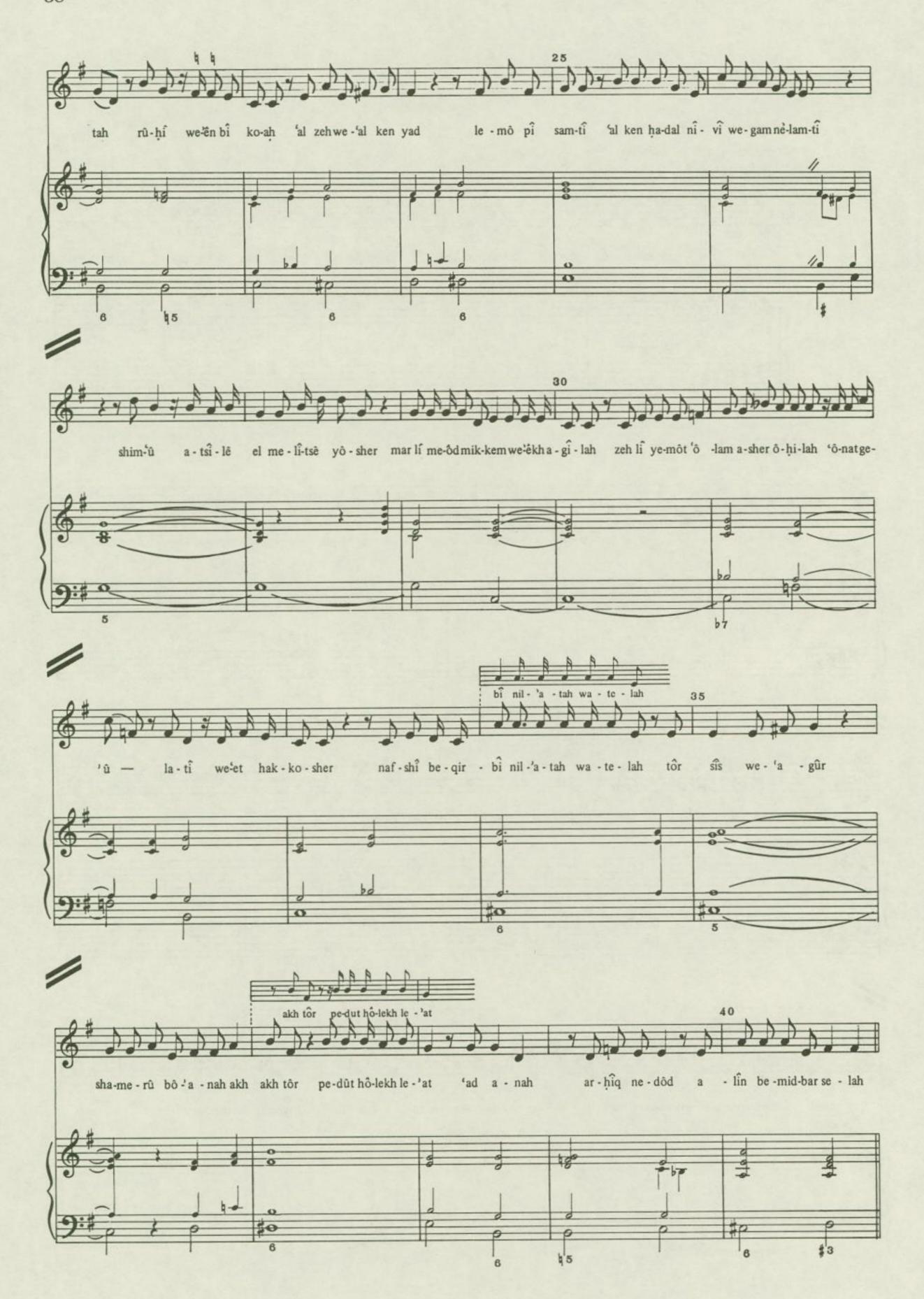

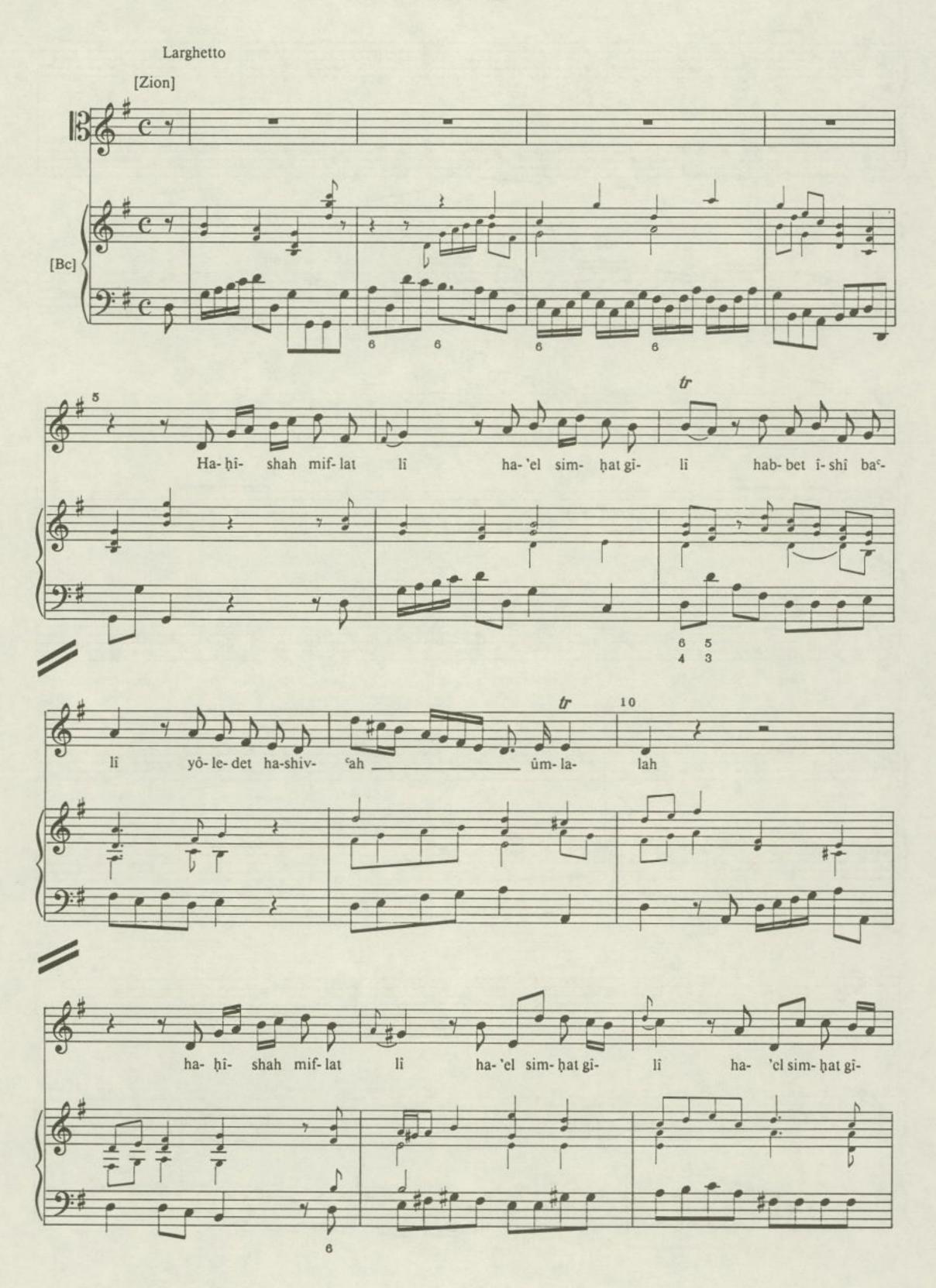

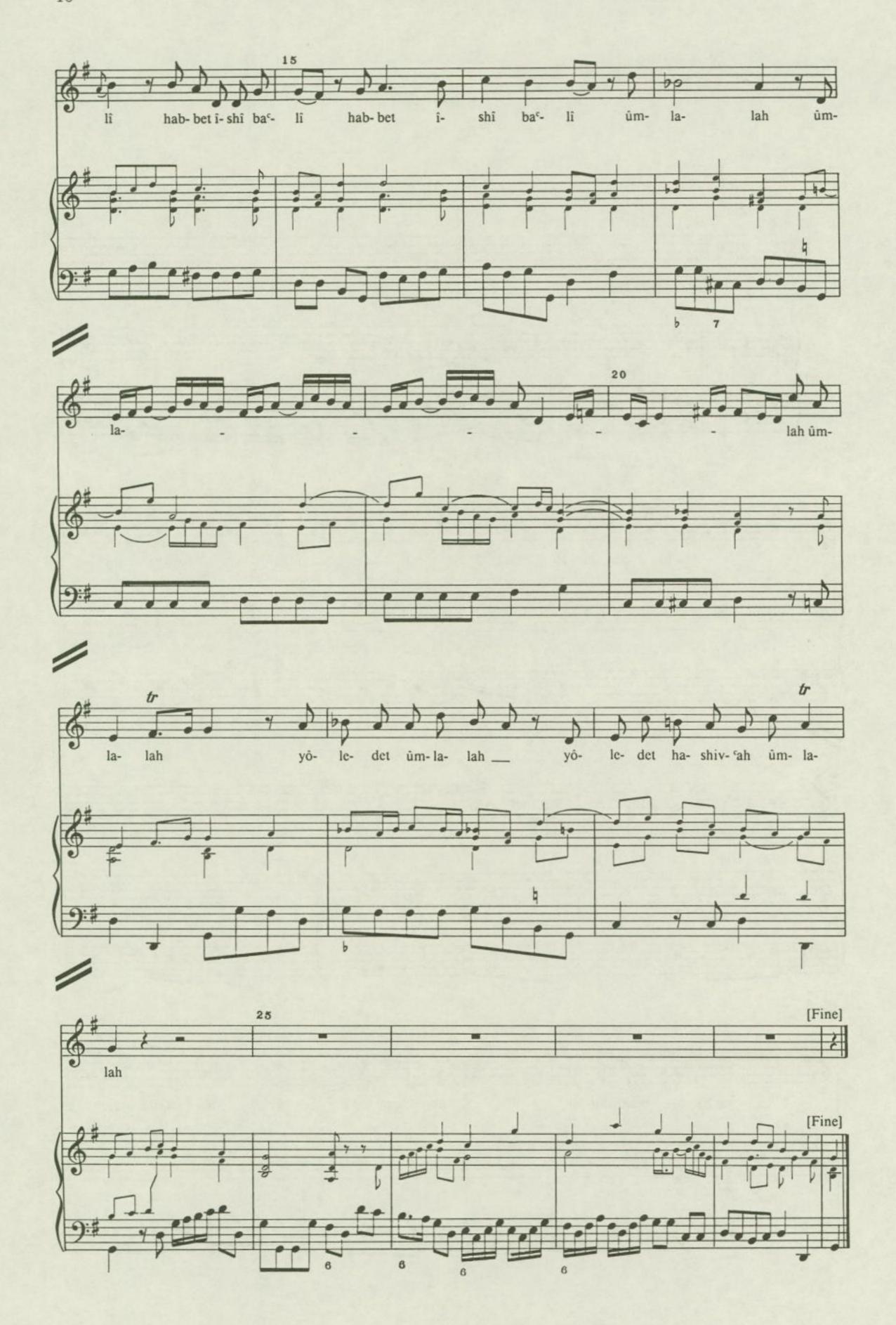

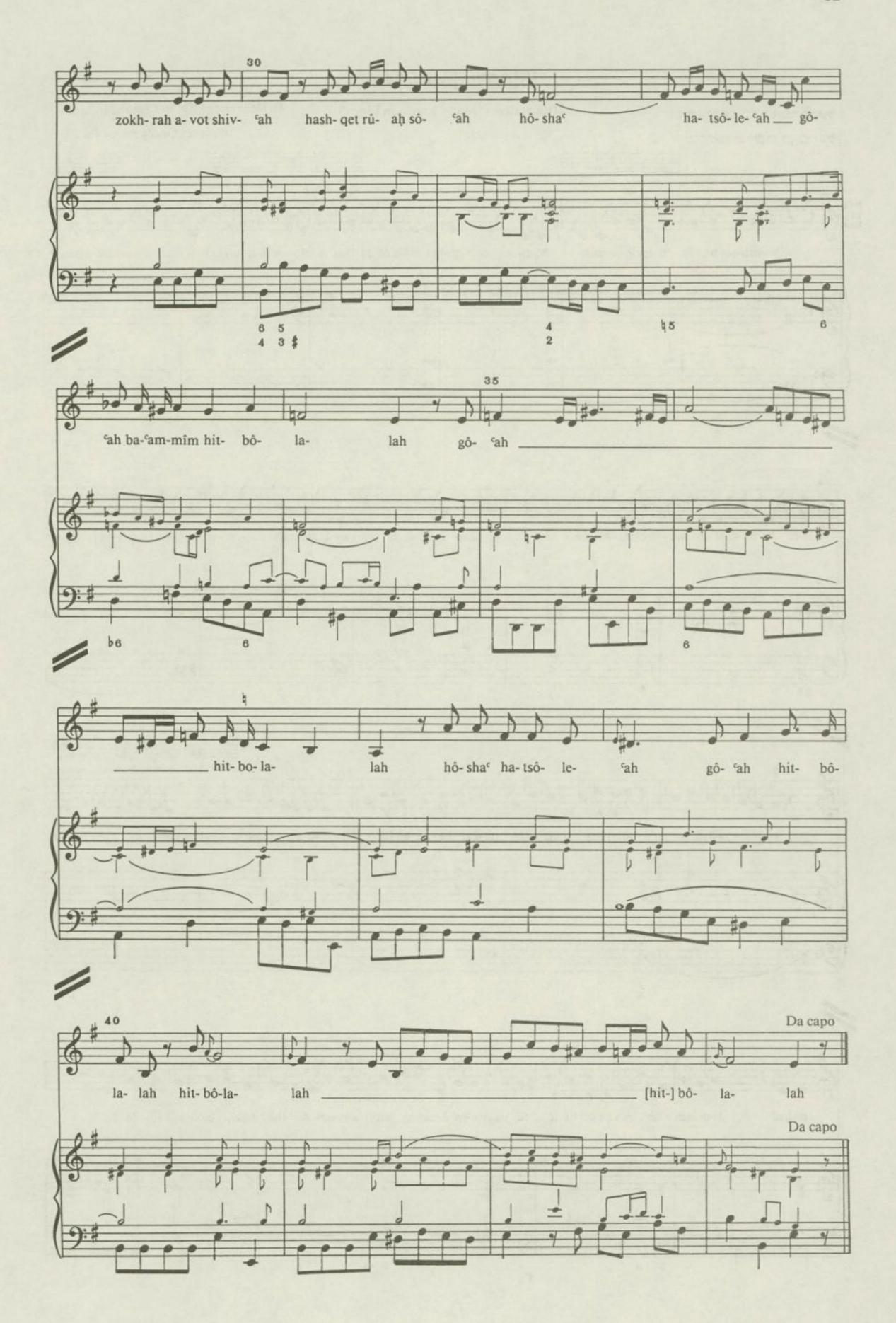

[7] החישה [Haḥîshah]

[Aria (Zion)]

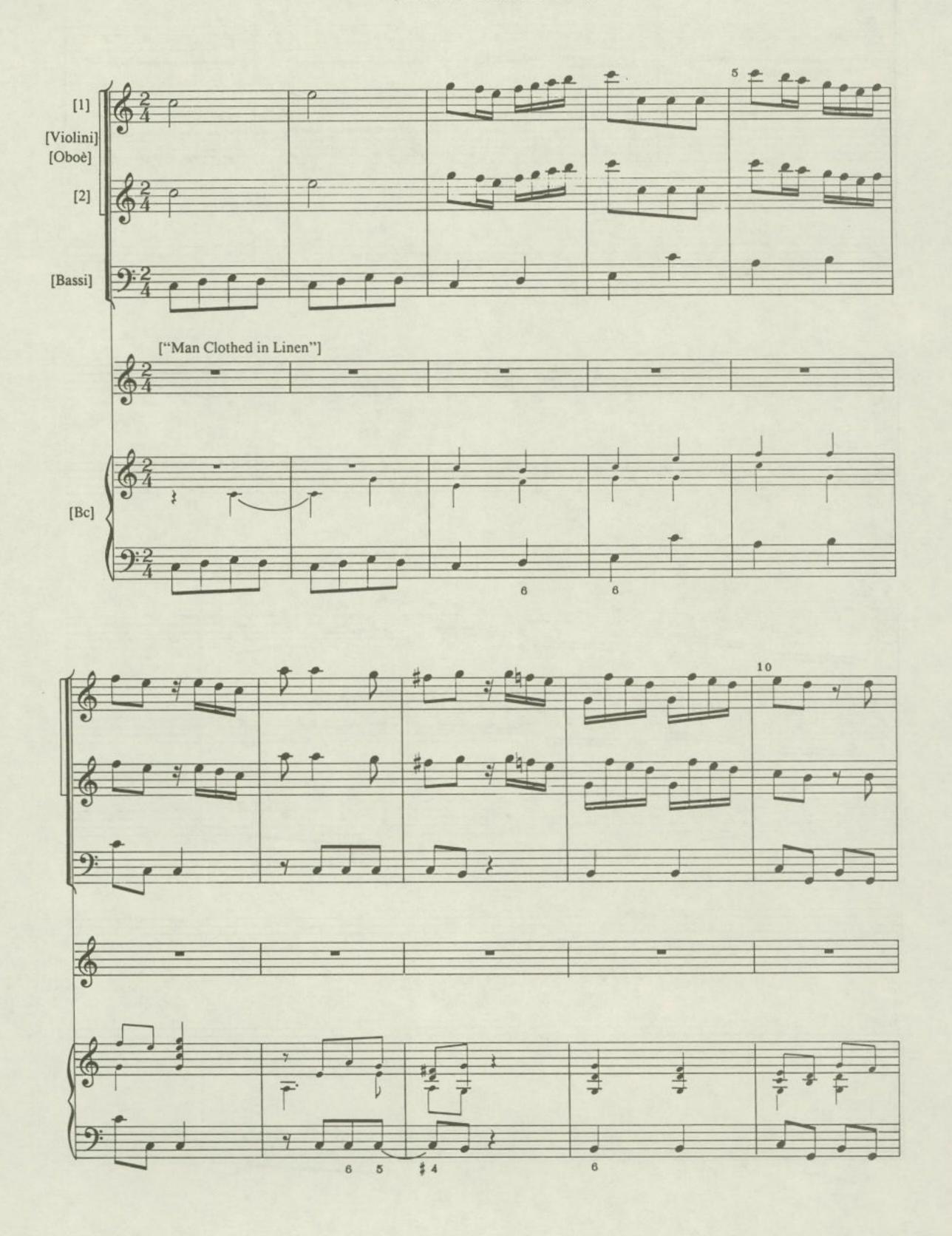

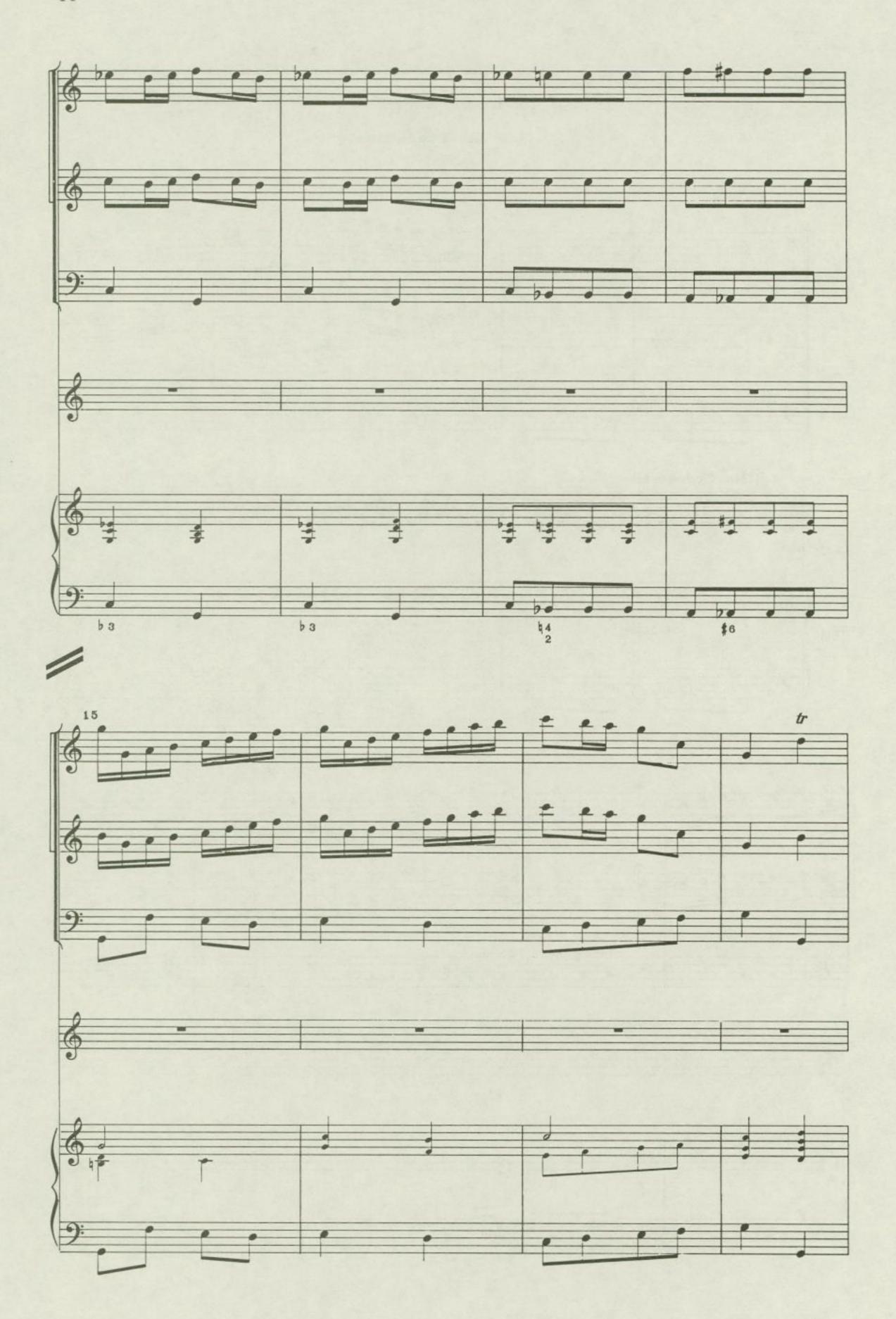

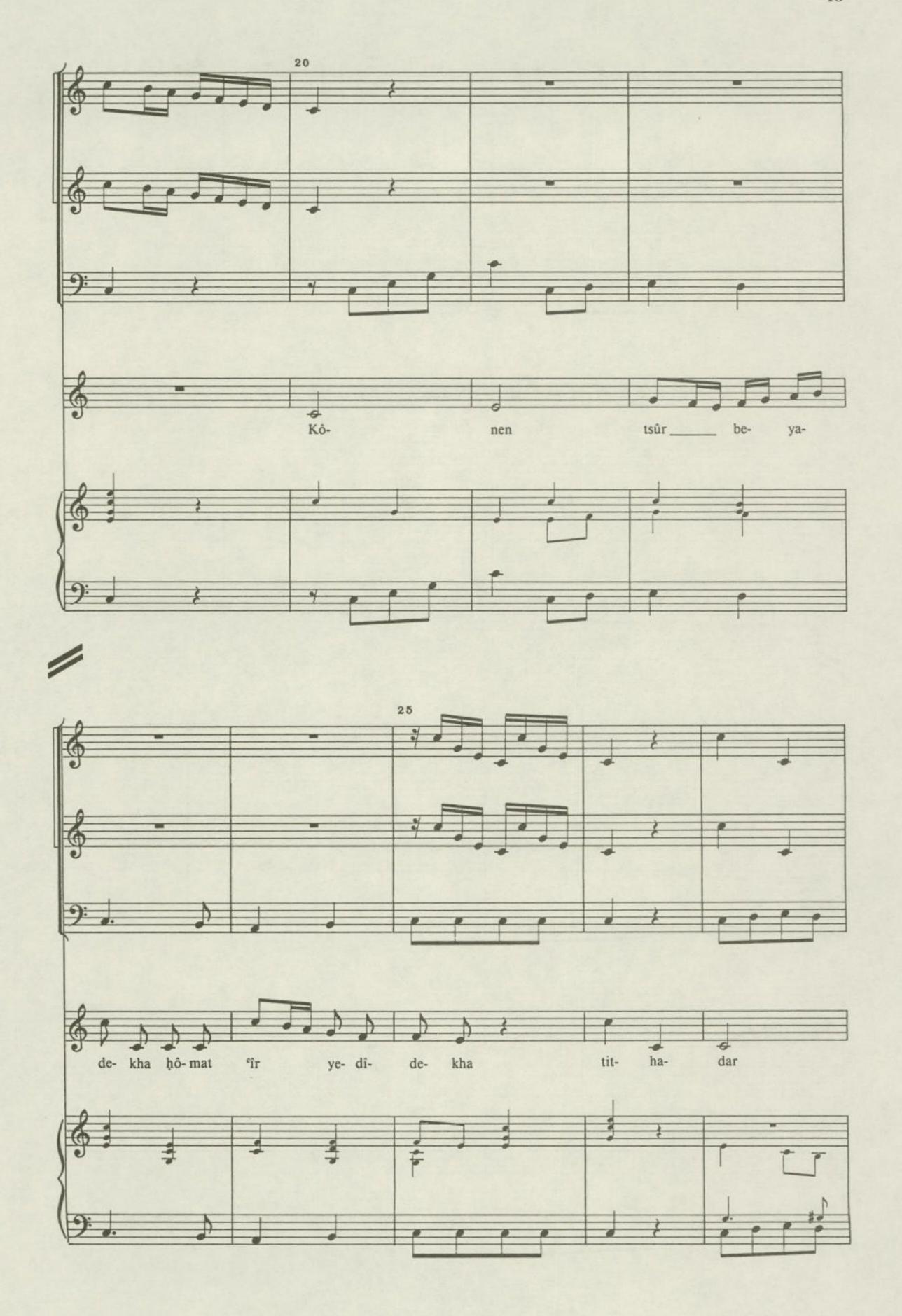

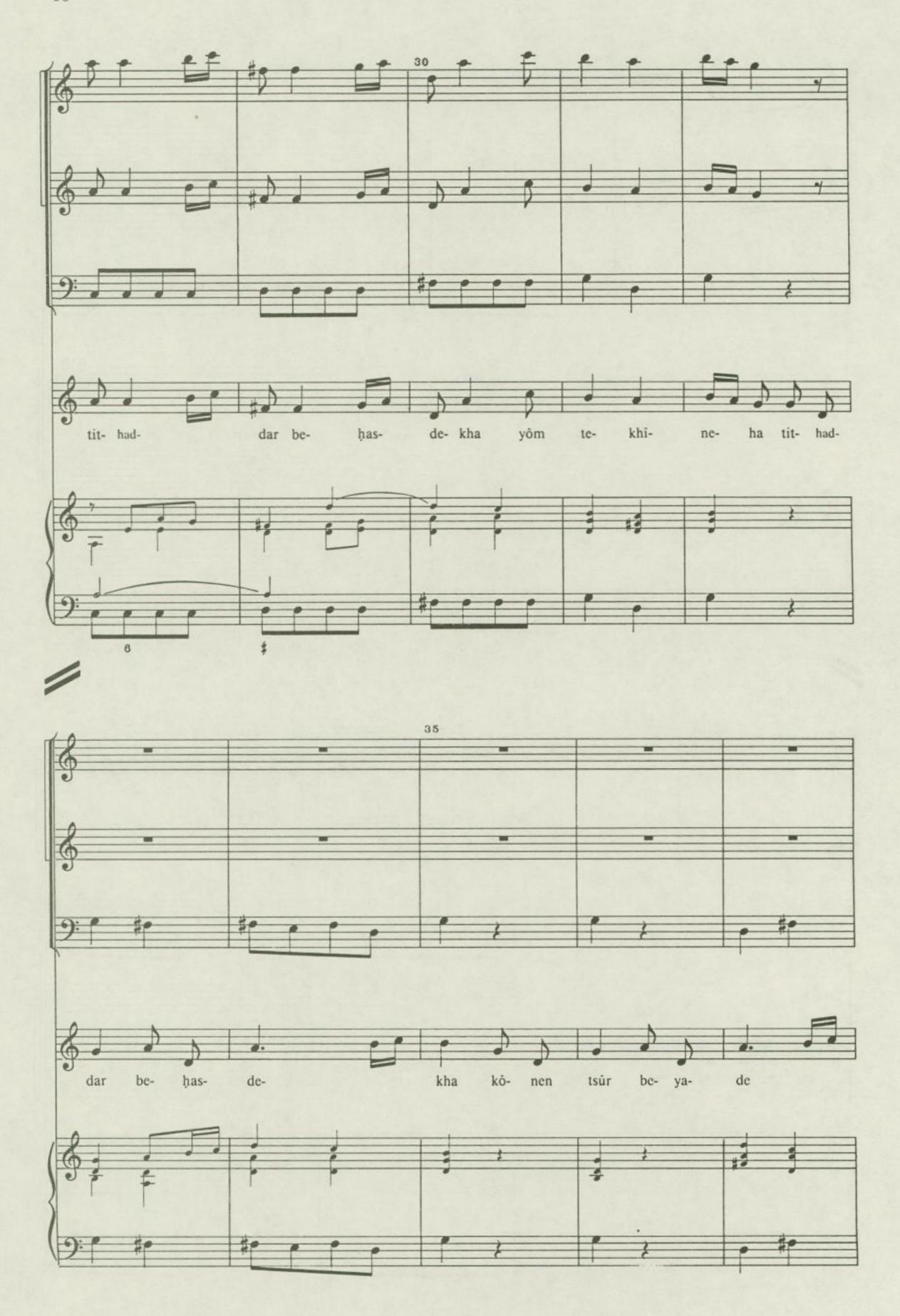
[9. כונן צור Kônen tsûr]

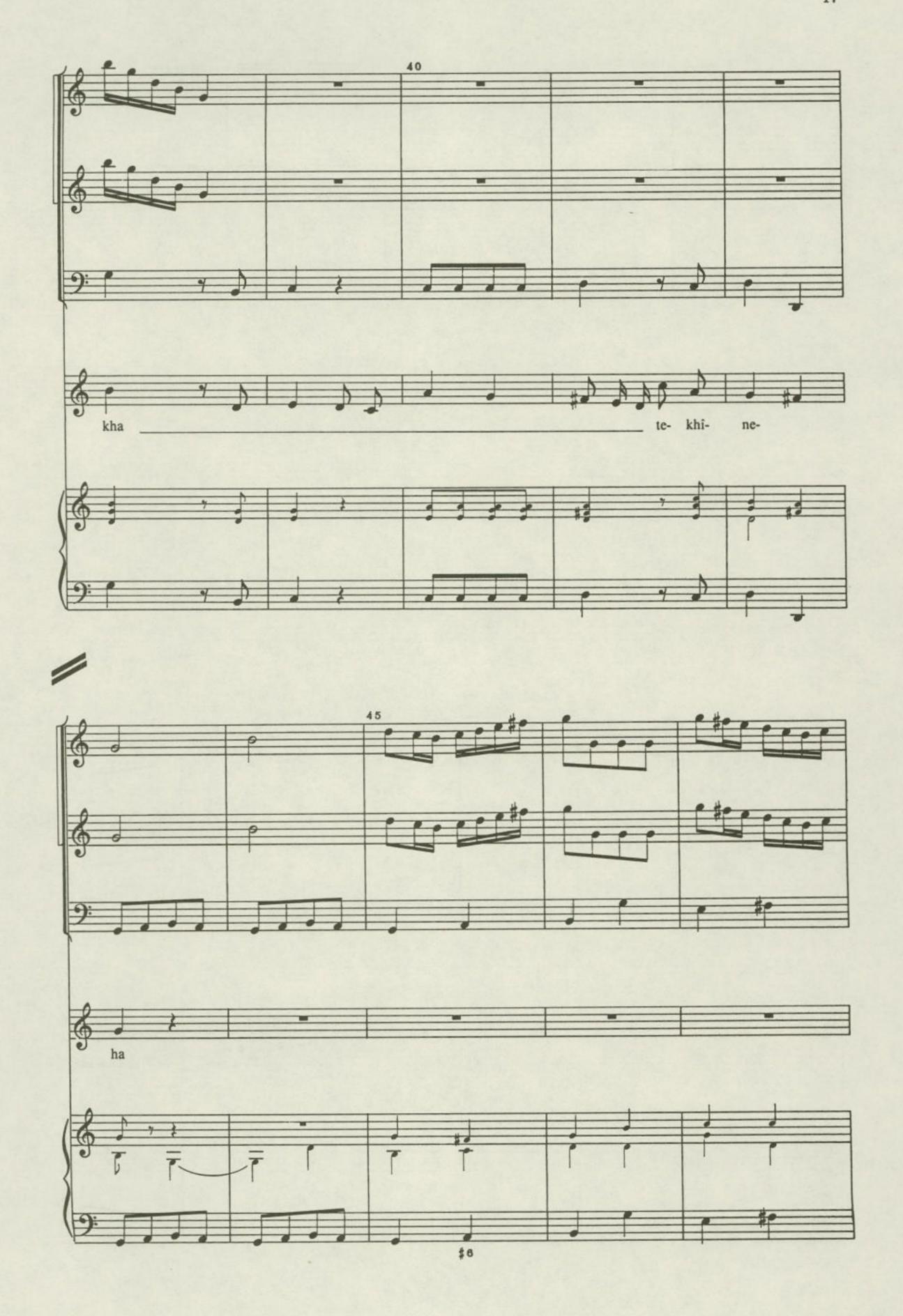
[Aria ("Man Clothed in Linen")]

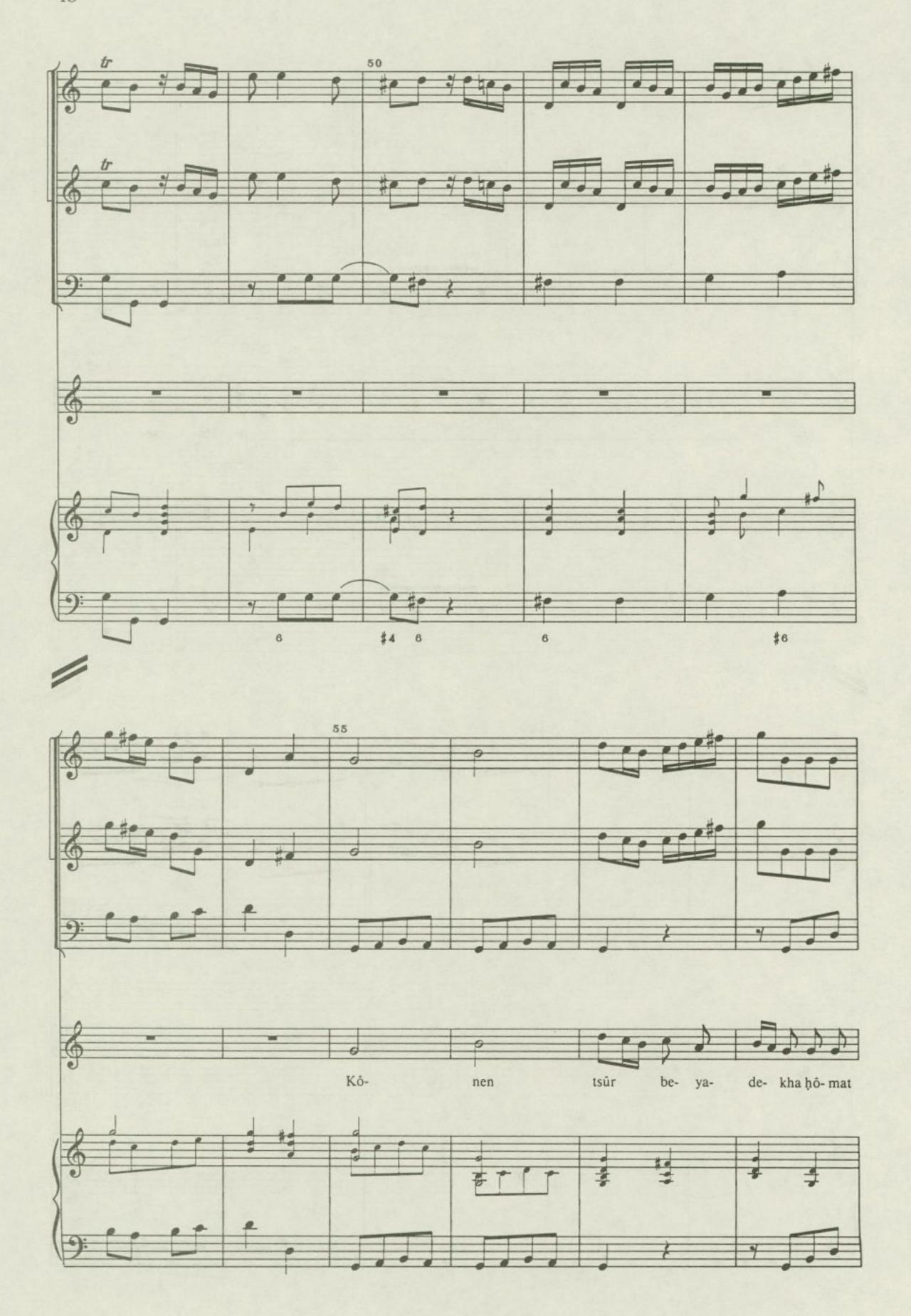

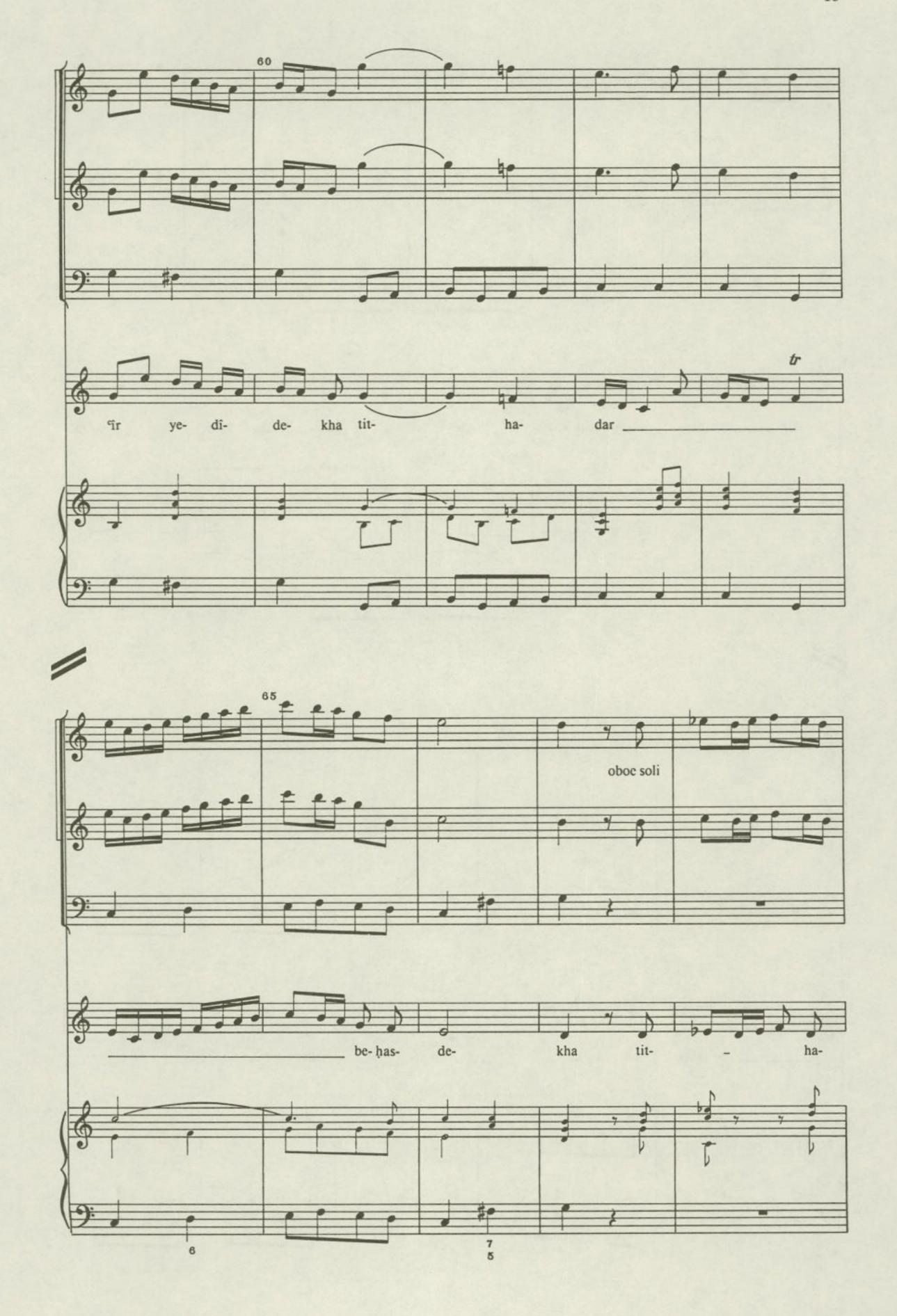

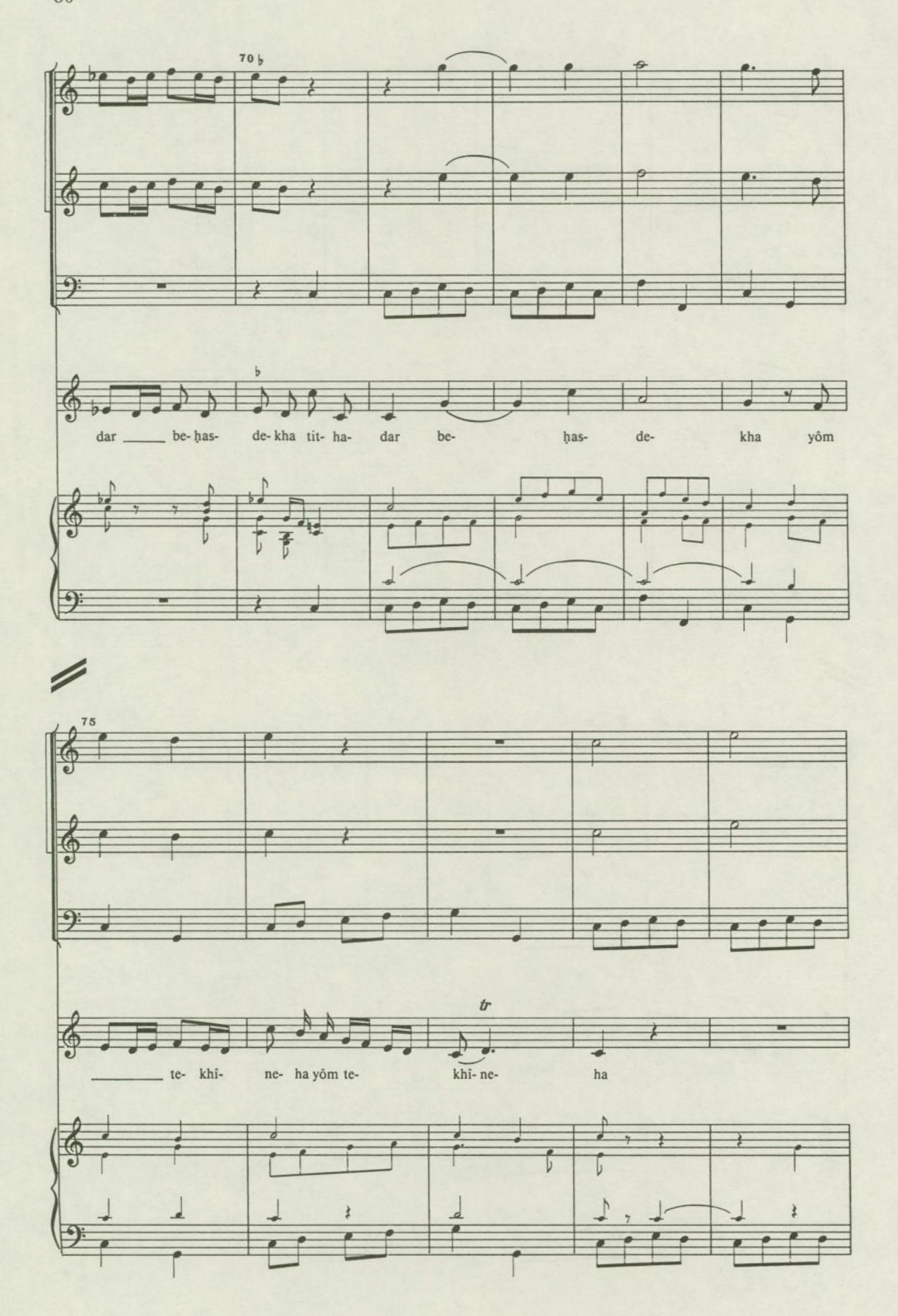

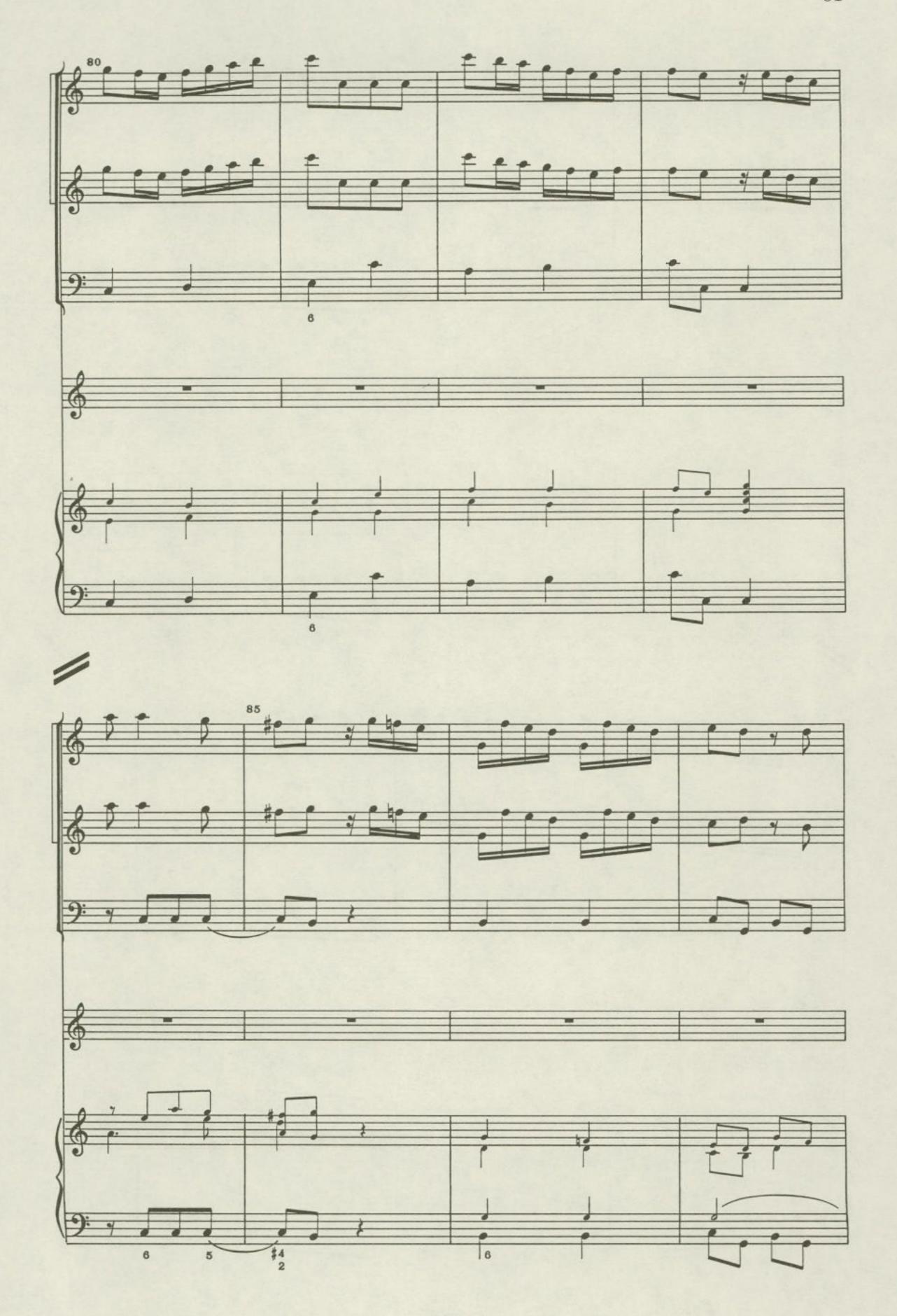

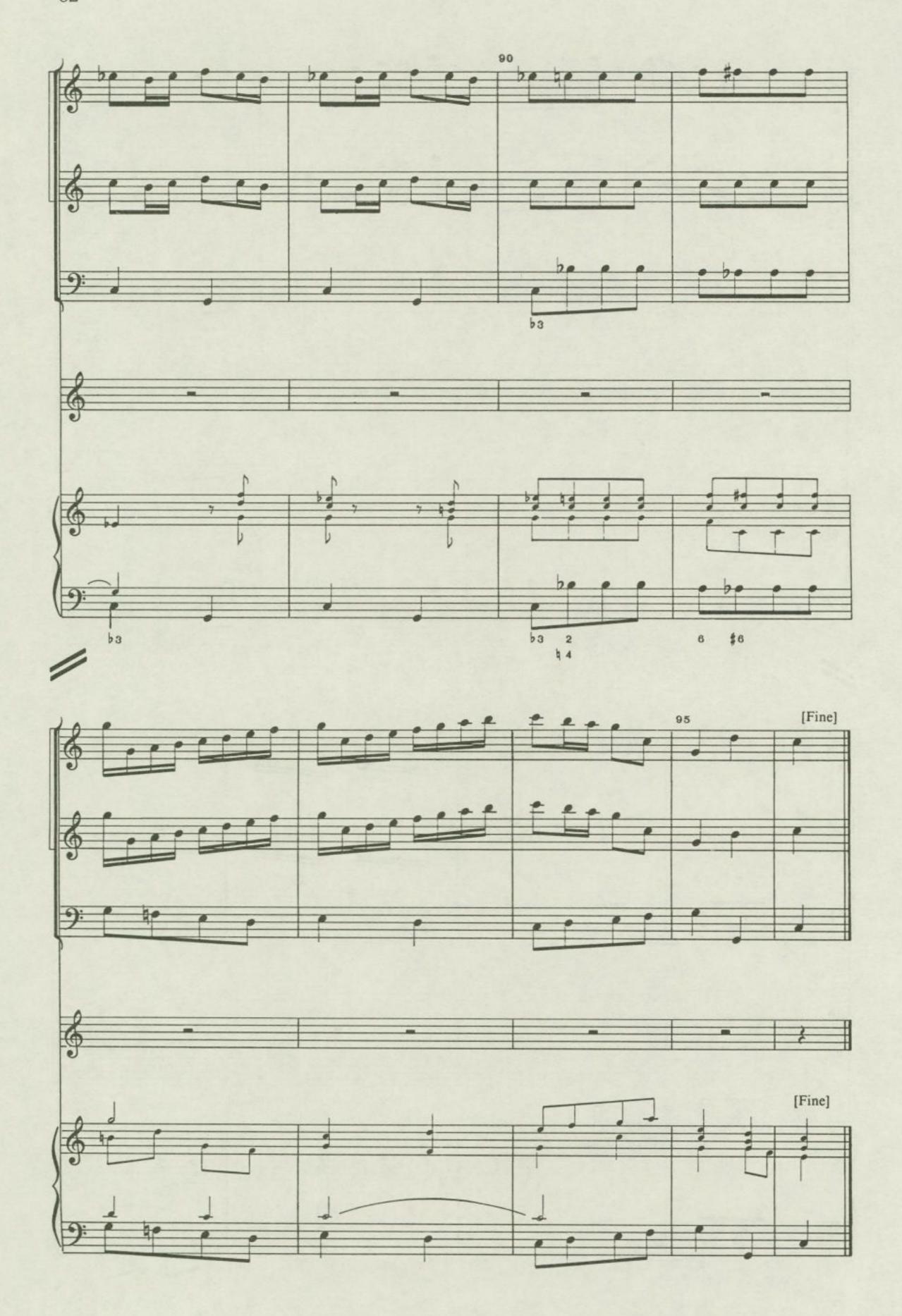

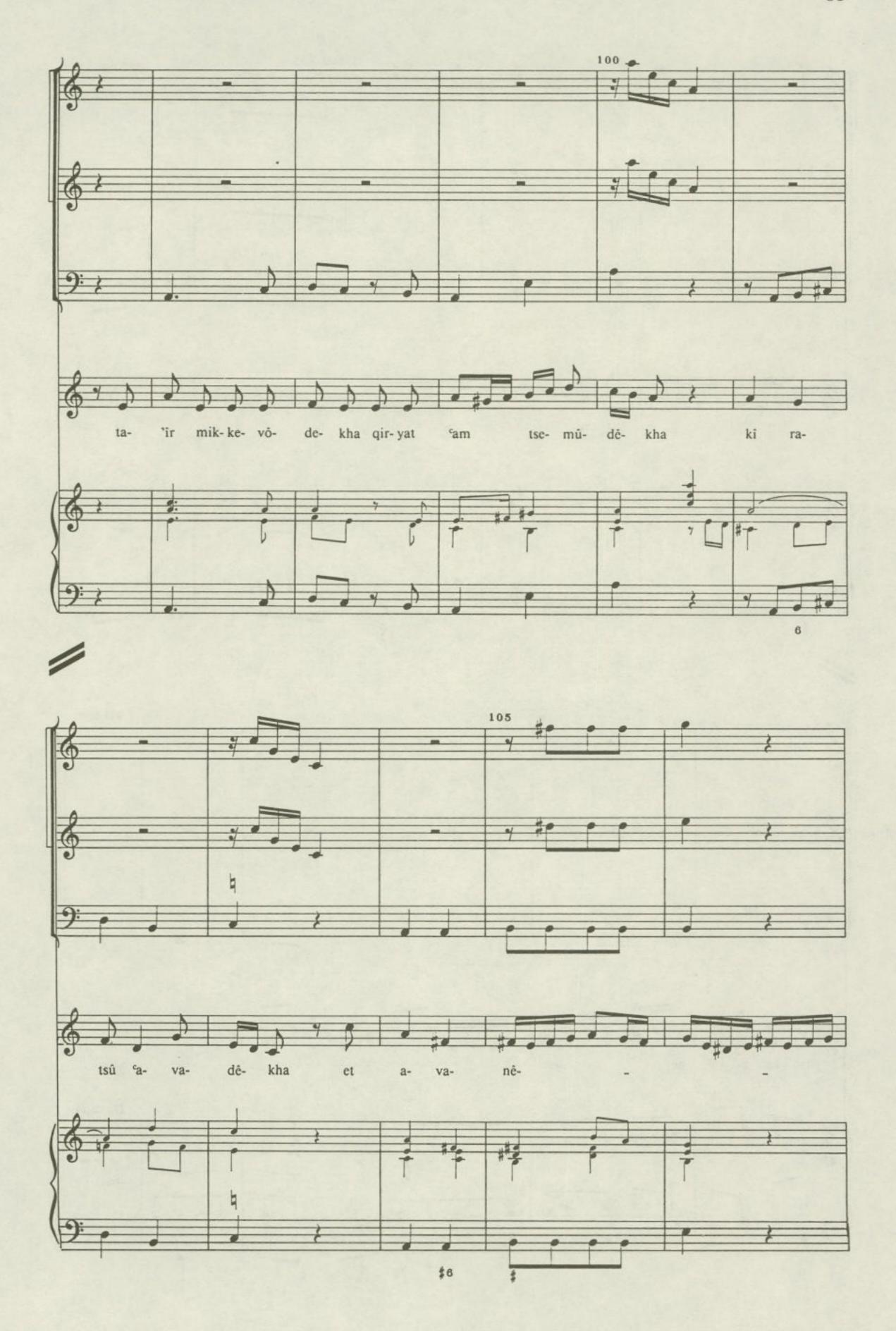

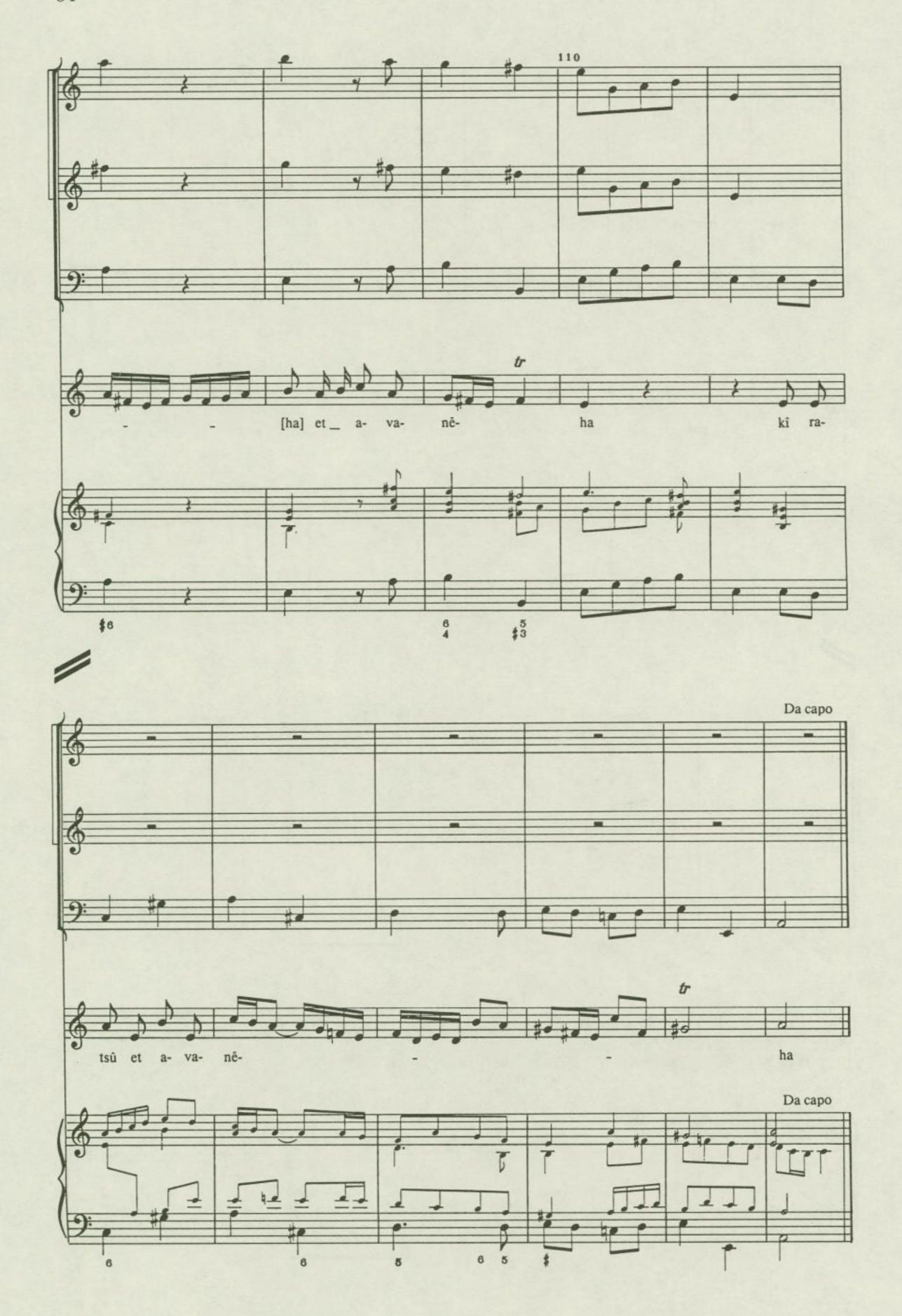

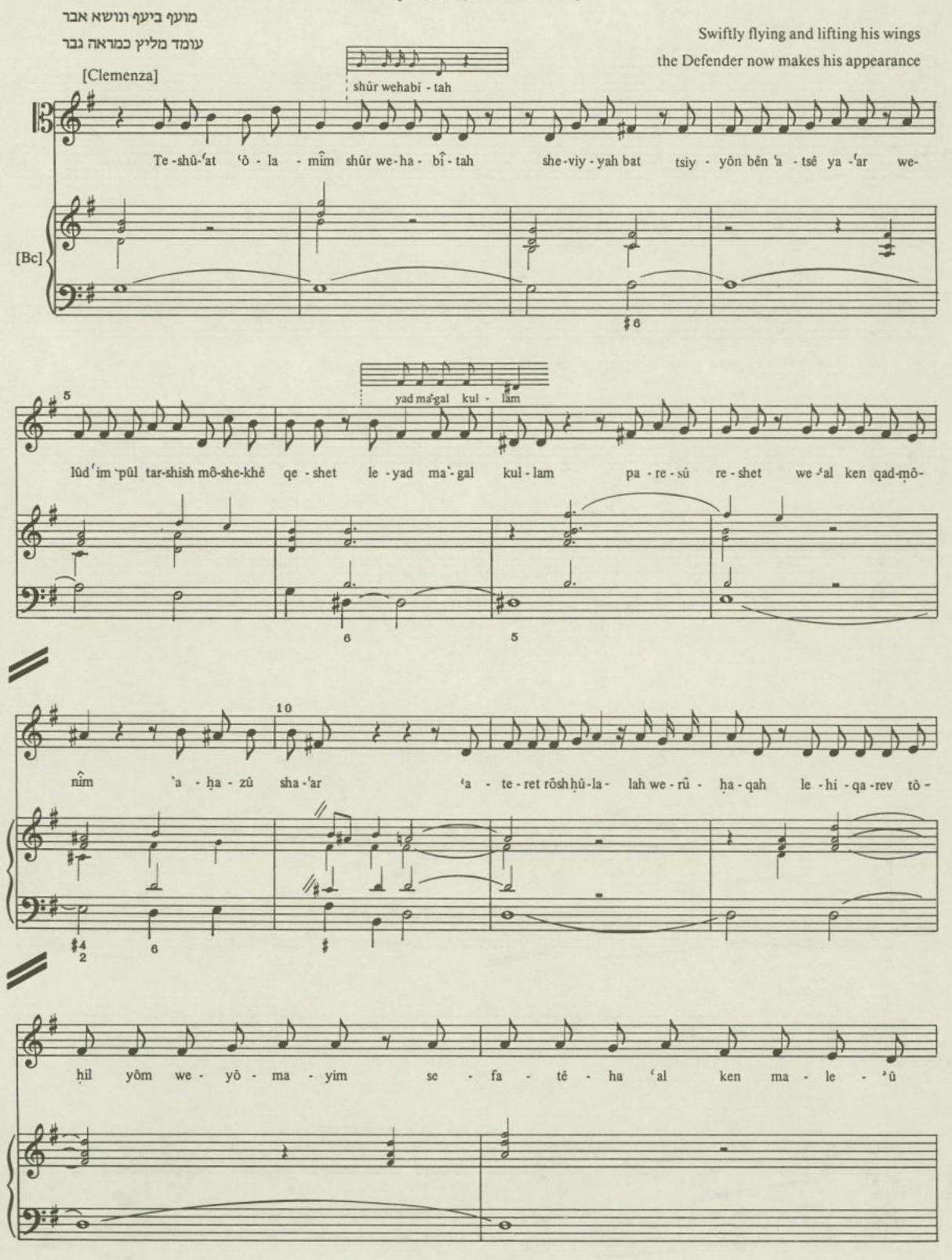

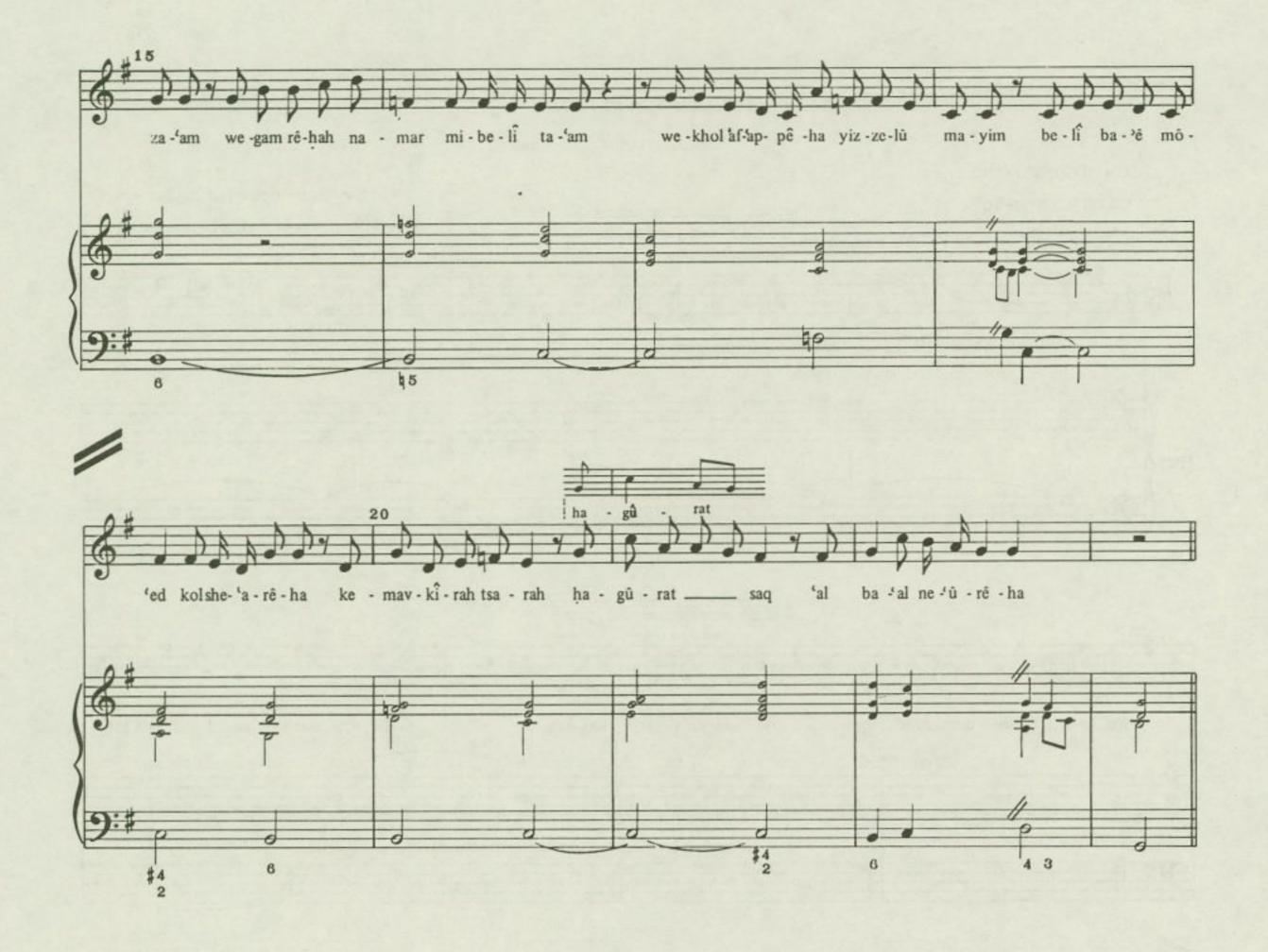

[10] תשועת [Teshu^cat]

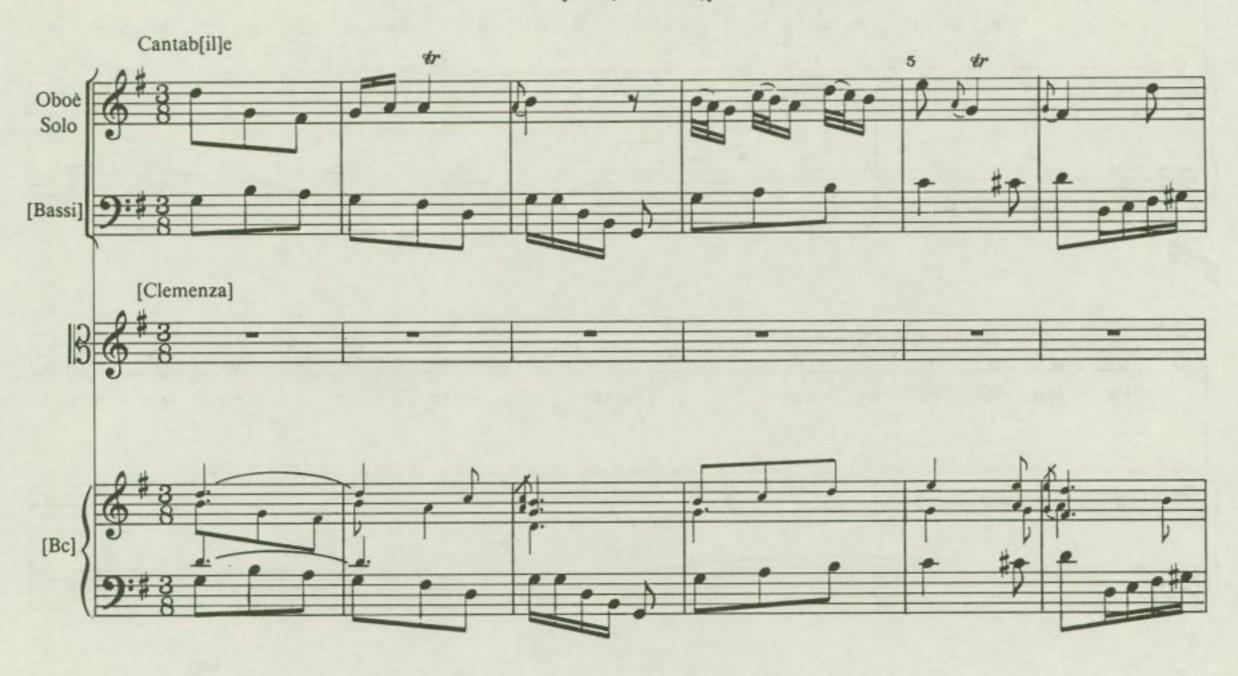
[Recitative (Melits = Clemenza)]

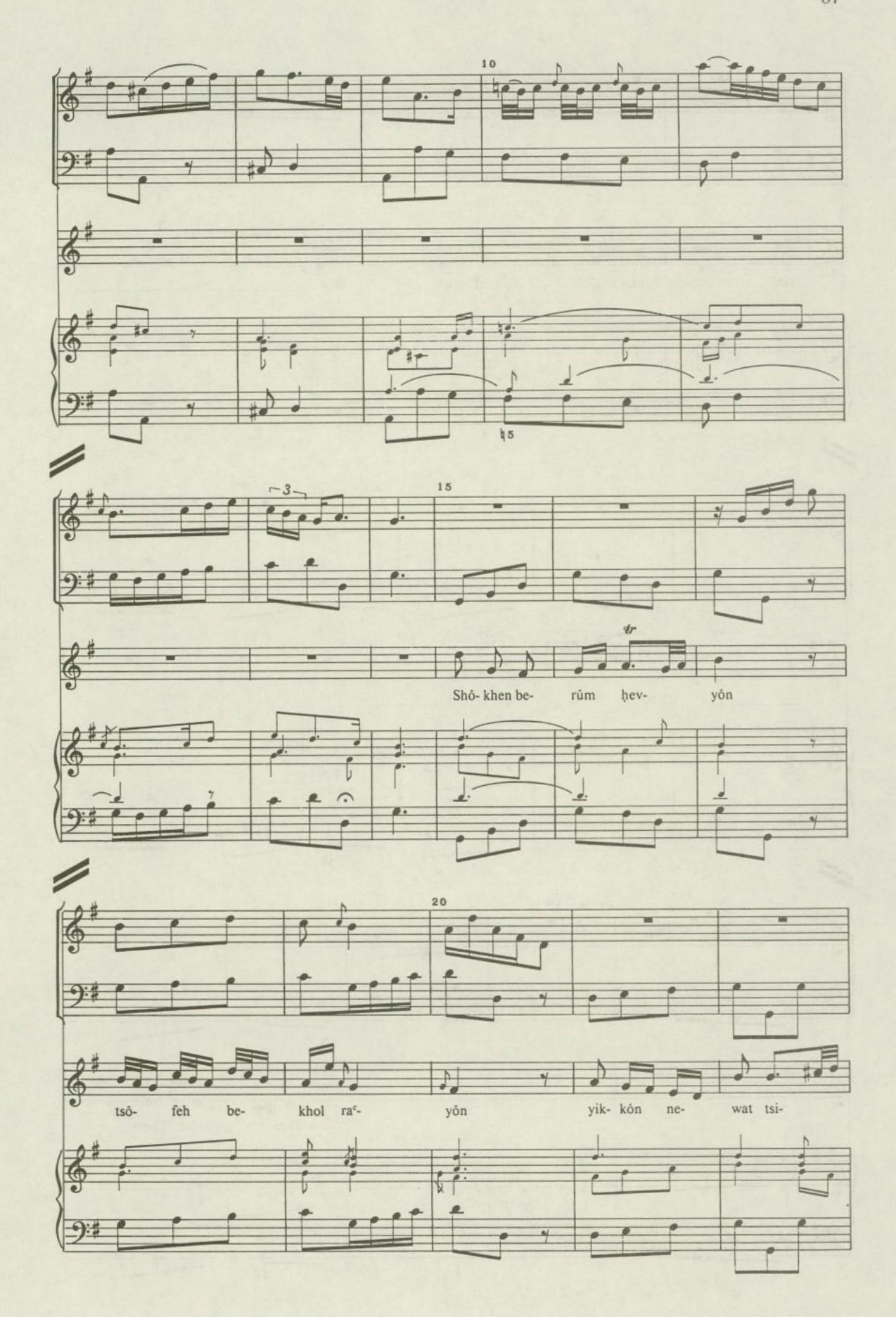

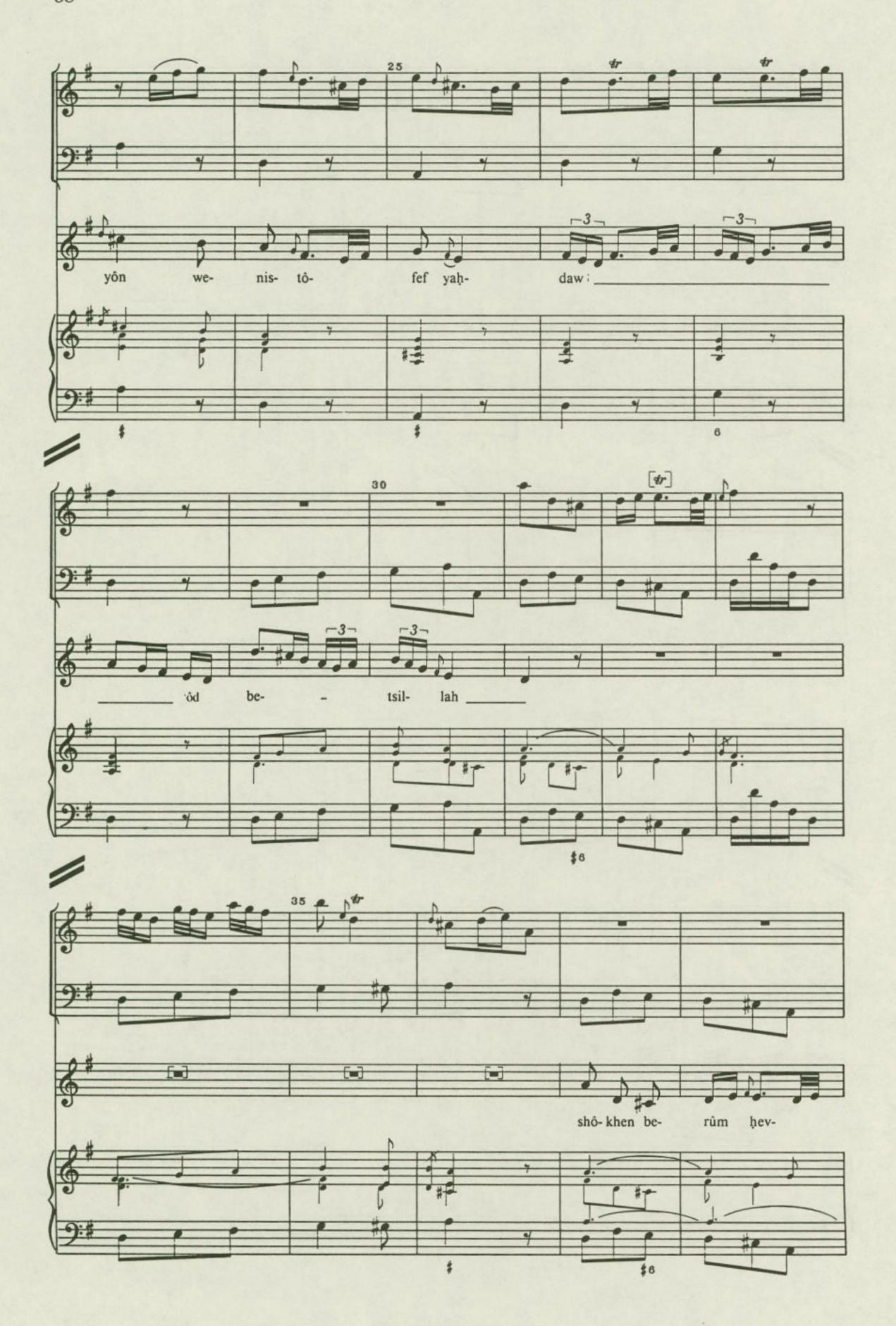

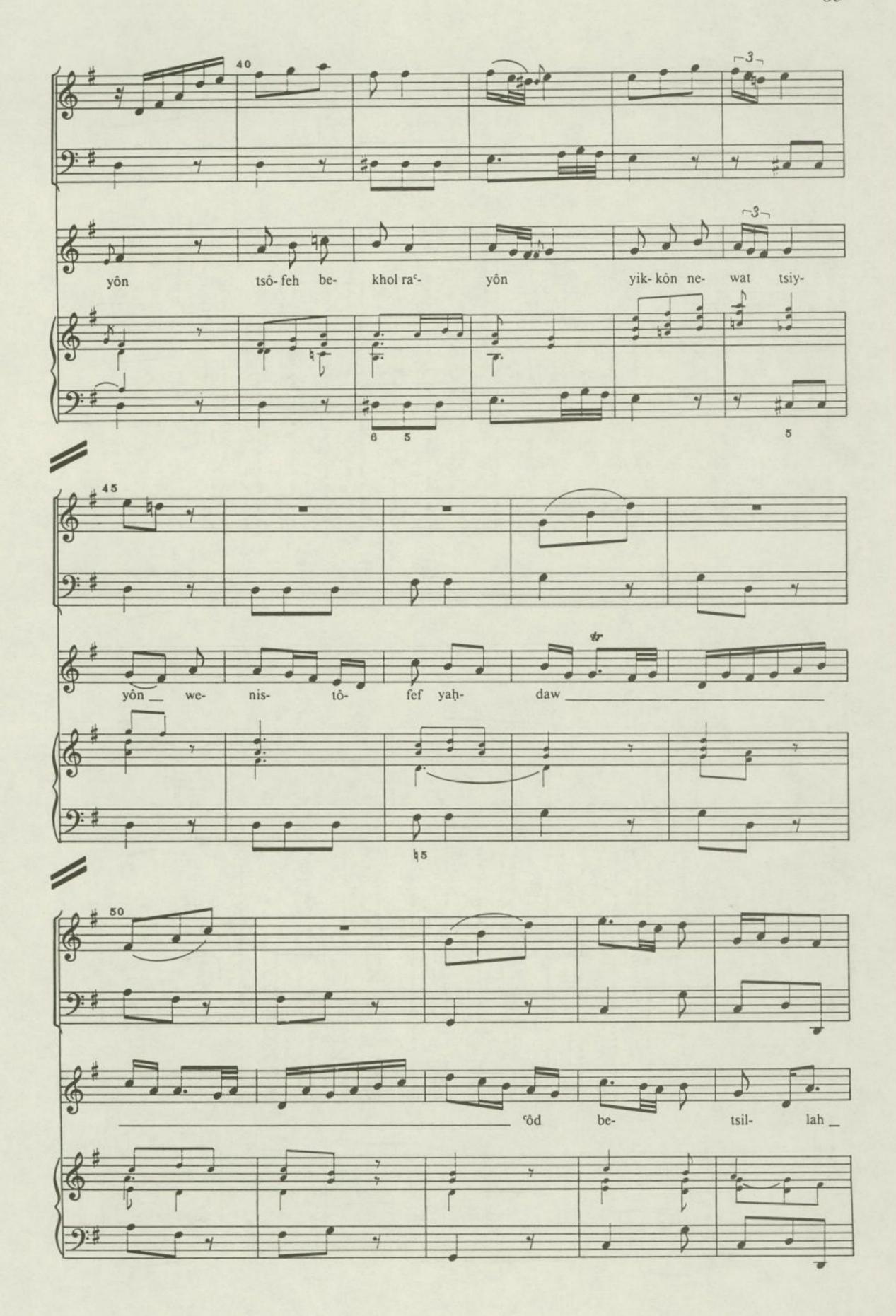
[11] שוכן [Shôkhen]

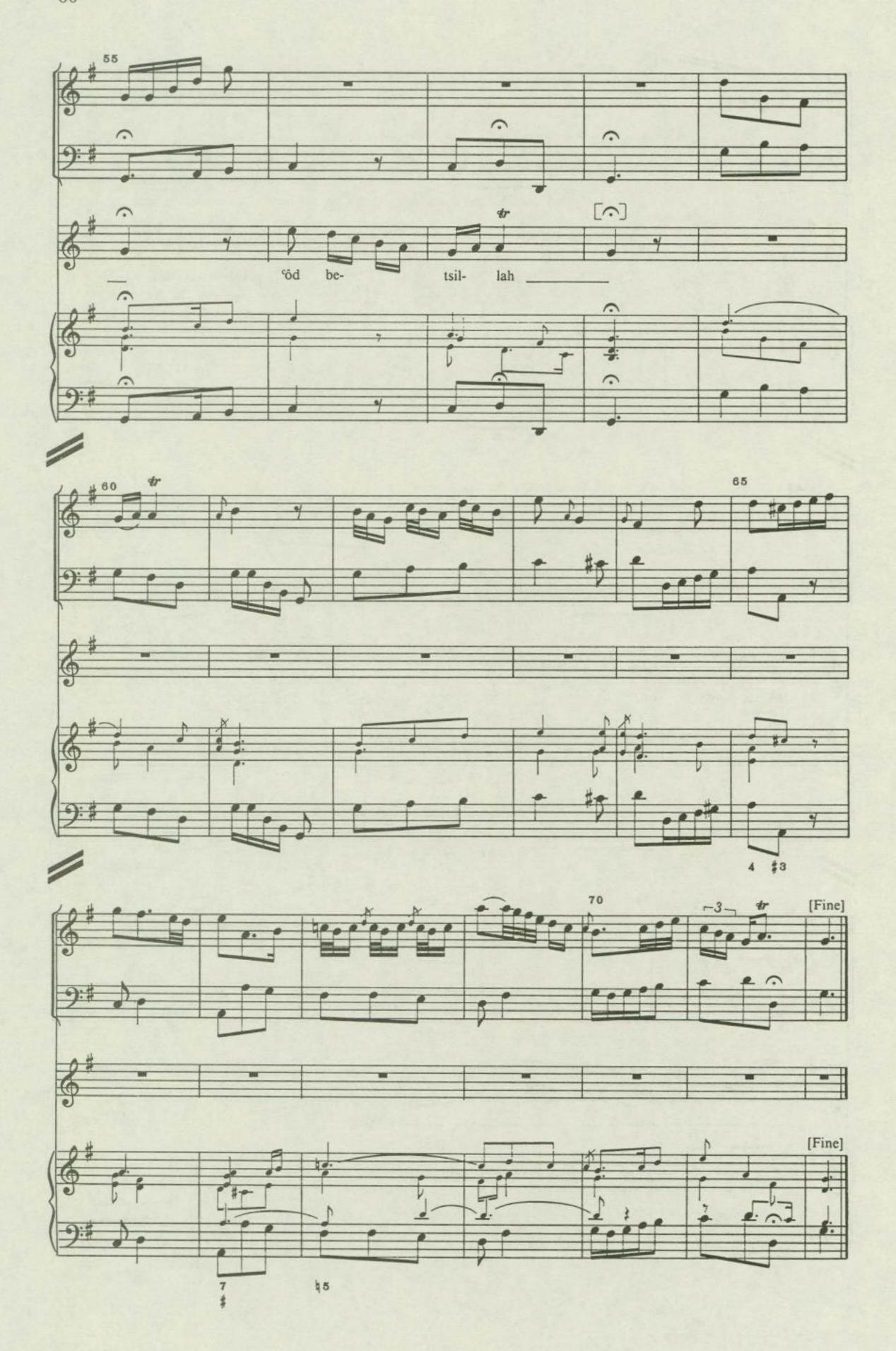
[Aria (Clemenza)]

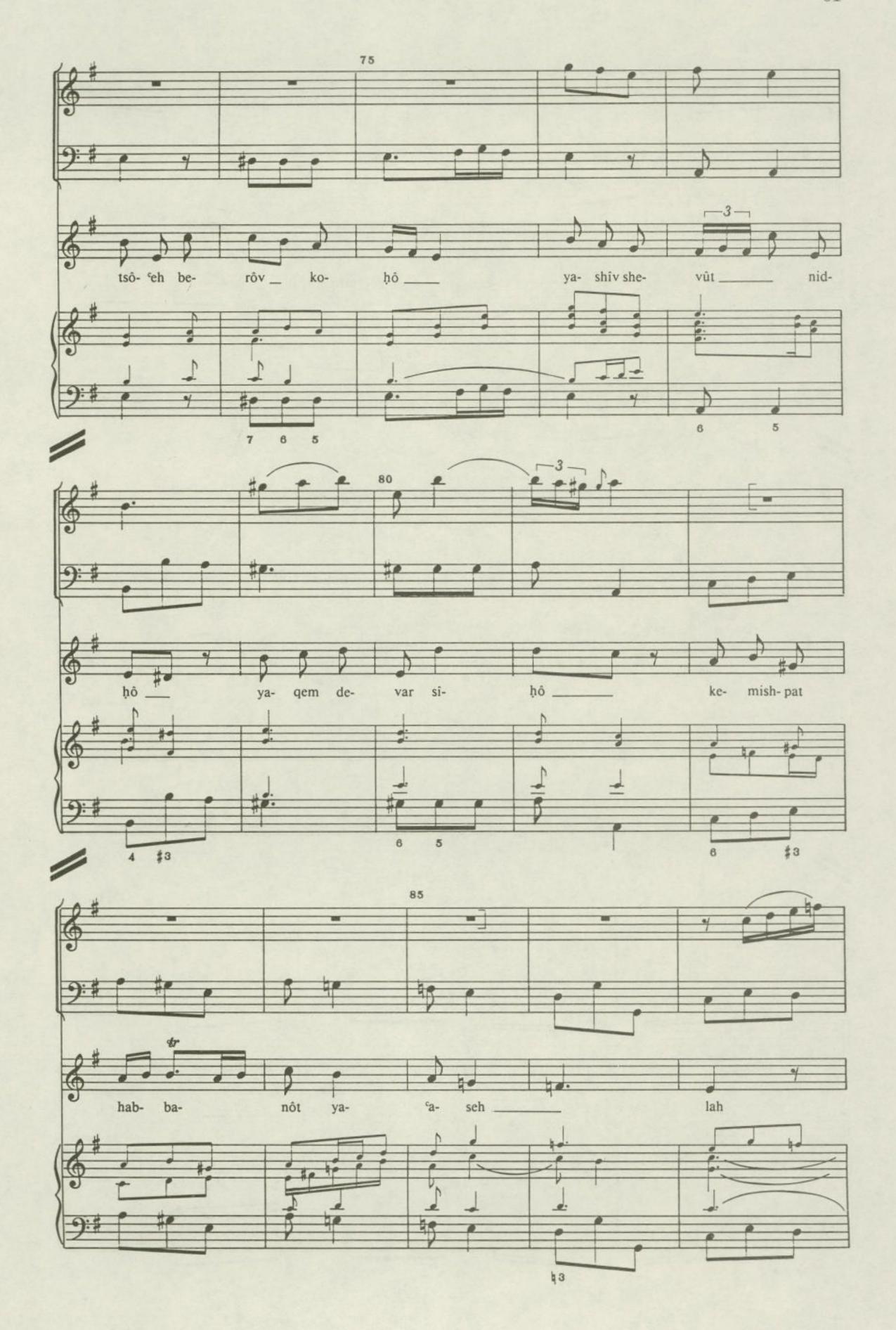

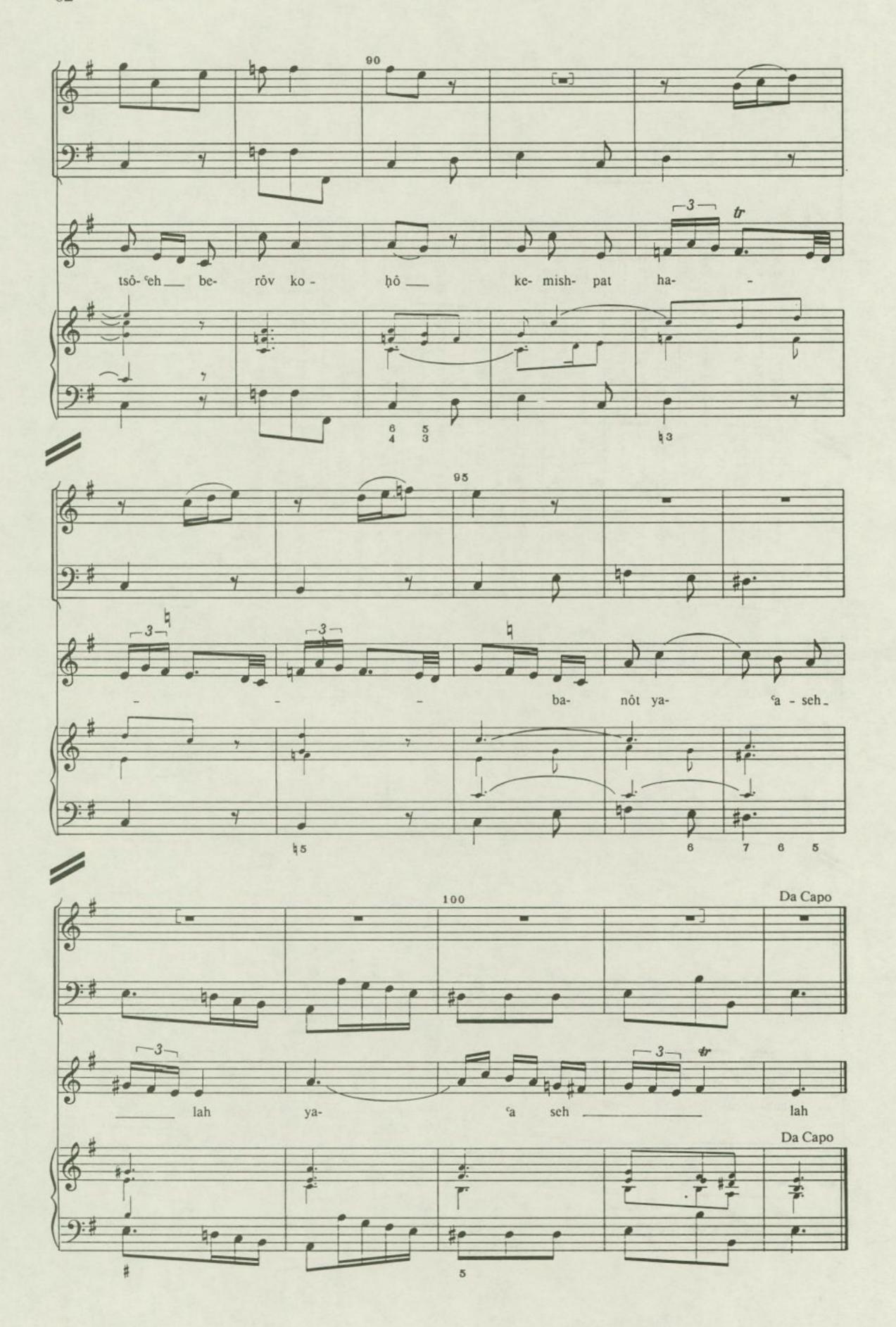

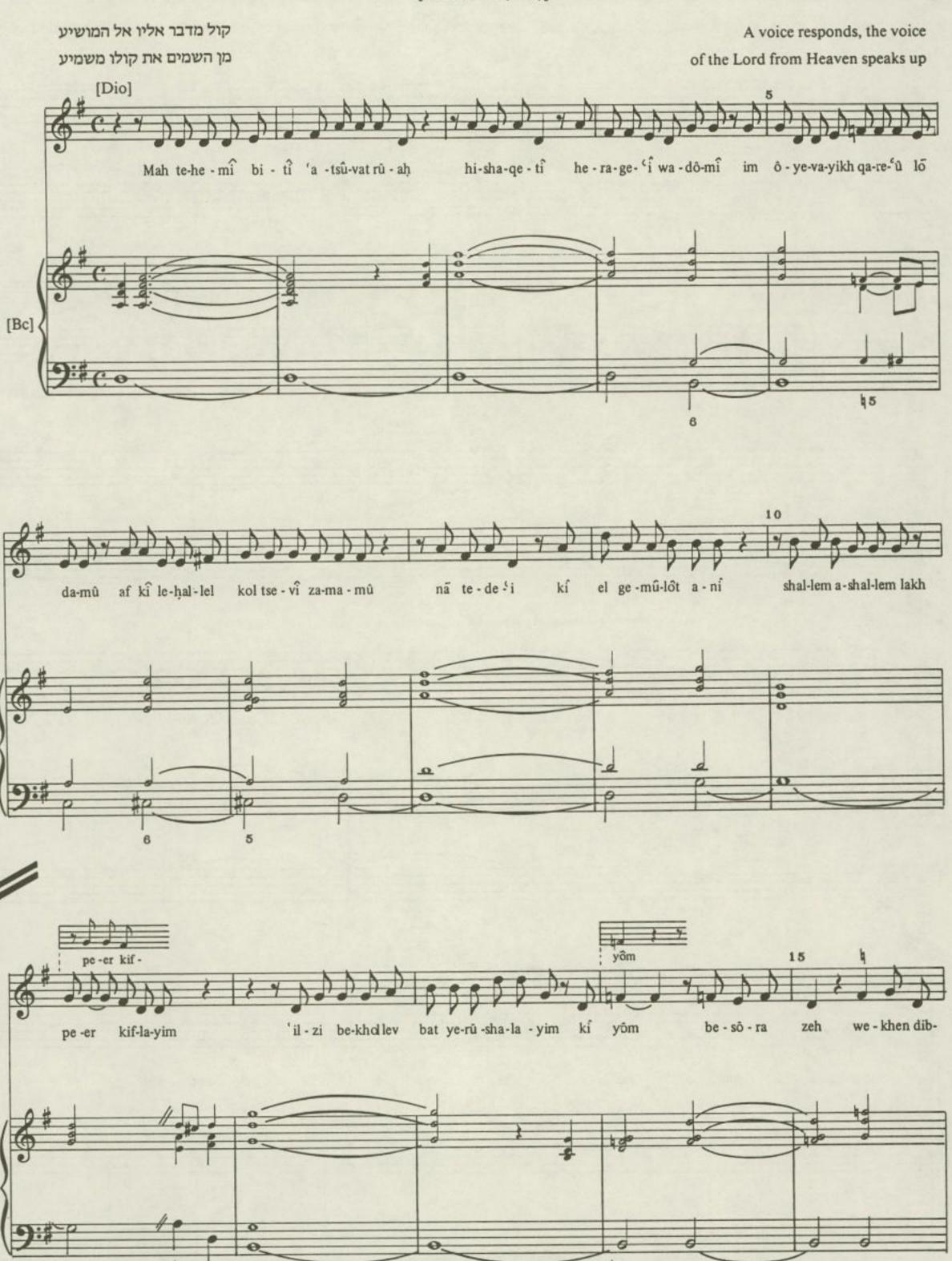

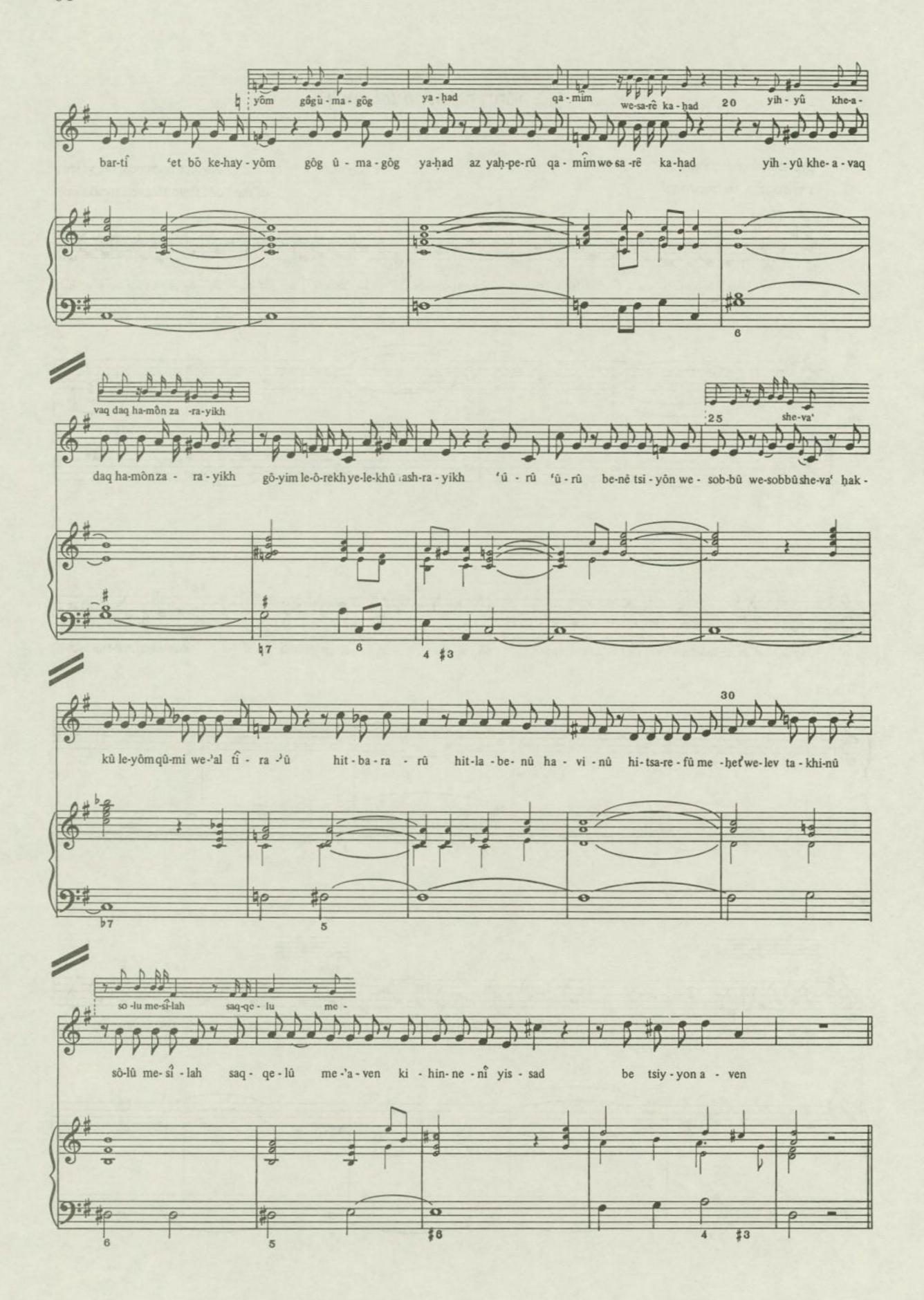

[12. מה תהמי Mah tehemî]

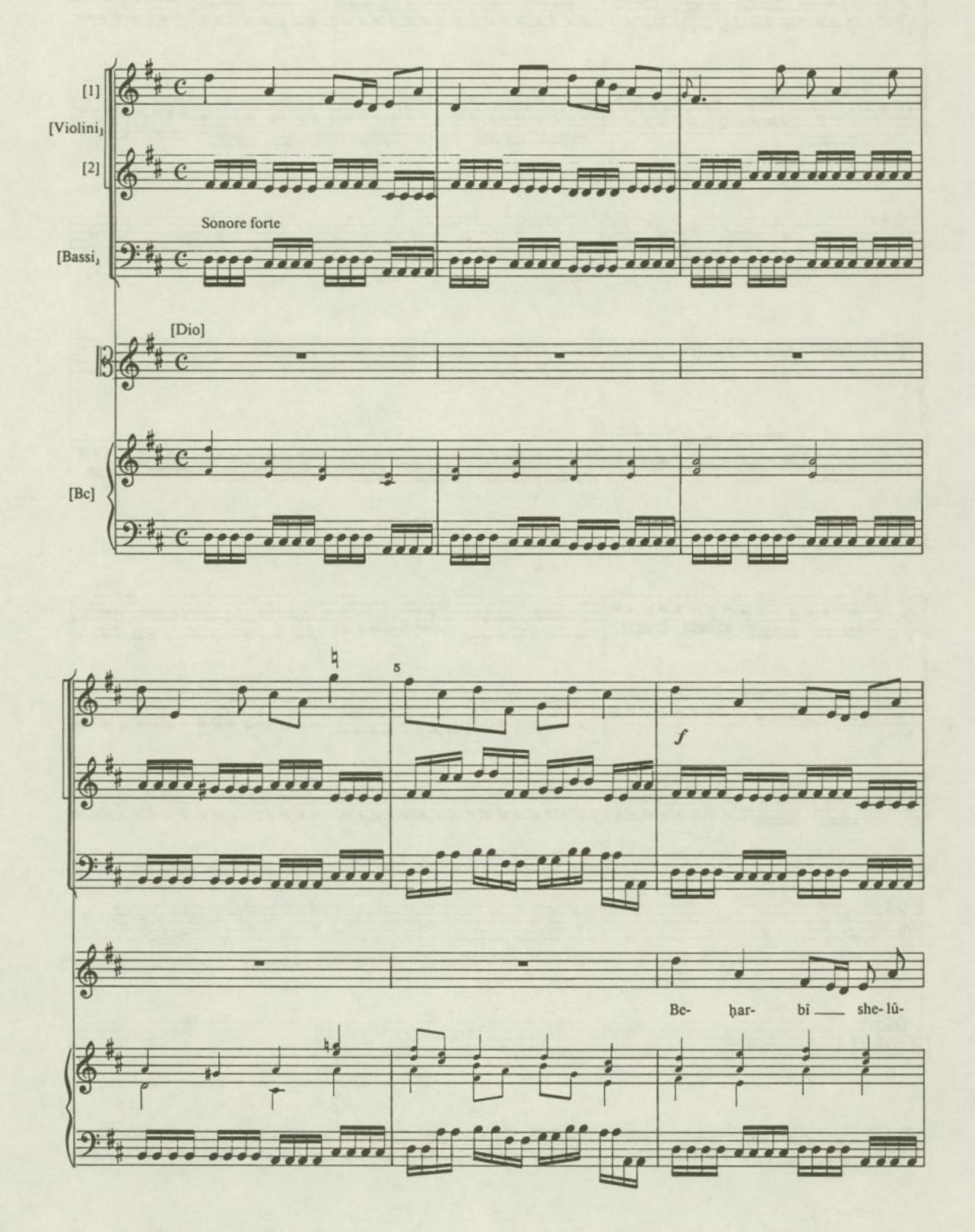
[Recitative (Dio)]

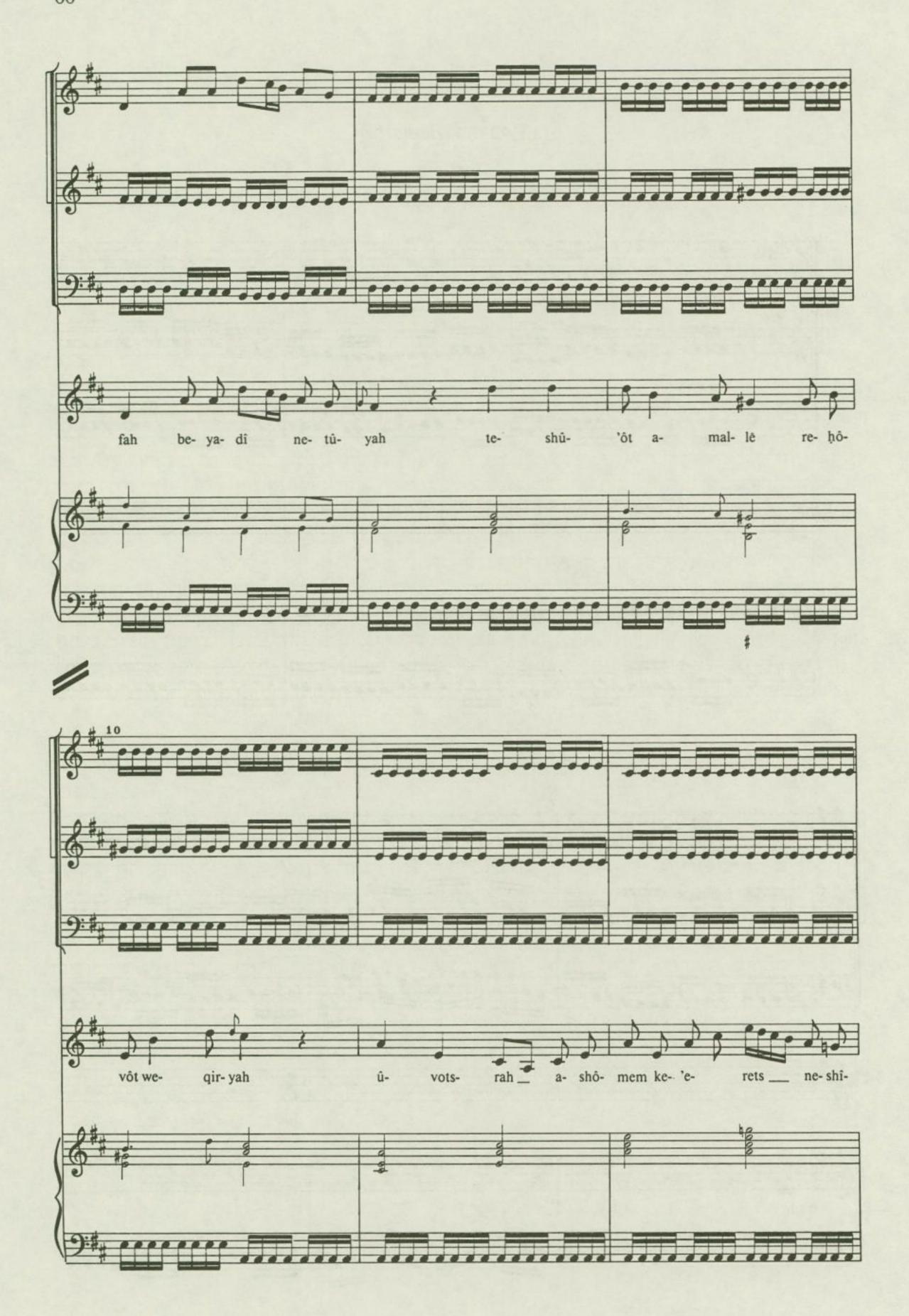

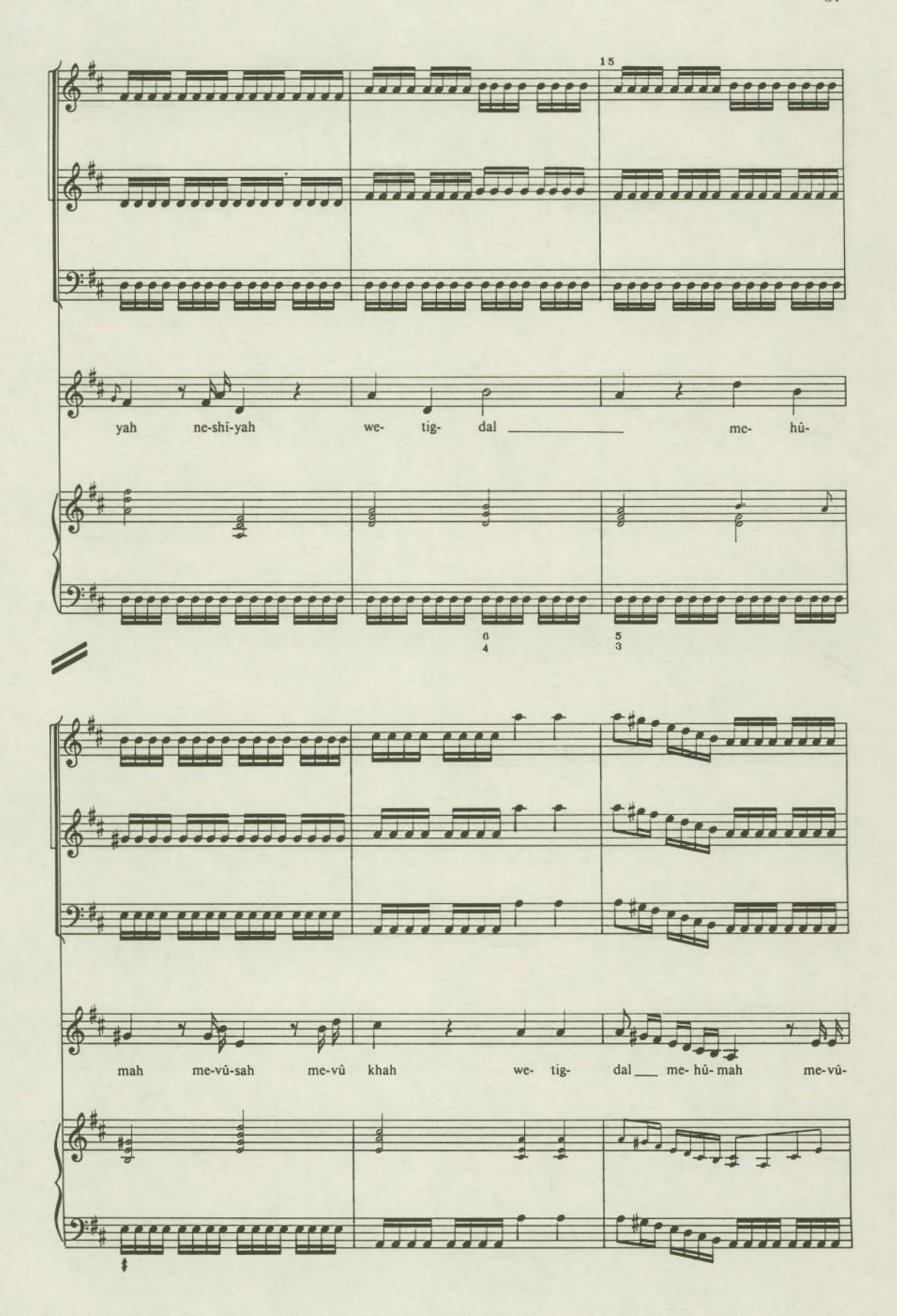

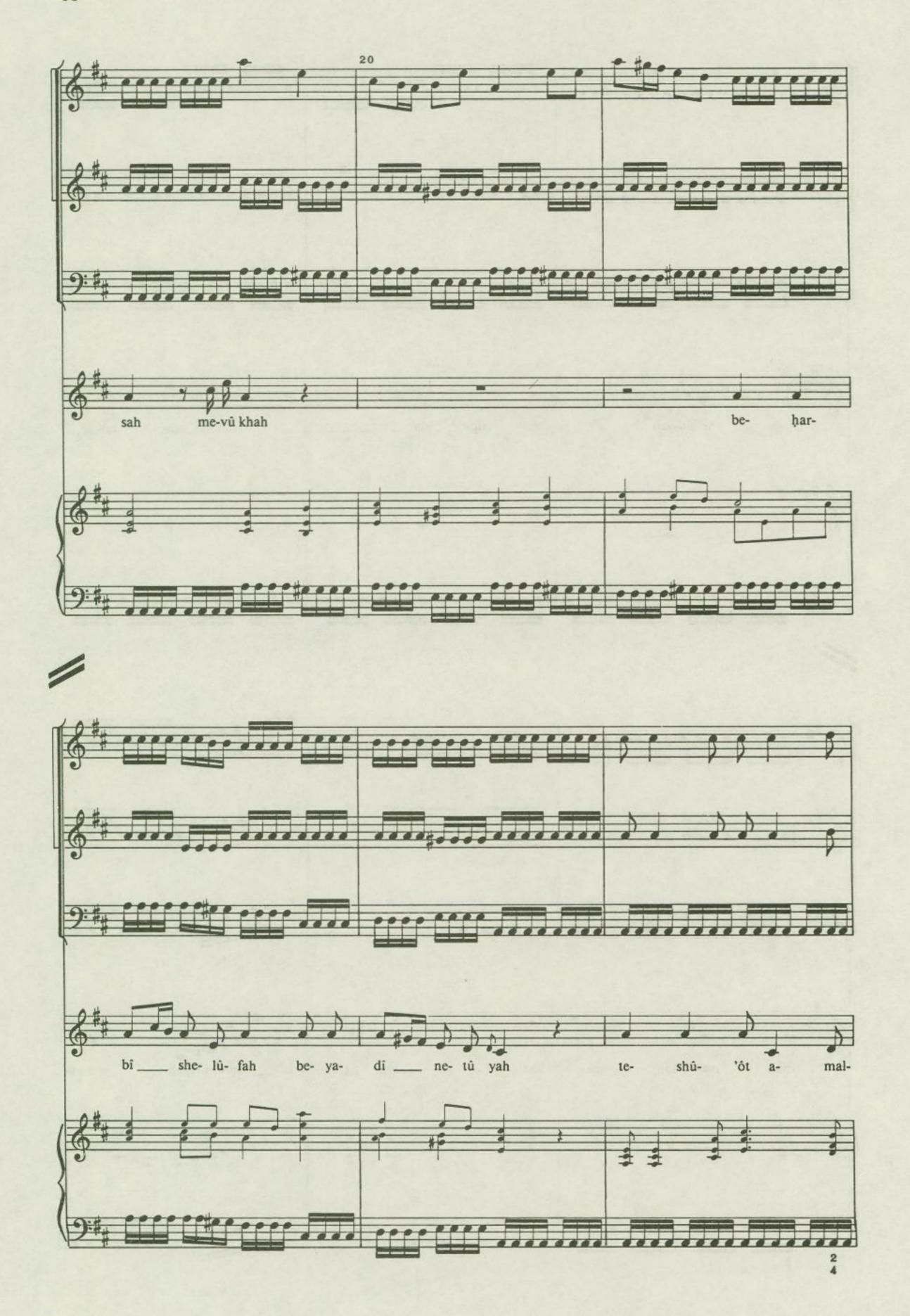
[13] בחרבי [*Be-ḥarbî*]

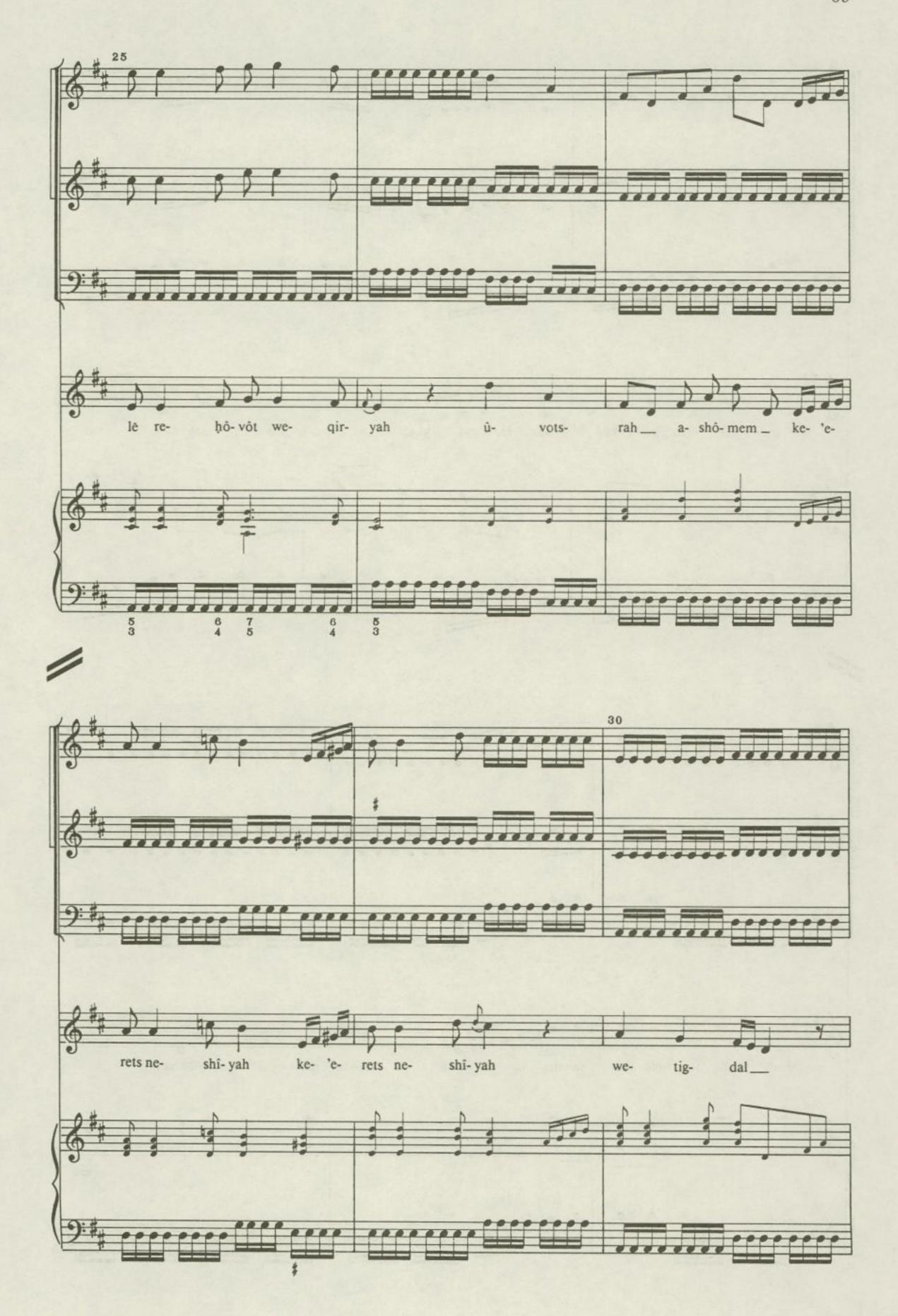
[Aria (Dio)]

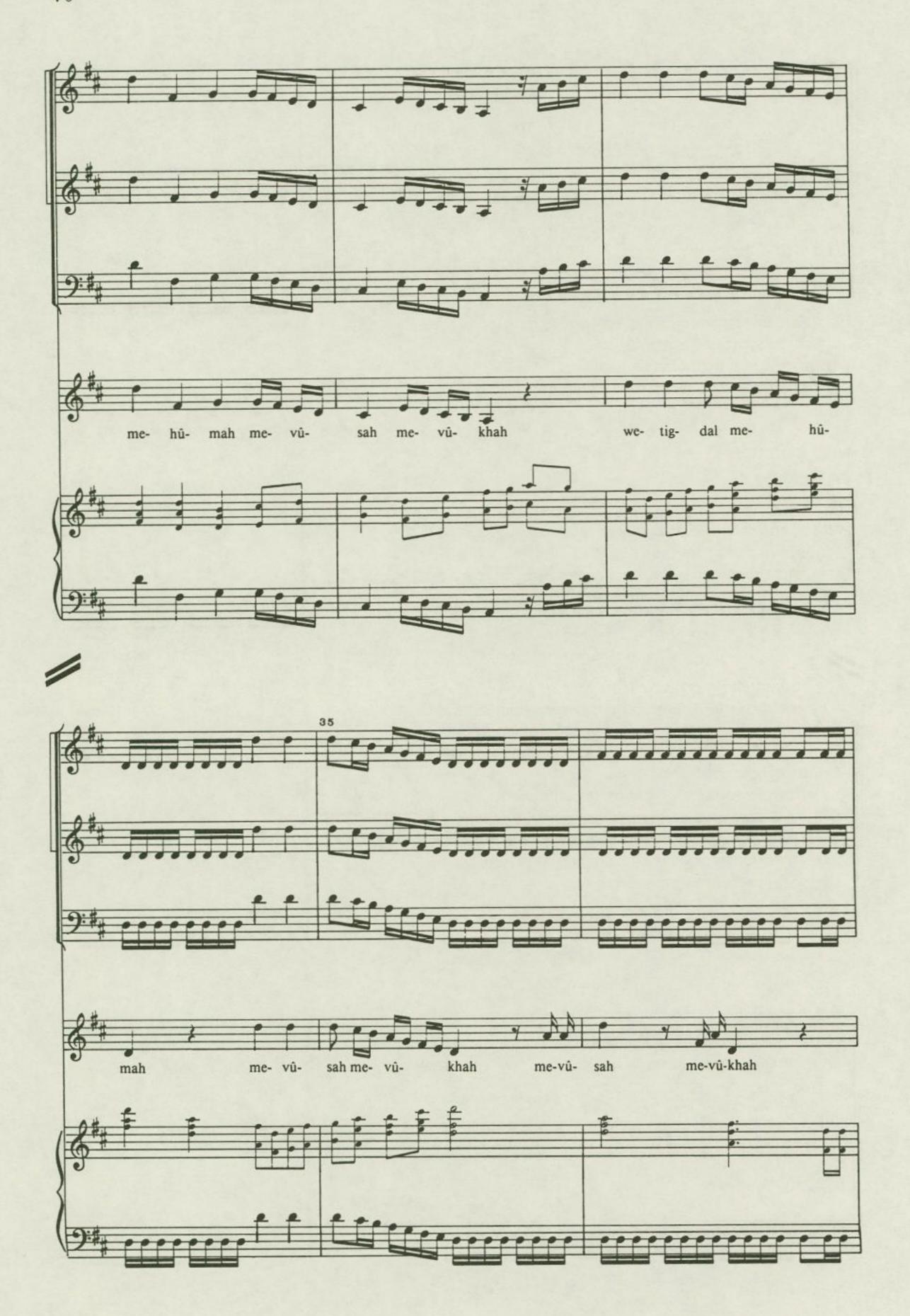

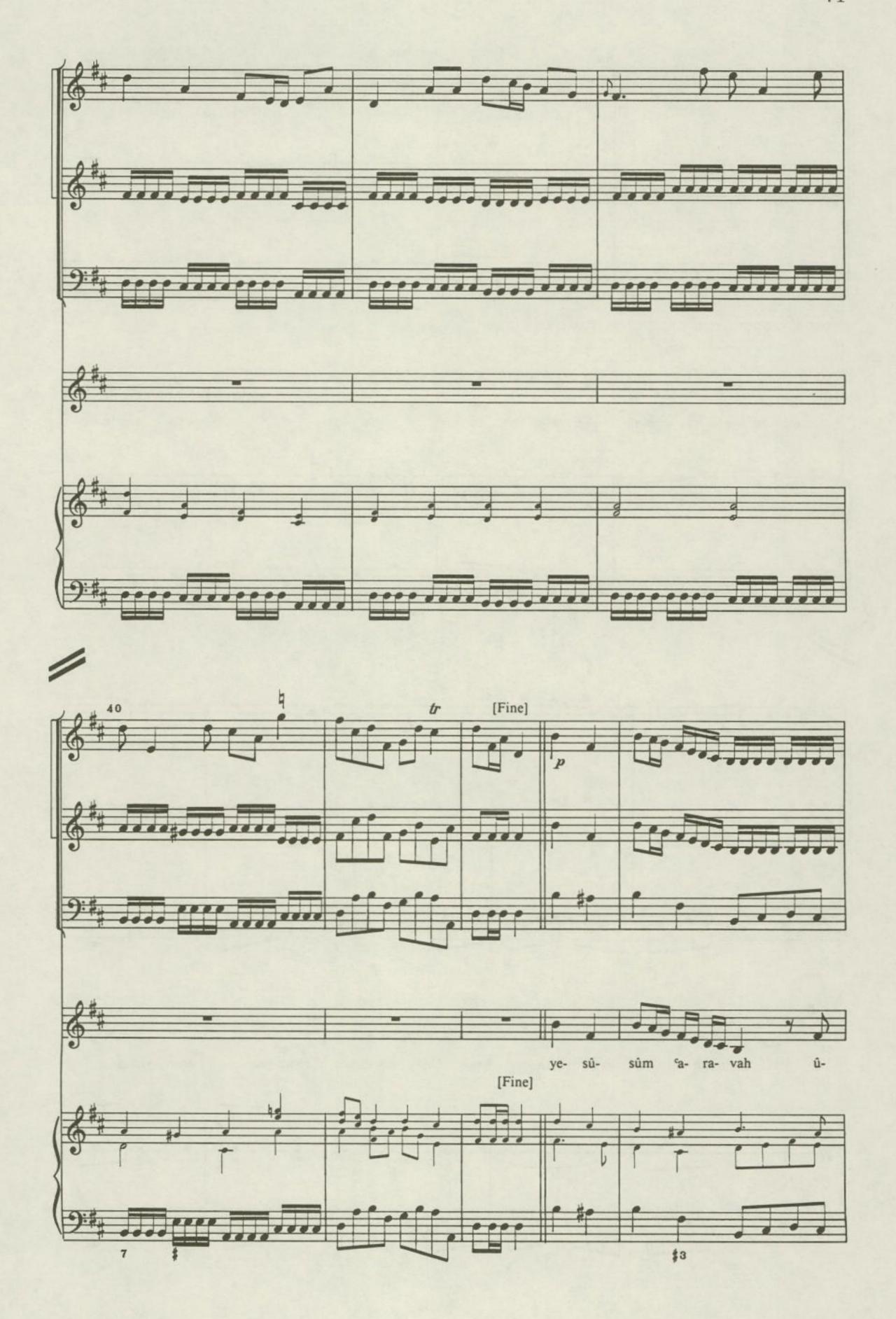

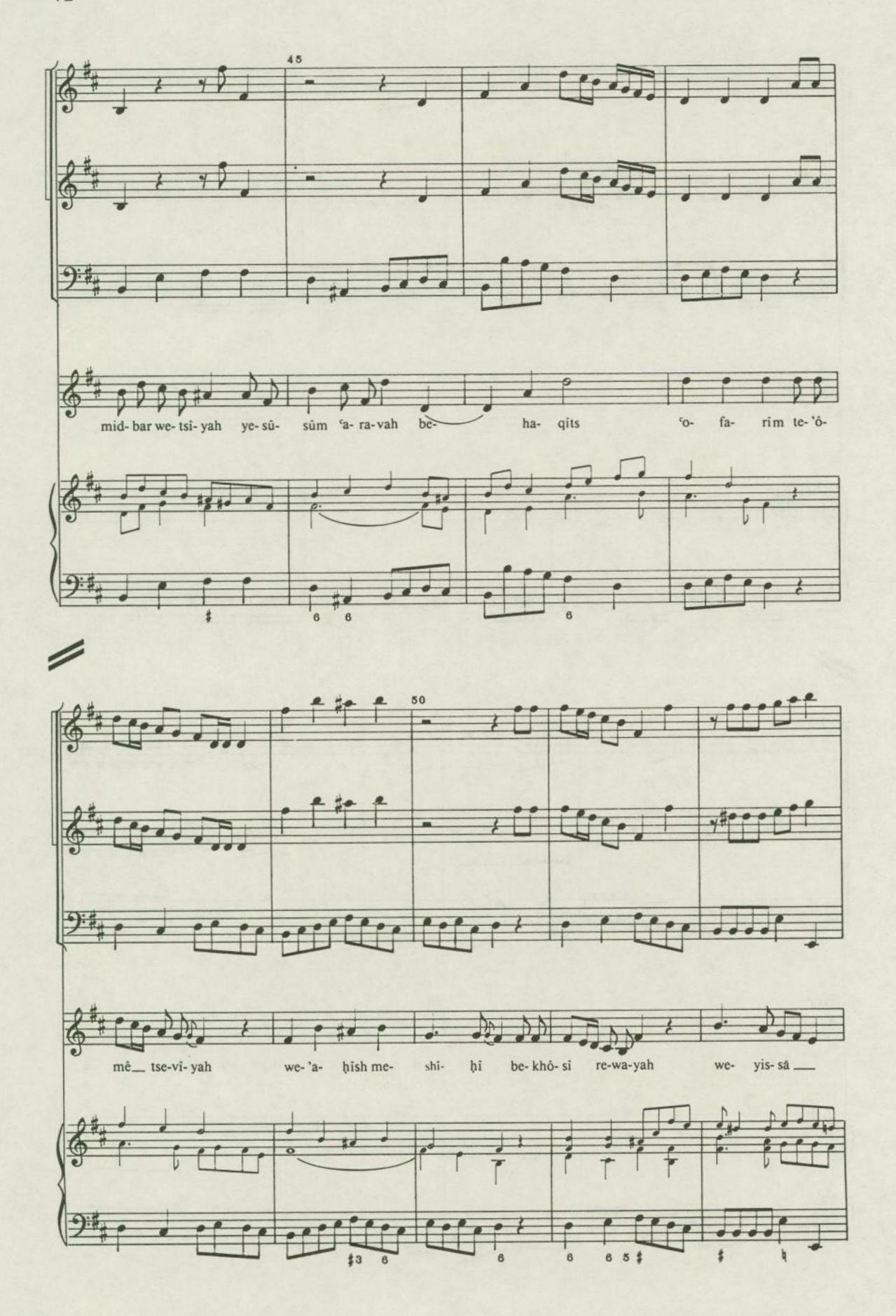

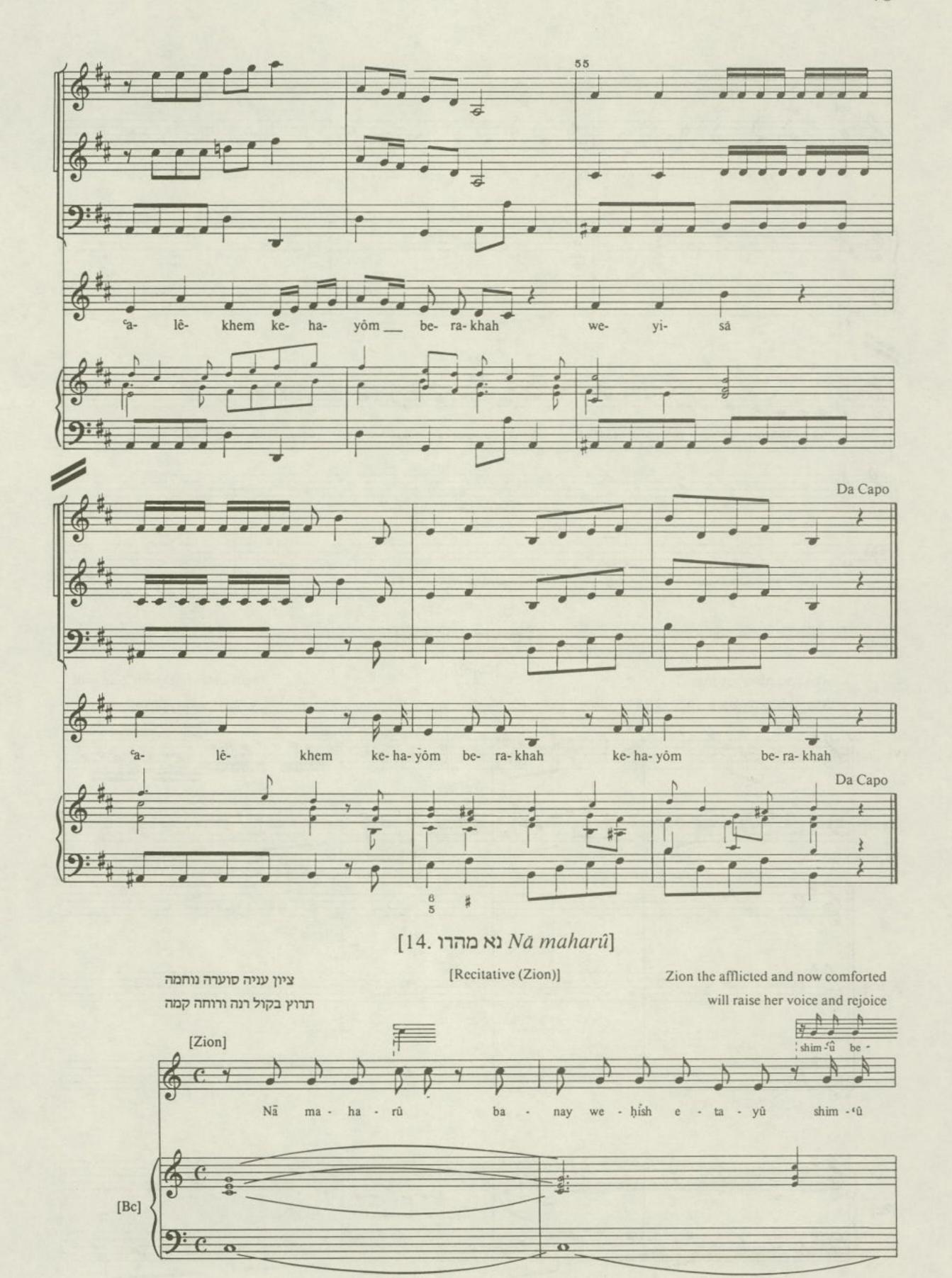

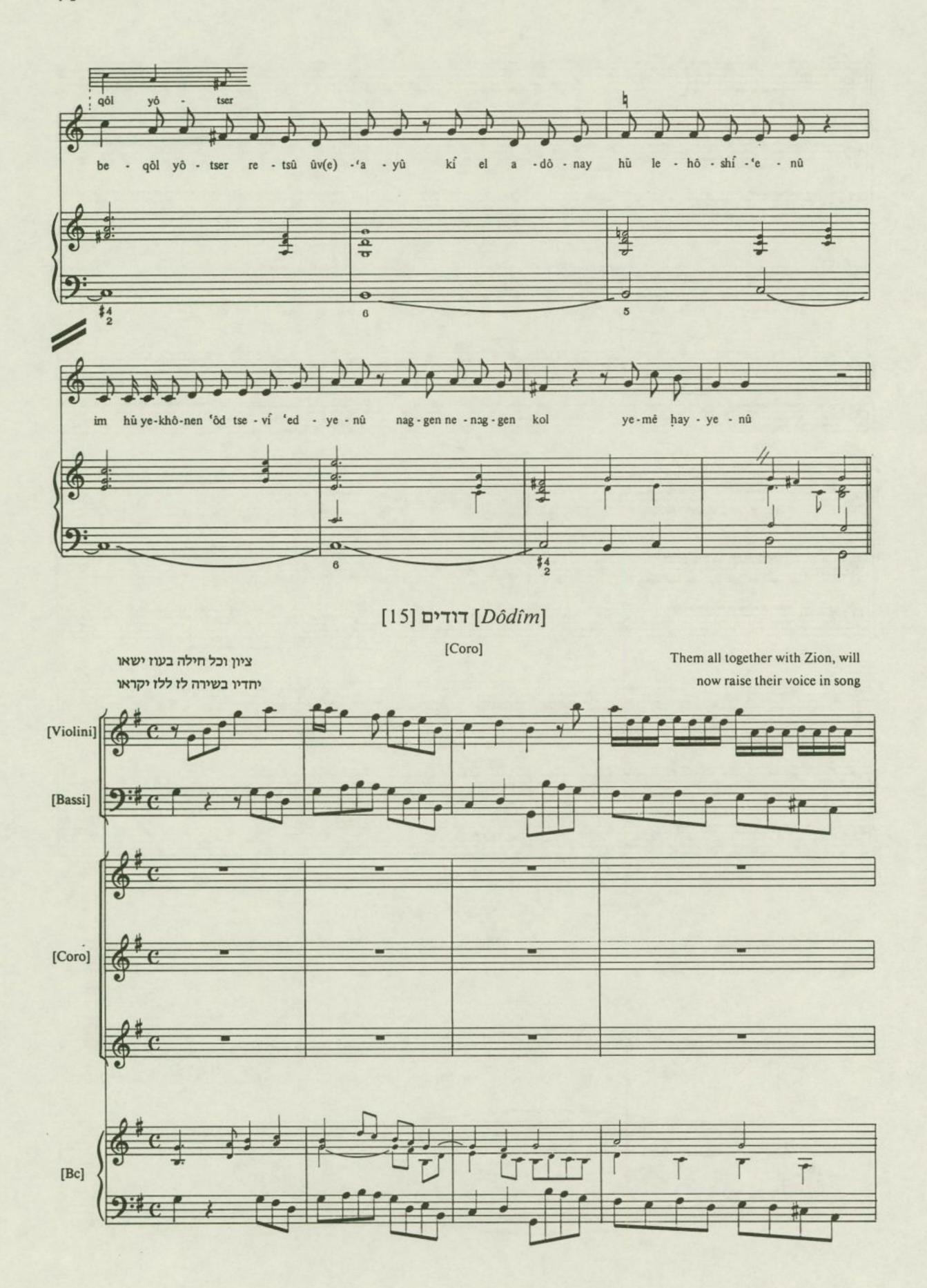

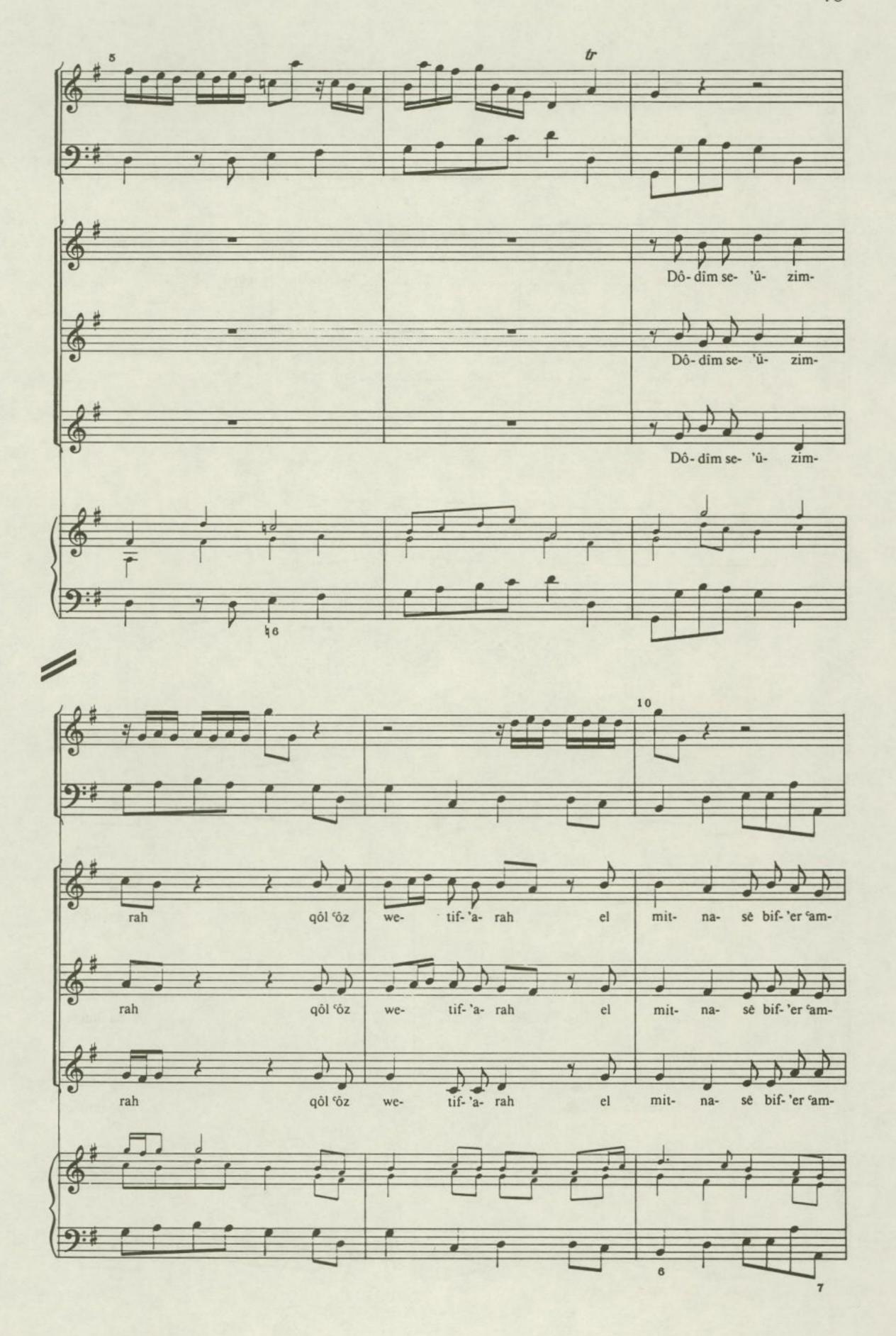

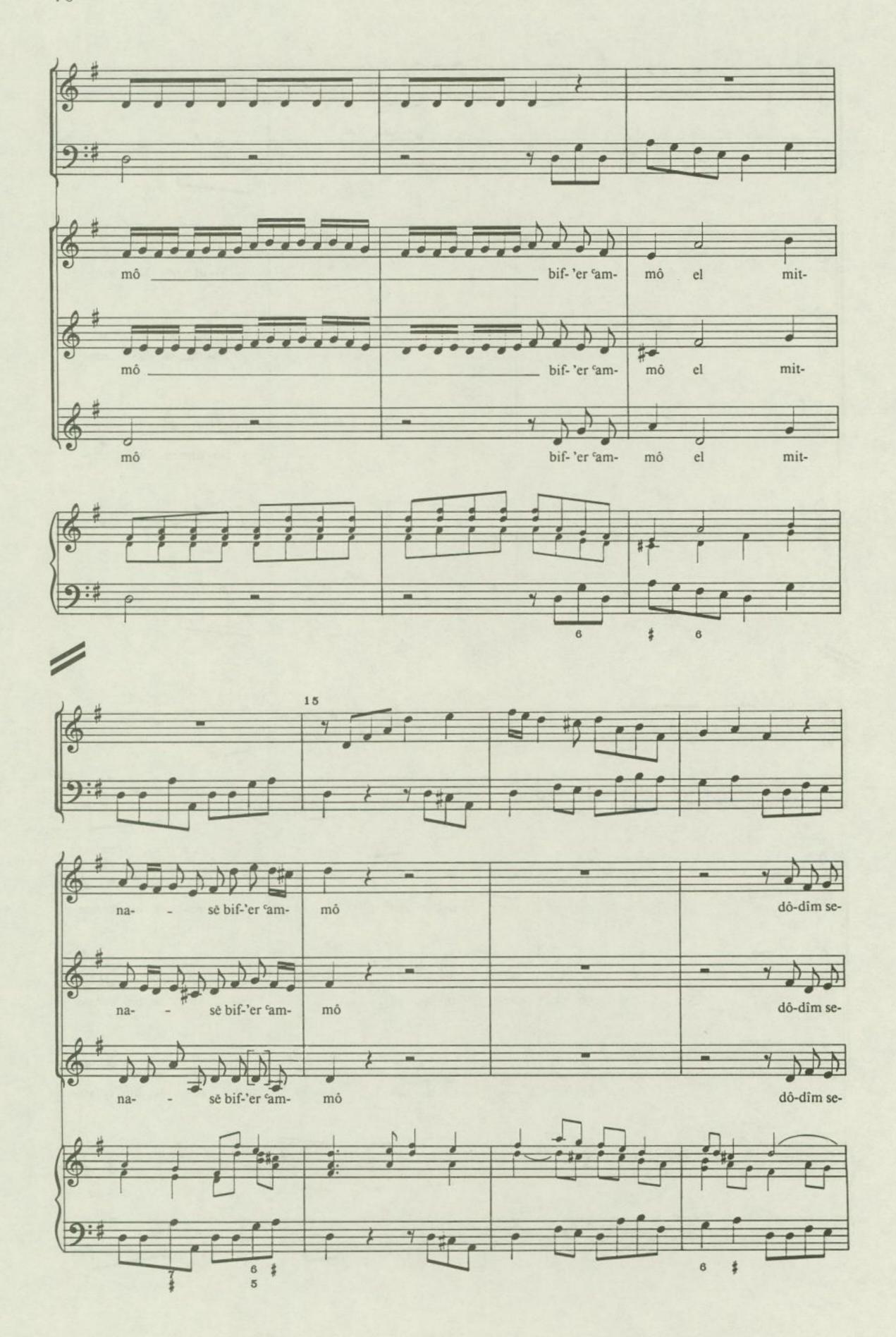

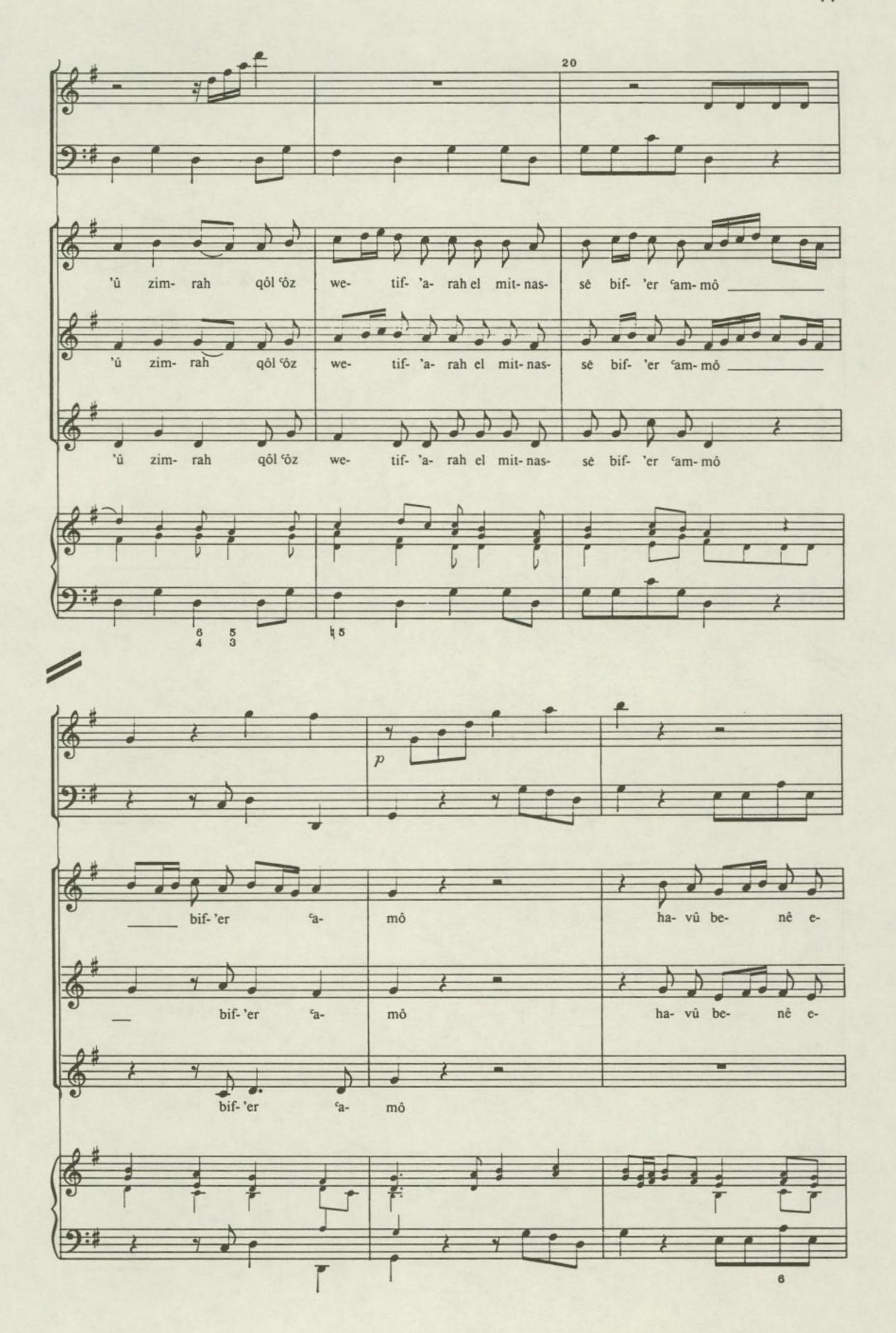

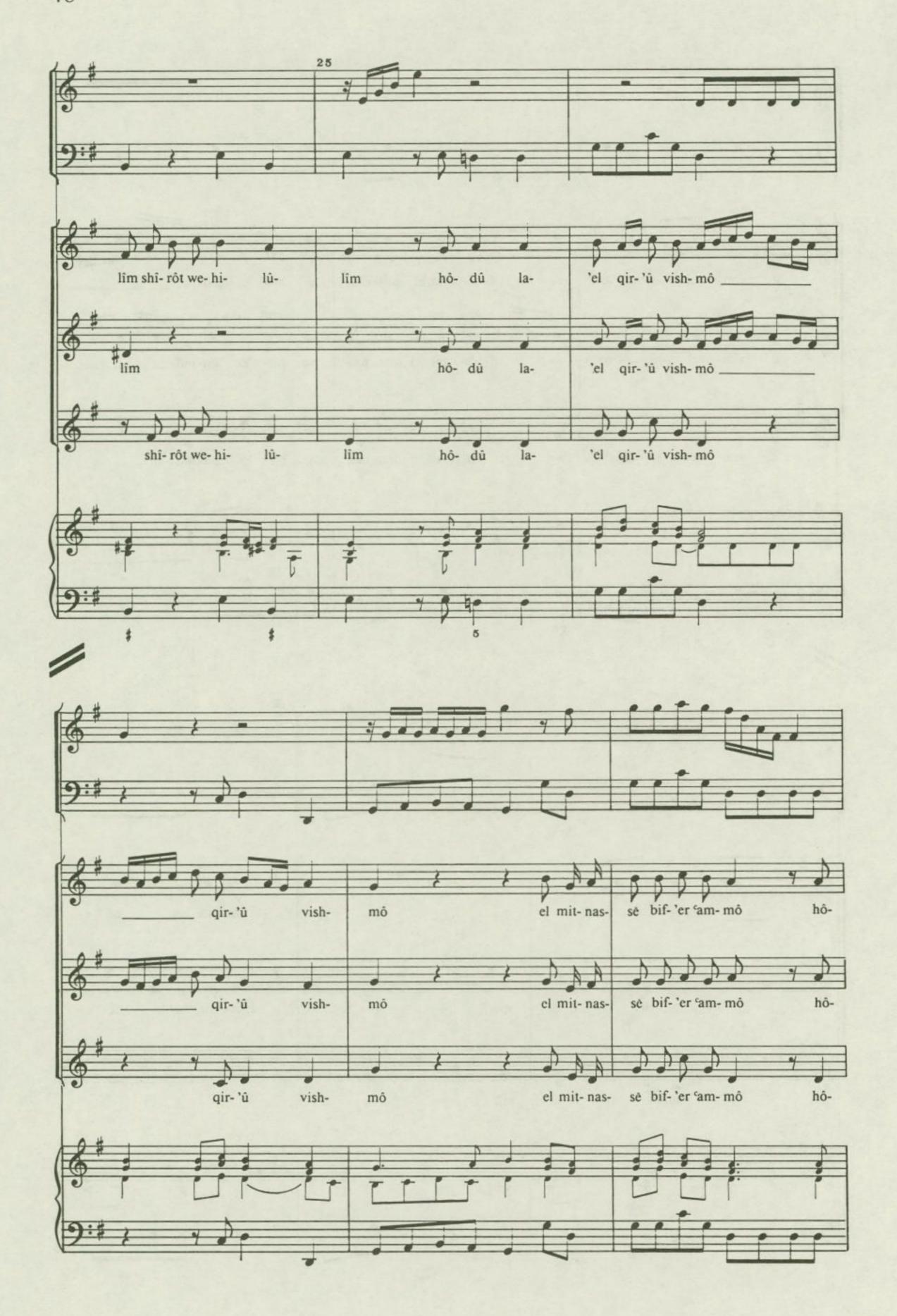

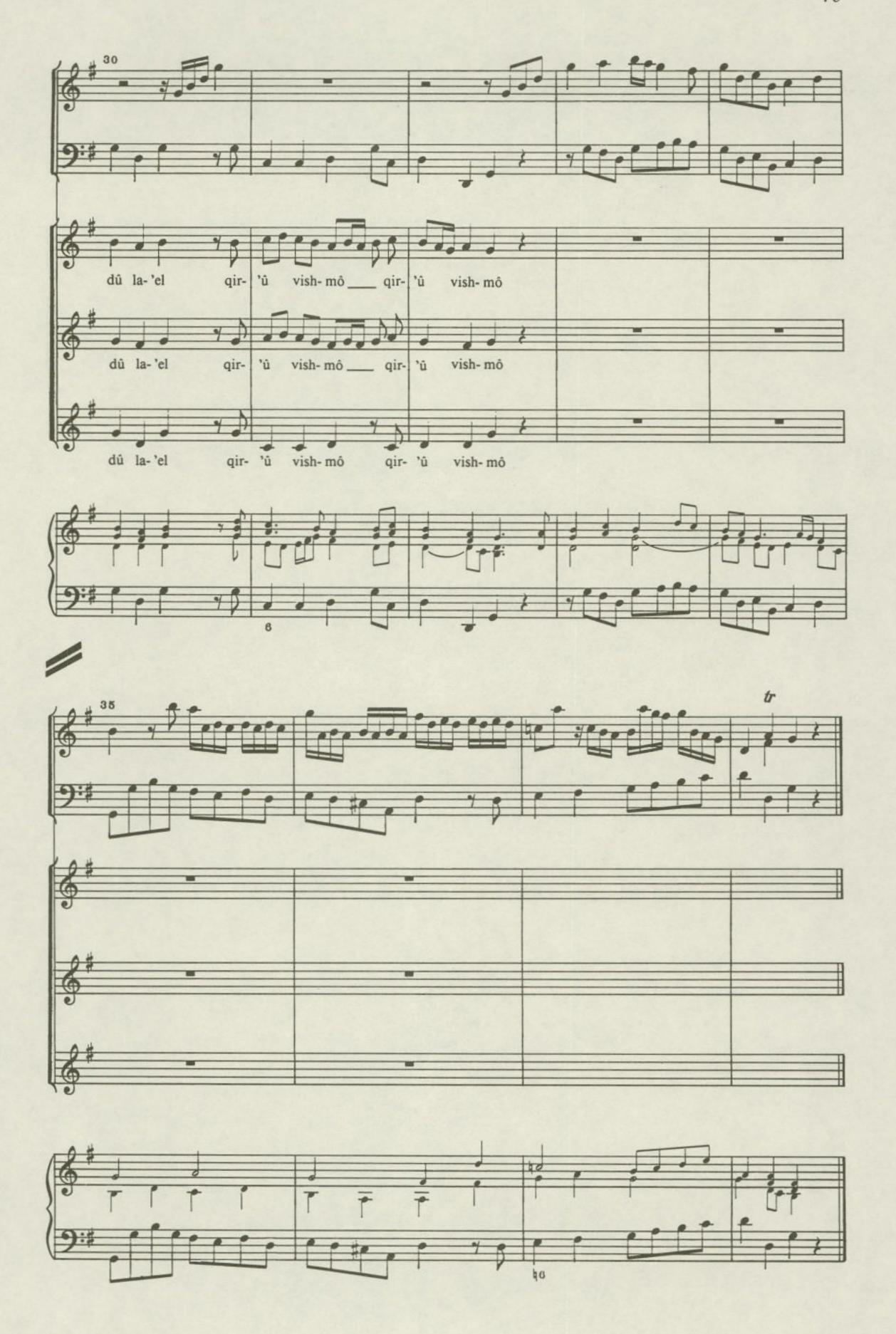

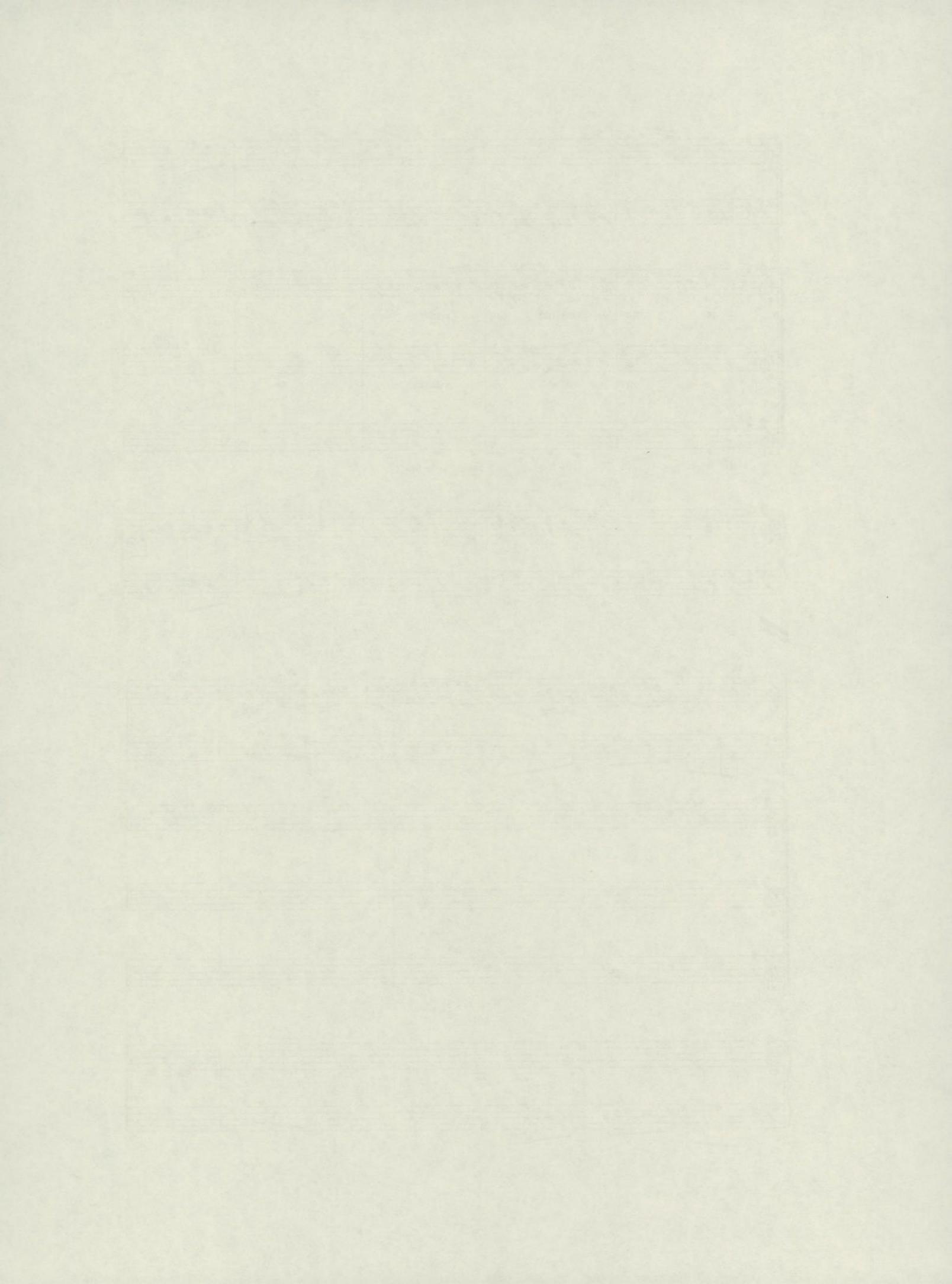

לכבור תהלת מעלת המחבר" ביתרון הכשר. חכמה חיילים ינכר" על לב ירושלים דוכר "ובחומותיה שובר" אוהבו ששר כנפשו מישרים דובר:

רמשורום בית שואנת המים ישאו נותוף כנור ושיר יפטיח נשאו נותוף כנור ושיר יפטיח במנענעים שרים ובמצלתים

שם מאפל לילה כיום יאירו ובקול שאון ומרה עדי שמים כל שר ונניר שם ואיש נינים במחול משחקים אהבה יעירו

דישמדו עיר האלקים טלה ער תנ אסיפת בר ורשא ירק או תעלוו קרוה וניל נרלדי

אם ראבה עה לעמור בפרק עפש לשמחה זו אשר חרלה ונפש לשמחה זו אשר חרלה דון עוד מנחם מונ ארוחה ידלן

ציון ענייה סוערה נוחמה למה ל הרוין בקול רנה ורוחה קמה

שמעו בכול יוצר רצו ובעוני ... בי אר יובר לרושיעני ... בי אר יובר לרושיעני ... בי אר יובר לרושיעני ... בי אר בכול יוצר דייני ערייני

ציון וכל חילה בעון ישאו א

בעת ההיא כא האות

[11]

[10]

בחרבי שלופה וכול ישא עלינם בריונ וֹיוֹרֶל מְיוּמֶר プロス フスコピラ ולארה אחומם ברכוץ

> קול מרכר אליני אל המושיע מן השמים את קולו משטיע

במשפט הבנותן עשה

יקם וברשיתו

צוער ברוב כרו

יכון נורו ציון

שוכן ברום וכולי

ישיב שבור גורו

ברום חביון צופה בכל בעיו מנונית שק על בעל נעוניה: ברום חביון

שוכן ברום מביון

במבפור אוה

כל אבי וממו הוש לא נס מה הוה בים עצובת חום ושקם הרגעי ורמי: אַר ני לרבל

נא הדעי כי אל נמולות אני עליי בכל לכ בת יתשלים עליי בכל לכ בת יתשלים ני יום בשורה וה וכן רבורי: ער כא ברום גוג ומנוג ידו

Ž

[8]

コガスコス כורה עם צמוריף חמח ער יריוד כונן צור וכולי בי רצו עלו. ל האיר מבבורף כונן צור בירך

נו לן מנים אוהו שער: המוערו עולמים שור וניביטה שבנה בת ציון בין עצי נער ליד מענל כלם פרשו רשח מהן מאח עשרת ראש הולכה ורווים הא פולי לי הלהו המבות על כן מבונו זעם קנילוה שוניק יום ניומני עבעפיה יורי מים: ולור עם פול חויש ונם ביחה נמר

מיתף ביתף ונושא אבר

תוה ציון קרים מועדי קרש

ארונים זולחף בעלוה

מובר בצוקה רב להושיע

וְכְל מֵרְבִּיח בִּיתָה יאבְלם חוֶש: למעלה ראש רבו כל חורפים בבת נולים אפם מחויק בוק וכל אנשי לבב פחרו פחר: זערו ער היסור שערי צרק אַכּר כי עריצים ניסרו יָדֵיר בְשַׁפֵּל בַּר זִירוהְ וְסַלות ואין אמר האנו

访

חמונור

השע הצולעה ניעה בעמים החביל וברה מכוח שבעה

לקראת פני צורו בניבו יעלל האיש לבוש ברים אשר מטעל ורושה וטלי

וצר נאור השך בעריפיה:

[6]

יולוורוניינעריאומי הבט אישי בעלי ארוים הדוצ

יונה וכולי

בני יצאני ועור לא שנו ב

נכים בצלעי שמחו נאספו

ורם לננדי עמרו ניצבו

קול יללת ציון אשר נעצבת

לו מנו נישותות עוני באנו מלרי לו השמיעי לור שיבין פצחי הנהכי באם ינר בין חנו טלע הראני אר מראון פפר בנשים קומי ציון נילי ושמחי

קול מלאכי מרום בעת נינשו לאטר לכת ציון אשרפנשו

בחוללים זה אל זה השיר הכל הכלים במנענעים וכצלצלים שרים כחוללים זה אל זה שואלים ירונו וישמחו חפיצי חפצי שמים זה היום בליות ביום חבוש ה את עטו טטכות שריות יפאר מקום מקרשו בני שיומים בשנותה ניסוך המים בחנ חבוש חריות אות חיוא לעת קבו לתלפיות תפוח זהב במשכיות:

הכא לעבר עברת עבורה הא וו היא עבר' שהיא עבר' לעברר

17/1/2

לנחוץ ולנטוש להרוג נכספו:

כי היהה ויכינו את המנחה . הרוחה:

ומעפר תשח אטריה י עורנה טרכר ומילין מחברה ונגלה כבור ה' לנגר עיניה והאיר אל עבר פניה או נרברו יראי ולנחם אותה כפלים. והנה היא יושבת ונעצבת בציריה שוכן שחק ואיצר האושרי ובשער רצין וכושר בארק השטועה טטאיין כל שועה כי ישועהו לא תרחק וצרקתו ה כליצי יושר ויבואו אחריה למלאות את רבריה לפני לרעת לכל שואל כי חשבתי דרכי כאלו שנים לא תאחר או לבשה ציון רוח עצה ונבירה יא בניה חקרא לשאת רנה וומרה קיימו וקבלו היהורים יחד יבואנ גרורים צמורים כקלל אנורים וגם ינון ואנחה

Ξ

עבדן הנאשן סכלי אל כלי דירק בצעיר שורי

פהוירצילי בם ופרש והשינ להם ריש את בציר

בצותיך:

המתנשא לכל לראש מע' הקצין אביך הנבר הוקם על עם שכנאי - אטנם כחסרך כשחתי וכבי איך ארון ששחתי למען תתרצה לסקל המסיל ולהסיר כל תהלה הצולע והנחלה כברני ביקרת גלילי מצבעותך והוריעני שלופך ושלום כי לך יאתה התפשרת הגבור' והנדולה - נא בלשון תחנה ונמה) באימה יוצאה שירה תרשה וחלושה כאשה נרושה שלום הטעשירה וקנתך וכל בני ביתך כי על כן אהבתי סובלות אך כרי להמלש מן הנגאי הריני בוכיר למע"כת מרעתי הקלושה - אוי לה לאות בושה כי יש לחוש בספק כי אין לי עת פנאי וירוע הוא כי הקיפוני מררו כתנורו של קרוב לוראי שמא ימצא בה ערו רבר הן במשקל הן בענין את ה' בשמחה י והנה באה ונהייתה (ולא ירעתי איך שובן מעונים ברבחי שבח ושבחה לקיים כתוב הדר עברו עלי לצאת כטימי'ימימה בשיר ירירות על הירות להורות לבורא כל היסורות ביום הח'ותם הגד'ול הכ'על כטשפש הראשון לנצורי כאשון טע' המשוררים והנוגנים לכבור רבה היא אלי יען כי קצר טצע שכלי מהשהרע בטלאכר ? השיר והנינון . קל וחומר בהניע תר המתר פנים פני או באריכו איזה סלות אחר באולי מסא הנגון לא חהיינ הוך והטהו שואף וורח טאו תארי נשחר ונרוני נחר ונקרע כע כת המאירים ונתפרדה החבילה אשר שם והב שכלך יורע איפוט כי מצאתי חן בעיניך קציני ורווני הלא בלכתך לקראתי כפקוריך גישיחה ואבישה וקולי ננרע כרע תחת השיר - אבל מה אעשה ואבי נור ארתו' ישרים השמור להחיותני כיום הזה במצוחיך מצוה Sal

צרק ובינשה תהלה סלת נקיה יעלה במקום אחד

יוסף חיים קצינין יצ'ו - שלום רב:

הקיום של רישום בתוים של הלחן בקול העליון של היצירה. רישום זה מייצג את הגירסה המוקדמת השנייה של הלחן האשכנזי המסורתי לפיוט "שופט כל הארץ" לימים הנוראים.°

1732 הטקס המוסיקאלי של שנת

דף השער, וא: בע״ה | ליום הושענא רבא הע״ל בשנת | התצ״ג | Cembalo | כמה״חר יוסף חיים קציגין יצ״ו | אדון עולם, זמירות | יונה ב[ין] חגוי סלע.

בפרטיטורה של 1732, 15 פריטים תזמורתיים וקוליים. הפריטים התזמורתיים (1, 3, 4) כתובים לשלושה עד חמישה תפקידים ריאליים: מיתרים, ב״ק, ולעתים תפקיד לאבוב (פריט 3x). הפריטים הקוליים – כולם לקולות גברים, ורשומים במפתח דו ״אלטו״ – כתובים לקול (עד שלושה תפקידים), מיתרים, אבובים (מדי פעם) וב״ק.

חלק א (פריטים 1–3): (1) סימפוניה־פתיחה בסול מז'ור לכינורות II-I, ויולות וב"ק. (2) "אדון עולם" לקול אחד וב"ק. (3) "סינפוניה" בסול מז'ור לאבובים, כינורות (אוניסונו) וב"ק, ולאחריה עיבוד לתהלים יג:ו ("ואני בחסדך בטחתי"), לשני קולות וב"ק, "בנגון שופט [כל הארץ]" לימים הנוראים (ראה לעיל הפיסקה המתייחסת להערה 9).

חלק ב (פריטים 4–15): (4) סימפוניה־פתיחה ברה מז'ור לכינורות III-I, ויולות וב"ק"; (5–15) הקנטטה־מעין־אורטוריו "יונה בין חגוי סלע" לחמישה (או שישה) קולות, מיתרים, אבובים וב"ק. (שם הקנטטה צוין בקיצור, בדף השער ובדף 14א בפרטיטורה: "יונה".)

תמצית הקנטטה־מעין־אורטוריו "יונה"

הטקסט דן במצוקת ציון, נחמת הגולים והבטחת הגאולה. הנפשות הפועלות (כאמור לעיל, כל התפקידים נועדו לקולות גברים ונרשמו במפתח "אלטו", ובכללם ציון/יונה המופיעה בדמות אישה) הן כדלהלן:

- שני מלאכי מרום -
- ציון הקרויה "יונה", מייצגת את ישראל
- איש לבוש בדים (דניאל טו:י), כנראה אחד משני המלאכים -
  - ישראל ("Clemenza") מליץ מליץ ("Clemenza")
    - 12("Dio") קול אלהים --

המהדורה המודפסת של הליברטו (מנטובה, 1732) המוצגת להלן בצילום פקסימיליה, כוללת "הערה" של המחבר המספרת את תוכן הקנטטה־מעין־אורטוריו וכמה טקסטים נוספים המאפשרים להבהיר היבטים משמעותיים של הרקע ההיסטורי של היצירה (ראה AdCM עמ' נד-נה, פו-צז).

⁹ הגירסה הרשומה המוקדמת ביותר מצויה בתוך Estro poetico armonico, כרך IV (ונציה, 1724), עמ' 86, מאת בנדטו מרצ'לו; ראה AdHN II עמ' 882-881. ראה גם AdCM, עמ' קיט-קכב, הטבלה המשווה בין המקורות הכתובים של הלחן לבין המסורת בעל-פה עד המאה ה־20.

^{10 &}quot;למרות שסימפוניה־פתיחה זו מצויה במקורות המייחסים אותה להאסה, ויוולדי והנדל, היא נכתבה כנראה בידי מלחין משני...", ראה בתיה חורגין, AdCM, עמ' קלב.

¹¹ סימפוניה זו היא ככל הנראה פסטיצ'ו של פרקים ממקורות שונים, ראה AdCM, עמ' קג הערה 107, ועמ' קלב.

¹² השמות האיטלקיים לדמויות מליץ ("Clemenza"), וקול אלהים ("Dio"), שאולים מן הקנטטה־מעין־אורטוריו של AdCM עמ' נג הערה 7, ועמ' נז הערה 19.

III-I). כתב־היד, אשר נתגלה בשנת 1964 על־ידי מר משה גורלי, מכיל שלוש פרטיטורות לטקסים מוסיקאליים בהושענא רבה בשנים תצ"ג (1732), תצ"ד (1733), תצ"ו (1735). פרט לכתבי־היד המוסיקאליים הללו יש כתבי־יד נוספים ומקורות מודפסים, שבהם נשתמרו הליברטי של הקנטטות שבוצעו במהלך טקסים אלה, וכן עדויות טקסטואליות נוספות. הסיכום הבא של המחקר המפורט של שלושת הטקסים (ראה AdCM), שאוב מתיאור כתבי־היד בתוך RISM, כרך AdHN I) B IX¹):

לכל אחד מהטקסים האלה שני חלקים. חלק א הוא סדרה של קטעים לתזמורת וקטעים לזמרת טקסטים ליטורגיים, והוא מעין מבוא לחלק ב אשר הוא החלק העיקרי של הטקס: קנטטה [1735] או קנטטה־מעין־אורטוריו [1733, 1733] אשר הליברטו שלה נכתב במיוחד לטקס המוסיקאלי של אותה שנה.

מחבר הליברטי של 1732 ו־1733 הוא ש״ח ירק. זהותו של מחבר טקסט הקנטטה של 1735 (Giuseppe Vita Clava: נשארה בלתי ידועה. יוזם הטקסים היה יוסף חיים קציגין (באיטלקית: קציגין המוסיקה קציגין הזמין את הליברטי, היה ככל הנראה גם אחראי על העריכה ועל ליקוט המוסיקה ואף השתתף בביצוע כמנצח וכנגן צ׳מבלו. יתכן שאף הלחין או עיבד חלק מן המנגינות של הטקסטים הליטורגיים וקטעים משניים, כגון סינפוניות.

אפשר לומר שהליברטי נוצרו בארבעה שלבים. שלב ראשון: חיבור הליברטו בעברית; שלב שני: עיבוד נוסח איטלקי של הליברטו; שלב שלישי: הלחנה של הנוסח האיטלקי של הליברטו (או התאמת יצירות שנשאבו מהרפרטואר הקיים); שלב רביעי: עריכת הפרטיטורות לקראת ביצוע היצירות תוך כדי התאמת הנוסח העברי של הליברטי למוסיקה. דוגמאות רבות לקשיים שבהתאמת הטקסט העברי, בייחוד בקטעי הרצ׳יטטיב של טקס 1733 מוכיחים שהמוסיקה נכתבה במקור לנוסח האיטלקי של הליברטו. שתיים מתוך הסימפוניות־פתיחות שהמוסיקה במקורות אחרים להאסה, זוהו ברפרטואר האיטלקי מהתקופה: מס׳ 1 של שנת 1732 מיוחסת במקורות אחרים להאסה,

הנדל או ויוולדי, ומס' 4 של שנת 1733 זוהתה כיצירה מפרי עטו של אנטוניו בריוסקי. "יתכן שיצירות תזמורתיות אחרות הושאלו ממקורות דומים. פרט לקטעי הרצ'יטטיב, אשר כנראה הולחנו במיוחד עבור האירוע, אין זה מן הנמנע שכמה קטעים קוליים נלקטו אף הם ממקורות שונים בשיטת הפאסטיצ'ו.

על סמך הבדלים איכותיים בין שתי הקנטטות הראשונות לבין הקנטטה האחרונה אפשר להניח שלפחות שלושה אנשים השתתפו בהלחנת הקנטטות: אנונימוס א — מלחין שתי הקנטטות הראשונות; אנונימוס ב — מלחין הקנטטה השלישית, והעורך המוסיקאלי של הטקסים הקנטטות הראשונות; אנונימוס ב — מלחין הקנטטה העלישית, והעורך המוסיקה, ליקט — כנראה יוסף חיים קציגין. קציגין התאים את הנוסח העברי של הליברטי למוסיקה, ליקט וערך את המוסיקה של חלק א ואת הסימפוניות-פתיחות של חלק ב, ויתכן שאף הלחין או עיבד חלק מן המנגינות של הטקסטים הליטורגיים ושל הפרלודים והאינטרלודים התזמורתיים. ההזדקקות לנוסח איטלקי של הליברטי אולי מעידה על כך שהמלחינים האנונימיים של הקנטטות לא היו יהודים.

בדיקת היחס בין המנגינות הליטורגיות של חלק א לבין הרפרטואר המסורתי של יהודי אשכנז באיטליה העלתה שהממצא המעניין ביותר מתייחס לפריט מס' 32 של הטקס של שנת 1732: עיבוד לשני קולות ובאסו קונטינואו (להלן ב"ק) לתהלים יג:ו, מן הזמירות (= פסוקי דזמרה) של תפילת שחרית. ההירמון המסורבל והקלוקל של הלחן מדגים את ההבדל האיכותי שנזכר לעיל, בין "אנונימוס א" לבין "אנונימוס ב". חשיבותו העיקרית של פריט זה היא בעצם

^{.212-210} מס' AdHN I ;AdCM, מס' 5

[.]GoHRa, GoHRb, GoHRc : שלושת הליברטי פורסמו בידי מ׳ גורלי

⁷ דיון על היחס בין הקנטטות של 1732 ו־1733 לבין התפתחות האורטוריו האיטלקי במאה השמונה־עשרה, ראה AdCM, עמ' קח-קיא.

⁸ ראה "הערות מאת בתיה חורגין על הסימפוניות־פתיחות..." (באנגלית), בתוך AdCM, עמ' קלב-קלג.

מבוא *

הושענא רבה בקסאלי מונפראטו (תצ"ג, תצ"ד, תצ"ו)

בהשפעת תנועת המקובלים מצפת, במהלך המאה השש־עשרה, נפוץ נוהג התפילה בשעות הלילה ולפני עלות השחר ("התיקונים") — תחילה בקהילות איטליה ומדינות ים תיכוניות נוספות, ולאחר מכן באירופה כולה. אירועים אלה נתקיימו בהזדמנויות שונות במשך השנה, ובכלל זה ליל הושענא רבה, הוא המועד האחרון להמתקת דינו של האדם לפני הקדוש ברוך הוא, המכונה באיטליה "יום החותם הגדול". בלילה הזה מצטיינת התפילה לגאולת ישראל ולבניין ירושלים בלהט מיוחד.

במאות השבע־עשרה והשמונה־עשרה, בייחוד באיטליה, היה ליל השימורים של הושענא רבה אחת ההזדמנויות החשובות ביותר לביצוע של יצירות מוסיקה אמנותיות. אירועים כאלה טופחו בעיקר בידי חבורות כמו אלה שהשתייכו לתנועת "השומרים לבוקר", או חבורות בעלות כינויים דומים. הקטע המוסיקאלי הראשון להושענא רבה אשר הגיע לידינו הוא קטע מס' 27 בתוך "השירים אשר לשלמה" מאת שלמה רוסי (ונציה, שפ"ג): הפיוט "אפתח שיר בשפתי", שאותו אנו מוצאים גם באוסף המודפס של תפילות מיוחדות של חבורת "מעירי שחר" במודנה. בין המקורות הרבים המעידים על פעילות מוסיקאלית בליל הושענא רבה יש מקור נוסף מן המאה השבע־עשרה: Cantata ebraica in dialogo מאת קרלו גרוסי שנדפסה בונציה בשנת 1881. בשנות השלושים של המאה השמונה־עשרה התקיימו בליל הושענא רבה אירועים מוסיקאליים בהיקף ניכר בקהילה האשכנזית ("טדסקי") שבקסאלי מונפראטו. המקור המוקדם ביותר שנתגלה עד כה, הקשור לאירועים אלה, הוא הפרטיטורה של הטקס משנת 1732 היוצאת כאן לאור.

בקסאלי מונפראטו, עיר באזור פיימונטה (צפון איטליה), היתה קהילה יהודית החל מהמאה החמש־עשרה. לאחר תקופת שלטון ארוכה של דוכסות גונזאגה ממנטובה (1536–1708) עברה קסאלי מונפראטו לחסות דוכסות בית סאבויה (1709). במאה השמונה־עשרה מנתה האוכלוסיה היהודית בעיר כ־500 עד 700 נפשות. בית הכנסת המפואר (נבנה בשנת 1595), אשר בו נערכו הטקסים המוסיקאליים, הוא מהגדולים שבבתי הכנסת העתיקים באיטליה. האירוע המוסיקאלי של שנת 1732 חל בעיצומה של תקופה סוערת אשר בה ניסתה המנהיגות היהודית למנוע את מימוש האיום של הקמת גטו ליהודים בעיר זו (ראה AdCM, עמ׳ צו).

מקור המידע העיקרי בעניין האירועים המוסיקאליים בקהילה היהודית בקסאלי מונפראטו בתקופה זו, הוא כתב־היד השמור בספריית המדינה ע"ש לנין שבמוסקבה (כ"י גינצבורג 807

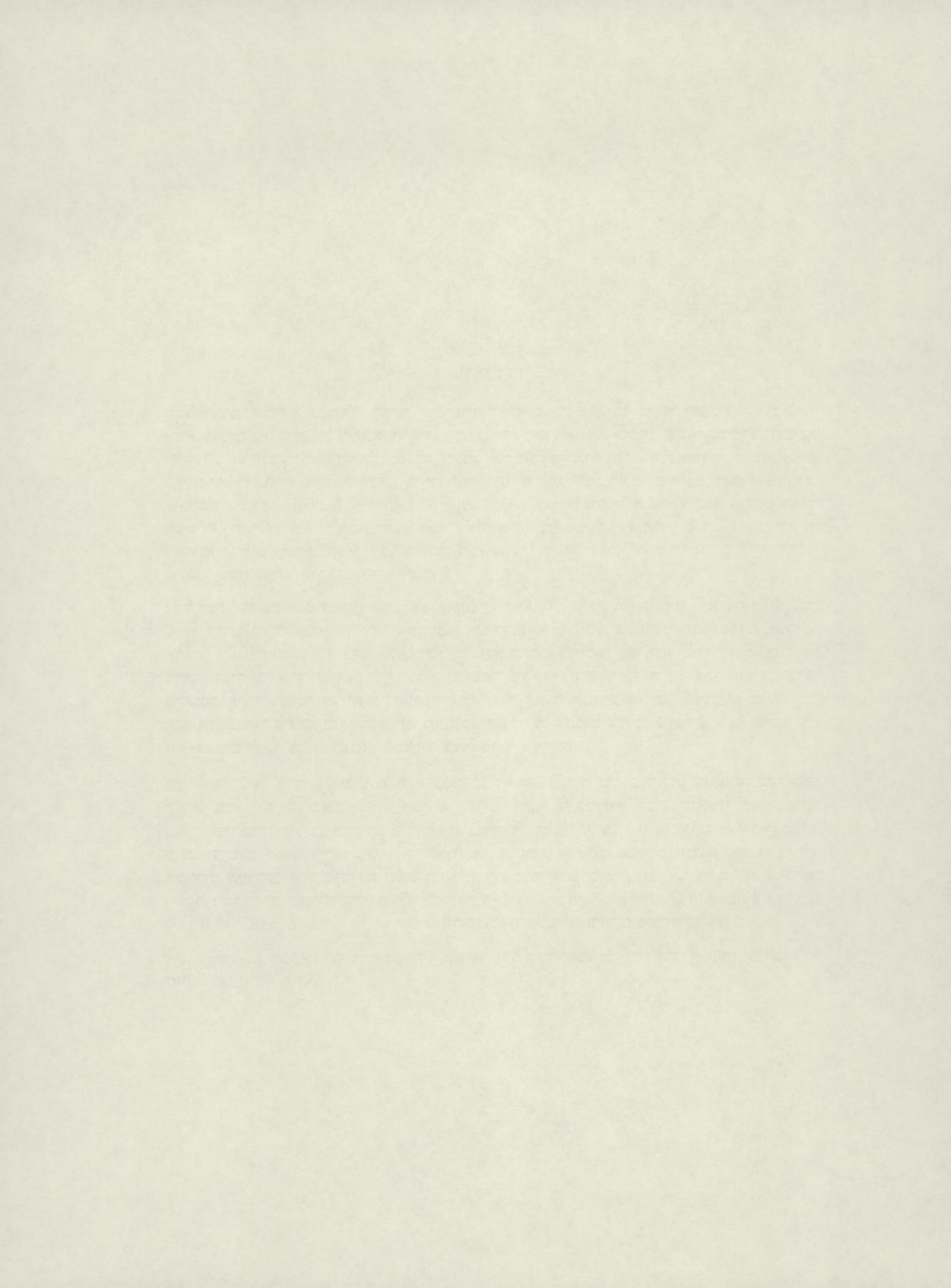
^{*} ביבליוגראפיה ראה במבוא הלועזי, עמ' XVI.

ו לתיקון של הושענא רבה היו תקדימים: "יש מנהג נפוץ להישאר ערים כל הלילה ... ולקרוא את החומש כולו ... וכיוצא באלה. מנהג זה אינו מצוי לפני המאה ה־13... מאוחר יותר הוא קיבל את האופי של תיקון (בולו ... וכיוצא באלה. מנהג זה אינו מצוי לפני המאה ה־13... מאוחר יותר הוא קיבל את האופי של תיקון (בנראה בהשפעת המקובלים מצפת)..." (EJ² 10: 642 ; ראה גם 642 10: 642).

עמ' AdPM I עמ' באיטליה בתקופה זו, ראה AdPM I עמ' מחקר מפורט על פראקטיקה מוסיקאלית אמנותית בקהילות היהודיות-באיטליה בתקופה זו, ראה I עמ' מחקר מפורט על פראקטיקה מוסיקאליים בהושענא רבה שערכו חבורות השייכות לתנועת ה"שומרים לבוקר", ראה שם, במפתח hôša^cnā rabbā וכן confréries.

³ אשמורת הבקר, מנטובה, שפ"ד, דפים 171א-172ב; מהדורה שנייה: ונציה, תפ"א, דפים 162ב-163א.

^{.879} עמ' AdHN II ; 109-89, עמ' AdPM I אה 4

פתח דבר

יובל סדרת מוסיקה מגמתה לקדם את אחד היעדים של המרכז לחקר המוסיקה היהודית, והוא פרסום מקורות של המוסיקה היהודית. מטרת הסדרה היא להציג לקהל קורפוס רחב של הקלטות, טראנסקריפציות של מוסיקה וחומר אתנוגראפי אחר הקשור למסורות מוסיקאליות שונות של היהודים. אנו תקווה שהסדרה תגדל ותהיה מעין המשך מודרני לעבודת חייו של א"צ אידלסון Hebräisch-orientalischer Melodienschatz (אוצר נגינות ישראל). מאז פרסום הכרך העשירי והאחרון של מלאכת חלוץ זאת בשנת 1932 לא נעשה אף ניסיון לעדכן מפעל זה או להוציא פרסום אחר במקומו. אכן, הגידול העצום של תיעוד המוסיקה היהודית שנאסף בדורות שעברו עשה מפעל כזה לבלתי אפשרי.

בכל זאת, העוסקים במוסיקה היהודית זקוקים למקורות עדכניים למחקריהם מחד גיסא, ומאידך גיסא רבים מהם אספו מקורות תוך כדי עבודתם איש איש בתחומו. יובל סדרת מוסיקה אמורה לענות על שני צרכים אלה. בסדרה יהיו כרכים כתובים כל אחד בידי חוקר (או צוות מחקר) אחר; כל כרך יעסוק בדרך כלל ברפרטואר של קהילה מסוימת או של אזור מסוים ויכלול טראנסקריפציות מוסיקאליות משמעותיות ומהדורה של הטקסטים שלהם, עם מבוא מדעי קצר. דבר זה יאפשר לחוקרים לפרסם את תעתיקי המוסיקה שהכינו לצרכי מחקרם אשר אחרת לא היו יוצאים לאור במאמרים או בספרים בשל קוצר היריעה.

שני סוגים של טראנסקריפציות יהיו בסדרה. האחד, תווים של מוסיקה שנמסרה בעל-פה; השני, מהדורות של כתבי-יד או ספרים נדירים. חומר הגלם של הסוג הראשון יבוא בעיקר מתוך האוצרות של הפונותיקה הלאומית בבית הספרים הלאומי והאוניברסיטאי בירושלים, בתקווה שגם חומר דומה נוסף, ממוסדות או אוספים פרטיים אחרים, ימצא את דרכו אל הסדרה. הכרכים ילוו בקלטות שמע ובהן מבחר מתוך הקורפוס. חומר הגלם של הסוג השני יילקח מכתבי-יד וספרים נדירים שנרשמו בתוך הכרך Bebrew Notated Manuscript Sources יותר.

אנו מקווים כי יובל סדרת מוסיקה יהיה לאוצר גדל והולך של מקורות ולכלי מחקר בסיסי לכל חוקרי המוסיקה היהודית. MINUSTER FOR COOKS DESCRIPTION SELVE

MAIN DAY

ELECTION CO.

Maria Maria Lat

med y

FREEZE

1732 הושענא רבה בקסאלי מונפראטו

פתח דבר ז

מבוא ט

הושענא רבה בקסאלי מונפראטו (תצ"ג, תצ"ד, תצ"ו) ט הטקס המוסיקאלי של שנת תצ"ג יא תמצית הקנטטה־מעין־אורטוריו "יונה" יא הליברטו (דפוס צילום של מהדורת מנטובה תצ"ג) יב

הטקס המוסיקאלי

חלק א

- ו סימפוניה־פתיחה בסול מז׳ור, לכלי מיתר ובאסו קונטינואו ו
  - 12 אדון עולם, לקול אחד וב״ק [2]
- 13 סינפוניה בסול מז׳ור, לאבובים, כינורות (אוניסונו) וב״ק
  - 15 "שופט" בניגון "שופט" ("ואני בחסדך בטחתי") בניגון

חלק ב

- [4] סימפוניה־פתיחה ברה מז׳ור, לכלי מיתר וב״ק
- 15-5] יונה בין חגוי סלע, קנטטה־מעין־אורטוריו לחמישה או שישה קולות: שני מלאכים, ציון (היא יונה), איש לבוש בדים (כנראה
- אחד משני המלאכים), מליץ וקול אלהים; כלי מיתר, אבובים וב״ק.
  - 29 שני מלאכים: דואטו ("יונה") [5]
  - 37 ("החישה") איריה ("איך") ציון: רצ'יטטיב ("איך") איריה [7-6]
- 42 ("כונן צור") איש לבוש בדים: רצ׳יטטיב ("מדבר") ואריה ("כונן צור")
  - 55 (שוכן) מליץ: רצ׳יטטיב ("תשועת עולמים") ואריה ("שוכן)
- 63 ("בחרבי") ואריה ("מה תהמי") ואריה ("בחרבי")
  - 73 ("נא מהרו") ציון: רצ'יטטיב ("נא מהרו")
    - [15] כולם: מקהלה ("דודים") 34

פרטום זה נמנה עם המפעלים של המרכז שבוצעו בסיועם של משרד החינוך והתרבות, האגף לתרבות ואמנות; קרן לזכר לזכרו של א"צ אידלסון, הוקמה ע"י בנותיו; קרן לזכר אסתר גרונולוד; קרן לזכרו של נח גרינברג, הוקמה מעזבון יעקב פרלוב; ד"ר פאול זאכר, בזל; קרן פאני ומקס טארג ז"ל למחקרים ופרסומים; קבוצת שוחרי האוניברסיטה העברית באיטליה שהוקמה ע"י ד"ר אסטורה מאיר ז"ל, מילאנו; קרן יהודי מנוחין, הוקמה ע"י שוחרי האוניברסיטה העברית בבלגיה; קרן לזכרו של הרב מילטון פייסט; קרן ע"ש משפחת פינטו; קרן ע"ש אליקום צונזער; קרן לזכר שלמה צ'יזבסקי למוסיקה ליטורגית יהודית; קרן ה־Cantors שלמה צ'יזבסקי למוסיקה ליטורגית יהודית; קרן ה־Cantors מענק מעזבון לסלי רוז למחקרים ופרסומים; מר מוריס

© האוניברסיטה העברית בירושלים ירושלים תשנ״א

תווים: סווטלנה גורדון סדר ועיצוב: קסת הפקות בע״מ נדפס בישראל ISSN 0792-3740

הושענא רבה בקסאלי מונפראטו 1732

טקס מוסיקאלי לחמישה או שישה קולות, כלי מיתר ואבובים מאת מלחינים עלומי-שם

אדון עולם, זמירות והקנטטה "יונה בין חגוי סלע" ליברטו מאת ש"ח ירק

ערך עם עיבוד הבאסו קונטינואו ישראל אדלר

ירושלים תשנ״א המרכז לחקר המוסיקה היהודית האוניברסיטה העברית בירושלים האוניברסיטה העברית בירושלים הפקולטה למדעי הרוח המכון לשפות, ספרויות ואמנויות מרכז לחקר המוסיקה היהודית בשיתוף עם הפונותיקה הלאומית בית הספרים הלאומי והאוניברסיטאי

הועד המנהל
יו"ר": עזרא פליישר
ישראל אדלר, משה ברש
שלמה מורג, רוג׳ר קמיין, אביעזר רביצקי, ישראל שצמן
מנהל המרכז: ישראל אדלר

מועצת המערכת יו"ר: ישראל אדלר חנוך אבנארי, בתיה באיאר, יעקב גלמן, אסתר גרזון־קיוי אביגדור הרצוג, ישראל כץ, ניל לוין, מרק סלובין יוהנה ספקטור, אמנון שילוח, אליהו שלייפר, אורי שרביט

עורך: אדוין סרוסי

יובל סדרת מוסיקה 2

הושענא רבה בקסאלי מונפראטו 1732

טקס מוסיקאלי לחמישה או שישה קולות, כלי מיתר ואבובים

מאת מלחינים עלומי־שם

אדון עולם, זמירות והקנטטה "יונה בין חגוי סלע" ליברטו מאת ש"ח ירק

ערך עם עיבוד הבאסו קונטינואו ישראל אדלר

ירושלים תשנ"א המרכז לחקר המוסיקה היהודית האוניברסיטה העברית בירושלים

